தைத்திரீயோபநிஷத்

ॐ

तैत्तिरीयोपनिषद्

தைத்திரீயோபநிஷத்$_3$

சாரம்

இந்த உபநிஷத் க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வுபநிஷத்தில் மூன்று அத்யாயங்கள் உள்ளன. இங்கு அத்யாயங்கள் வல்லி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வல்லியிலும் பல பகுதிகள் உள்ளன. இங்கு பகுதிகள் அனுவாகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

முதல் வல்லி

இவ்வல்லி சீக்ஷாவல்லி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு விதவிதமான த்யானங்கள், சில கர்மங்கள், நல்ல சில பண்புகள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. இவை எல்லாம் ஞானத்திற்குத் தகுதிப் படுத்தப் பயன்படுகின்றன. ப்ரஹ்மனைப் பற்றிய விளக்கம் இரண்டாவது வல்லியில்தான் வருகிறது. இவ்வுபநிஷத்தினுடைய சாந்திபாடமே முதல் அனுவாகமாக அமைந்துள்ளது. வேத மந்த்ரங்களை உச்சரிக்கும் போது கவனத்தில் வைக்கவேண்டிய விஷயங்கள் கூறப்படுகின்றன. பரம்பொருள் தத்துவமானது வாக்கியங்களால் விளக்கப்படுவதனால், அவற்றைச் சரியாக உச்சரிப்பது அவசியமாகிறது (2).

ஸம்ஹிதா உபாஸனம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற த்யானம் கூறப்பட்டுள்ளது. த்யானம் என்ற சொல்லுக்கும் உபாஸனம் என்ற சொல்லுக்கும் அர்த்தம் ஒன்றே. இரண்டு எழுத்துக்களின் இடைவெளி இல்லாத நெருக்கம் ஸம்ஹிதா எனப்படும். இரண்டு சொற்கள் சேரும்பொழுது அங்குள்ள இடைவெளியில் சில சமயங்களில் புதிய எழுத்து சேர்க்கப்படும். உதாரணமாக நம்மை என்ற சொல்லும் சார்ந்து என்ற சொல்லும் சேரும் பொழுது இடையில் ச் என்ற எழுத்து வருகிறது. நம்மை - சார்ந்து என்ற சேர்க்கையில் மை என்பது முன் எழுத்து, சா என்பது பின் எழுத்து,

இரண்டுக்கும் இருக்கும் இடைவெளி, அதில் ச் என்பது சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் சேர்க்கையில் ஸம்பந்தப்படுகின்ற இடங்களில் வித விதமான தேவதைகளை த்யானித்தல் இவ்வுபாஸனை ஆகிறது. மொத்தமாக இருபத்தி நான்கு தேவதைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு த்யானம் செய்யப்படுகிறது. த்யானத்தினுடைய பலனும் இறுதியில் கூறப்படுகிறது (3).

இறைவனை ஓங்காரரூபமாக வர்ணித்து, ஓங்காரத்திடம் வேண்டுதல் விடுக்கப்படுகின்றது. ஆரோக்யமான உடல், மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தாத வாக்கு, சாஸ்த்ரத்தைத் தொடர்ந்து கேட்டு அதை மறக்காது இருக்க ஞாபகசக்தி முதலியவை வேண்டப்படுகின்றன. போதிய மனப்பக்குவம் அடைந்தபின் பொருள்களும் பரம்பரையைக் காக்க நல்ல மாணவர்களும் வேண்டப்பட்டு, இறுதியில் இறைவனுடன் ஒன்றாகக் கலந்து விடவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை முடிகிறது (4).

இங்கு உள்ள த்யானத்திற்கு வ்யாஹ்ருதி உபாஸனம் என்று பெயர். படைப்பின் துவக்கத்தில் ப்ரஹ்மதேவர் பூ: புவ: ஸுவ: என்ற சப்தத்தை எழுப்பினார். பிறகு ஒரு ரிஷியானவர் மஹ: என்ற சப்தத்தைக் கொடுத்தார். இந்த சப்தங்களே வ்யாஹ்ருதி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. வ்யாஹ்ருதி என்ற சொல்லுக்கு மங்களம் என்ற பொருள் உண்டு. இந்த நான்கு மந்த்ரங்களில் இயற்கையில் அமைந்துள்ள பதினாறு தேவதைகளை த்யானிக்க வேண்டும். இந்த உபாஸனை அடுத்த உபாஸனையுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும் (5).

இங்கு ஹிரண்யகர்பர் த்யானிக்கப்படுகிறார். சென்ற அனுவாகத்தில் சொன்ன வ்யாஹ்ருதி உபாஸனையை மேற்கொண்டபின் இந்த உபாஸனையைச் செய்ய வேண்டும். இங்கு அனைத்து ஸூக்ஷ்ம உலகுக்கும் அதிபதியாக இருக்கின்ற ஹிரண்யகர்பர் என்ற தத்துவத்தை மனத்துக்குள் த்யானிக்க வேண்டும். இந்த த்யானத்தின் பலனாக, உபாஸகன் உடலை விட்டதற்குப்பிறகு அக்னி, வாயு முதலிய தேவதைகளுடன் ஒன்றாகி, இறுதியாக ஹிரண்யகர்பருடன் ஐக்யமாகி விடுகிறான். உபாஸனையின் மூலம் பெறப்படும் மேலான பலனும் இதுவே. (6)

இங்கு உள்ள த்யானத்திற்கு பாங்க்த்த ப்ரஹ்ம உபாஸனம் என்று பெயர். பாங்க்த்தம் என்ற சொல்லுக்கு ஐந்து தத்துவங்களின் சேர்க்கை என்று பொருள். இவ்வுலகம் ஆறு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து தத்துவங்கள் அடக்கப் படுகின்றன. இந்த ஆறு கூறுகளில் மூன்று வெளியே உள்ள தத்துவங்களாகவும் மூன்று நமக்குள் உள்ள தத்துவங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. வெளியே உள்ள தத்துவங்களை உள்ளே உள்ள தத்துவங்களுடன் ஐக்யப்படுத்தி த்யானிக்க வேண்டும். அதாவது, அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டத்தில் உள்ளதாக த்யானித்தல். இதுவும் ஒருவகையான ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை தான். இதன் பலனும் ஹிரண்யகர்பருடன் ஐக்யமாவதே (7).

ஓங்கார உபாஸனம் கூறப்படுகிறது. ஓங்காரத்தை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்க வேண்டும். ஓங்காரத்தின் பெருமைகள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளன (8). இவ்விதம் பலவிதமான உபாஸனைகளைக் கூறியபின் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நற்பண்புகள் பல பேசப்படுகின்றன. அந்தப் பண்புகளுக்குள் சாஸ்த்ரம் படித்தலையும் அதை போதித்தலையும் உபநிஷத் வலியுறுத்துகிறது (9). த்ரிசங்கு என்ற ரிஷியானவர், தான் அடைந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்து கின்றார். இப்பகுதி தன்னைப் பண்படுத்தும் ஜபமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அதாவது த்ரிசங்குவினுடைய இந்த வாக்யங்களை ஜபம் செய்வதால் அவர் அடைந்த ஞானத்திற்கு உரிய தகுதியை நம் மனம் அடைகிறது (10).

இப்பகுதியில் சிஷ்யனுக்கு சில அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. உண்மை பேசுதல், தர்மப்படி வாழ்தல், சாஸ்த்ரம் படித்தல், பெற்றோரை மதித்தல், தானம் செய்தல் போன்ற பண்புகளை குரு போதிக்கின்றார். குருகுலத்தில் தர்மநெறிகளைப் பற்றிய படிப்பை முடித்து செல்லும் மாணவர்களிடம் குருவானவர் தன்னிடத்தில் ஏதேனும் பலஹீனங்கள் இருப்பின் அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல், தன்னிடத்திலுள்ள நல்ல குணங்களை மட்டும் பின்பற்ற வேண்டும் எனக் கூறி, தர்ம விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டால் அப்பொழுது வாழ்ந்து வருகின்ற சான்றோர்கள் கூறுவதையே ஆதாரமாகக்

கொள்ளவேண்டும் என்று முடிக்கிறார். இவ்விதம் வேதம் உபதேசிக்கின்ற இப்பண்புகளை எல்லாம் பின்பற்றுகின்ற பொழுது, தனக்கும் மற்ற அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படுகிறது (11). இறுதியில் முதல் அனுவாகத்தில் வந்த சாந்தி பாடமே சிறு மாற்றத்துடன் வந்துள்ளது. இறைவன் எங்களைக் காப்பாற்றிவிட்டார் என்ற விதத்தில் முடிகிறது (12).

இரண்டாவது வல்லி

இந்த வல்லியின் துவக்கத்தில் ப்ரஹ்மதத்துவம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு, இவ்வல்லி முழுவதும் ப்ரஹ்மதத்துவத்தின் விளக்கமும் அதன் பலனும் கூறப்படுகிறது. முதல் அனுவாகத்தில் முதல் வாக்யம் சூத்ரவாக்யமாக அமைந்துள்ளது. சொல்ல விரும்பும் கருத்தை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுவது சூத்ரவாக்யம். அந்த சூத்ரவாக்யத்தை சுருக்கமாக விளக்குவது வ்ருத்திவாக்யம் என்றும், விரிவாக விளக்குவது வ்யாக்யானம் என்றும் அழைக்கப் படுகின்றன.

ப்ரஹ்மனை அறிபவன் பரத்தை அடைகிறான் என்பது இங்குள்ள சூத்ரவாக்யத்தின் பொருள். இவ்வாக்யத்தைக் கேட்டவுடன் எது ப்ரஹ்மன்? எப்படி அறிதல்? பரத்தை அடைதல் என்றால் என்ன? என்று மூன்று கேள்விகள் எழுகின்றன. இவற்றின் சுருக்கமான பதில் வ்ருத்தி வாக்யத்தில் வருகிறது: 1. எது ஸத்யமாகவும் ஞானமாகவும் எல்லையற்றதாகவும் இருக்கிறதோ அது ப்ரஹ்மன். 2. அந்த ப்ரஹ்மனை மனத்துக்குள் அறியவேண்டும். 3. அந்த ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் ப்ரஹ்மனாகவே இருந்து அனைத்தையும் அடைகிறான். இவ்விதம் சுருக்கமான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டு, ஐந்தாவது அனுவாகம் வரை இந்த மூன்று கருத்துக்களும் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை விளக்குவதற்கு இங்கு உபநிஷத் பயன்படுத்தும் முறையானது **(method)** அத்யாரோப அபவாத ந்யாயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அத்யாரோபம் என்பது ப்ரஹ்மத்தின் மீது இவ்வுலகை ஏற்றி வைத்தல். அபவாதம் என்பது ஏற்றிவைத்த உலகை நீக்குதல். நாம் அனுபவிக்கின்ற இப்படைப்பு ப்ரஹ்மத்திலிருந்து தோன்றியது என்று ப்ரஹ்மனைக்

காரணமாகக் காட்டி, இப்படைப்பைக் கார்யமாகக் காட்டுதல் அத்யாரோபம் ஆகும். பிறகு கார்யமான இந்த உலகம் காரணத்தி லிருந்து வேறாக இல்லை என்று கார்யத்தை நீக்குதல் அபவாதம் ஆகும். முதல் அனுவாகத்தில் பஞ்சபூதங்களுடைய தோற்றம் பேசப்பட்டு இந்த அனைத்துப் படைப்பும் ப்ரஹ்மத்தின் மீது ஏற்றி வைக்கப்படுகிறது. ஏற்றி வைக்கப்பட்ட இந்த படைப்பானது இரண்டாவது அனுவாகத்தில் ஆரம்பித்து ஐந்தாவது அனுவாகம் வரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீக்கப்படுகிறது. அவ்விதம் நீக்குதலானது ஐந்துபடிகளில் நடக்கிறது. ஒரு ஜீவனின் அனாத்மா வாக இருக்கின்ற உடல் ஐந்து கோசங்களாகப் பிரிக்கப் படுகிறது. அவை 1. அன்னமய கோசம், 2. ப்ராணமய கோசம், 3. மனோமய கோசம், 4. விஞானமய கோசம், 5. ஆனந்தமய கோசம். ஒவ்வொரு கோசத்தை நீக்கும்பொழுது அந்த கோசத்துடன் சேர்ந்து இவ்வுலகமும் நீக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அன்னமய கோசமான இந்த ஸ்தூல உடல் ஆத்மா அல்ல என்று அன்னமய கோசத்தை நீக்கும்பொழுது இந்த ஸ்தூல உலகமும் நீக்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் ஐந்து கோசங்களும் நீக்கப்படும் பொழுது அனைத்துப் படைப்புகளும் உண்மையல்ல என்று உணர்த்தப்பட்டு, ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருக்கின்ற ப்ரஹ்மதத்துவம் விளக்கப்பட்டதாகிறது (1 – 5).

ப்ரஹ்மனே மாயையின் துணைகொண்டு இப்படைப்பிற்கு உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் விளங்குகிறது என்று விளக்கப்படுகிறது. ப்ரஹ்மன் அறியப்படாதபொழுது பயத்திற்குக் காரணமாகவும், அறியப்படும்பொழுது அபயத்திற்கு இருப்பிடமாகவும் விளங்குகிறது. இவ்விதங்களில் ப்ரஹ்மதத்துவ விளக்கங்கள் வந்துள்ளன. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ப்ரஹ்மதத்துவம் இருக்கின்றது என்பதற்குக் காரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. முதலில் சிஷ்யனுடைய கேள்வி வருகிறது: ஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகின்றானா? இல்லையா? அஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகின் றானா? இல்லையா? இவ்விதமான கேள்விகள் எழ, ப்ரஹ்மன் இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியும் வருகிறது. இங்கு பேசப்பட்ட கருத்துக்கள், ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்பதற்குக் காரணமாகக் காட்டப்பட்டு ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது.

இவ்வல்லியின் இறுதியில் ஞானி, அஞானி இருவரும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே இருந்த போதிலும், ஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான். அஞானி ப்ரஹ்மத்தை அடைவதில்லை என்ற பதில் கூறப்படுகிறது (6, 7).

ப்ரஹ்மனுடைய ஆனந்த ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. ஆகவே இங்கு நடக்கின்ற விசாரத்திற்கு ஆனந்தமீமாம்ஸா என்று பெயர். இவ்வுலக வாழ்வில் அதிக ஆனந்தத்தை அடைய அதிகமான பொருள்கள் தேவை என்று நினைக்கின்றோம். ஆனால் இங்கு உபநிஷத், வைராக்யம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஆனந்தம் அதிகரிக்கிறது என்று நமக்குப் புகட்டுகிறது. மானிட லோகத்தில் எவ்வளவு இன்பத்தை ஒருவனால் அடையமுடியுமோ அந்த இன்பத்தைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு இன்பத்தை, மனித கந்தர்வ லோகத்தில் இருப்பவர்கள் அடைகிறார்கள். மனித கந்தர்வ லோகத்திற்குச் செல்லாமலே, இவ்வுலகில் இருக்கின்ற மனிதன், இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்கள் மீது வைராக்யத்தை அடைந்தால் இவனும் மானிடலோக இன்பத்தைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கின்றான். இவ்விதம் ஒரு லோகத்தில், அந்த லோகத்தில் கிடைக்கின்ற ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை அடைந்தால் நூறு மடங்கு ஆனந்தம் அதிகம் என்று வைராக்யத்தின் மேன்மை பேசப்படுகிறது. இவ்விதம் ஆனந்தத்தைப் பற்றிய விசாரத்தை மேற்கொண்டு ப்ரஹ்மன் ஆனந்தஸ்வரூபம் என்று கூறி, ஜீவனும் உண்மையில் ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றான் என்ற மஹாவாக்யத்துடன் முடிவடைகிறது (8).

இறுதியாக ஞானத்தின் பலன் கூறப்படுகிறது. இந்த ஞானத்தின் பலனானது: நான் ஏன் இதைச் செய்தேன்? நான் ஏன் இதைச் செய்யவில்லை? போன்ற எண்ணங்களின் தாக்குதலிலிருந்து விடுதலை அடைந்து மனநிறைவுடன் இருத்தலே ஆகும் (9).

மூன்றாவது வல்லி

ப்ருகு முனிவர் தன்னுடைய தந்தையான வருணரை அணுகி ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை உபதேசிக்குமாறு வேண்டுகிறார். தந்தையானவர் ப்ரஹ்மத்தைப் பற்றிய சில குறிப்புகளைக் கொடுத்து, இந்தக்

குறிப்புகளின் துணைகொண்டு விசாரத்தை மேற்கொண்டு ப்ரஹ்மத்தை அறிவாயாக என்று கூறுகிறார். அவர் கொடுத்த முக்கிய குறிப்பானது: எதனிடமிருந்து இந்த உயிர்த்திரள்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எதனால் காக்கப்படுகின்றனவோ, எதைச்சென்று அடைகின்றனவோ, அதுவே ப்ரஹ்ம தத்துவம். இதைக்கேட்ட ப்ருகுமுனிவர், முதலில் அன்னத்தை ப்ரஹ்மனாக உணர்ந்து, பிறகு ப்ராணமயம், மனோமயம், விஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்று ஒவ்வொரு கோசமாக சென்று இறுதியில் ஆனந்தஸ்வரூபமாக ப்ரஹ்மனை உணர்கிறார் (1 – 6).

உணவு விஷயத்தில் நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய பண்புகளைப் பற்றியும் உபாஸனைகளும் கூறப்படுகின்றன. இவ்வுலகில் உள்ள பொருள்களான ப்ராணன், அன்னம், நீர், நெருப்பு போன்றவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருப்பவையாக த்யானிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக ப்ராணன் அன்னத்தையும் அன்னம் ப்ராணனையும் சார்ந்துள்ளது. இவ்விதம் அனைத்துமே சார்ந்திருக்கும் தன்மை யுடையதாக த்யானித்துப் பழகுவதால் இவையனைத்தின் நிலையாமை விளங்கும் (7 – 9).

அன்னதானம் வலியுறுத்தப்பட்டு, உணவை நாம் எவ்விதம் கொடுக்கிறோமோ அவ்விதமே நமக்கும் கிடைக்கிறது என்ற நியதி கூறப்படுகிறது. ப்ரஹ்மனே அனைத்துமாக விளங்குவதால் உலகில் உள்ள அனைத்து பெருமைகளையும் ப்ரஹ்மனிடத்தில் பார்க்கும் உபாஸனம் பேசப்படுகிறது. இறுதியாக ஜீவ-ப்ரஹ்ம ஐக்யத்தைக் கூறி இந்த ஞானத்தை அடைந்தவன், ஆனந்தத்தில் களித்திருக் கிறான் என்பதுடன் உபநிஷத் முடிவடைகிறது (10).

शीक्षावल्ली

சீ$_1$க்ஷாவல்லீ

शान्तिपाठः

சா$_1$ந்திபாட$_2$:

१. शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि। ऋतं वदिष्यामि। सत्यं वदिष्यामि। तन्मामवतु। तद्वक्तारमवतु। अवतु माम्। अवतु वक्तारम्। ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

1. ச$_1$ம் நோ மித்ர: ச$_1$ம் வருண: । ச$_1$ம் நோ ப$_4$வத்வர்யமா । ச$_1$ம் ந இந்த்$_3$ரோ ப்$_3$ருஹஸ்பதி: । ச$_1$ம் நோ விஷ்ணுருருக்ரம: । நமோ ப்$_3$ரஹ்மணே । நமஸ்தே வாயோ । த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்$_3$ரஹ்மாஸி । த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்$_3$ரஹ்ம வதி$_3$ஷ்யாமி । ரிதம் வதி$_3$ஷ்யாமி । ஸத்யம் வதி$_3$ஷ்யாமி । தந்மாமவது । தத்$_3$வக்தாரமவது । அவது மாம் । அவது வக்தாரம் । ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ।।

मित्रः மித்ர: மித்ரன் (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **वरुणः** வருண: வருணதேவர் **शं** ச$_1$ம் (எங்களுக்கு) மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **अर्यमा** அர்யமா அர்யமா (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை **भवतु** ப$_4$வது கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். **इन्द्रः** இந்த்$_3$ர: இந்த்ரதேவரும் **बृहस्पतिः** ப்$_3$ருஹஸ்பதி: ப்ருஹஸ்பதியும் **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும்). **उरुक्रमः** உருக்ரம: நீண்ட பாதங்களையுடைய **विष्णुः** விஷ்ணு: விஷ்ணு **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **ब्रह्मणे** ப்$_3$ரஹ்மணே ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு **नमः** நம: நமஸ்காரம். **वायो** வாயோ

ஹிரண்யகர்பதேவரே ते தே உங்களுக்கு नमः நம: நமஸ்காரம். त्वं एव த்வம் ஏவ நீங்களே प्रत्यक्षं ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய ब्रह्म ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக असि அஸி இருக்கிறீர்கள். त्वं एव த்வம் ஏவ நீங்களே प्रत्यक्षं ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய ब्रह्म ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் (என்று) वदिष्यामि வதி₃ஷ்யாமி சொல்வேன். ऋतं ரிதம் சரியான அறிவு ஸ்வரூபமாக वदिष्यामि வதி₃ஷ்யாமி (உங்களை) சொல்வேன். सत्यं ஸத்யம் ஸத்ய ஸ்வரூபமாக वदिष्यामि வதி₃ஷ்யாமி (உங்களை) சொல்வேன். तत् தத் அது (அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம்) मां மாம் என்னை अवतु அவது காப்பாற்றட்டும். तत् தத் அது वक्तारं வக்தாரம் குருவை अवतु அவது காப்பாற்றட்டும். मां மாம் (அது) என்னை अवतु அவது காப்பாற்றட்டும். वक्तारं வக்தாரம் (அது) குருவை अवतु அவது காப்பாற்றட்டும். ओं शान्तिः ஓம் சா₁ந்தி: ஓம் சாந்தி शान्तिः சா₁ந்தி: சாந்தி शान्तिः சா₁ந்தி: சாந்தி.

மித்ரன் என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். வருணதேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். அர்யமா என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். இந்த்ரதேவரும் ப்ருஹஸ்பதியும் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும். நீண்ட பாதங்களையுடைய விஷ்ணு எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு நமஸ்காரம். ஹிரண்யகர்பதேவரே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்களே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மனாக இருக்கிறீர்கள். நீங்களே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மன் என்று சொல்வேன். சரியான அறிவு ஸ்வரூபமாக உங்களைச் சொல்வேன். ஸத்ய ஸ்வரூபமாக உங்களைச் சொல்வேன். அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் என்னைக் காப்பாற்றட்டும். அது குருவைக் காப்பாற்றட்டும். அது என்னைக் காப்பாற்றட்டும். அது குருவைக் காப்பாற்றட்டும். ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

२. शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः स्वरः। मात्रा बलम्। साम सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥

2. சீ$_1$க்ஷாம் வ்யாக்$_2$யாஸ்யாம: । வர்ண: ஸ்வர: । மாத்ரா ப$_3$லம் । ஸாம ஸந்தான: । இத்யுக்த: சீ$_1$க்ஷாத்$_4$யாய: ॥

शीक्षां சீ$_1$க்ஷாம் உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தை **व्याख्यास्यामः** வ்யாக்$_2$யாஸ்யாம: தெளிவாக விளக்குவோம். **शीक्षाध्यायः** சீ$_1$க்ஷாத்$_4$யாய: உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தில் **वर्णः** வர்ண: எழுத்து **स्वरः** ஸ்வர: ஸ்வரம் **मात्रा** மாத்ரா எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் கால அளவு **बलं** ப$_3$லம் எழுத்துக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அழுத்தம் **साम** ஸாம எழுத்துக்களைப் படிக்கும் வேகம் **सन्तानः** சந்தான: எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது கொடுக்கப்படும் இடைவெளி **इति** இதி ஆகியவை **उक्तः** உக்த: கூறப்பட்டுள்ளன.

உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தைத் தெளிவாக விளக்குவோம். உச்சாரண சாஸ்த்ரத்தில் எழுத்து, ஸ்வரம், எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் கால அளவு, எழுத்துக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அழுத்தம், எழுத்துக்களைப் படிக்கும் வேகம், எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது கொடுக்கப்படும் இடைவெளி ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன.

३. सह नौ यशः। सह नौ ब्रह्मवर्चसम्। अथातः सँहिताया उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्चस्वधिकरणेषु। अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महासँहिता इत्याचक्षते।

3. ஸஹ நௌ யச$_1$: । ஸஹ நௌ ப்$_3$ரஹ்மவர்சஸம் । அதா$_2$த: ஸம்ஹிதாயா உபநிஷத$_3$ம் வ்யாக்$_2$யாஸ்யாம: । பஞ்சஸ்வதி$_4$கரணேஷு । அதி$_4$லோகமதி$_4$ஜ்யௌதிஷமதி$_4$வித்$_3$யமதி$_4$ப்ரஜமத்$_4$யாத்மம் । தா மஹாஸம்ஹிதா இத்யாசக்ஷதே ।

नौ நௌ எங்கள் இருவருக்கும் **सह** ஸஹ சேர்ந்து **यशः** யச$_1$: புகழ் உண்டாகட்டும். **नौ** நௌ எங்கள் இருவருக்கும் **सह** ஸஹ சேர்ந்து

ब्रह्मवर्चसं ப்₃ரஹ்மவர்சஸம் தேஜஸ் (உண்டாகட்டும்). **अथ** அத₂ வேதத்தை ஓதிப்பழகிய (பின்) **अतः** அத: (ஓதுதலில் பயிற்சியி ருப்பதாலும் மன ஒருமுகப்பாட்டுக்குக்) காரணமாவதாலும் **संहितायाः** ஸம்ஹிதாயா: ஸம்ஹிதா என்ற பெயரையுடைய **उपनिषदं** உபநிஷத₃ம் உபாஸனையை **पञ्चसु अधिकरणेषु** பஞ்சஸு அதி₄கரணேஷு ஐந்து விஷயங்களுடன் **व्याख्यास्यामः** வ்யாக்₂யாஸ்யாம: தெளிவாக உபதேசிப்போம். **अधिलोकं** அதி₄லோகம் லோக ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான **अधिज्यौतिषम्** அதி₄ஜ்யௌதிஷம் ஒளி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான **अधिविद्यं** அதி₄வித்₃யம் அறிவு ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான **अधिप्रजं** அதி₄ப்ரஜம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான **अध्यात्मं** அத்₄யாத்மம் உடல் ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான **ताः** தா: இந்த (உபாஸனைகளை) **महासंहिताः** மஹாஸம்ஹிதா: மஹாஸம் ஹிதைகள் **इति** இதி என்று **आचक्षते** ஆசக்ஷதே (வேதத்தை அறிந்தவர்கள்) கூறுகிறார்கள்.

எங்கள் இருவருக்கும் சேர்ந்து புகழ் உண்டாகட்டும். எங்கள் இருவருக்கும் சேர்ந்து தேஜஸ் உண்டாகட்டும். வேதத்தை ஓதிப்பழகியபின் ஓதுதலில் பயிற்சியிருப்பதாலும் மன ஒருமுகப்பாட்டுக்குக் காரணமாவதாலும் ஸம்ஹிதா என்ற பெயரையுடைய உபாஸனையை ஐந்து விஷயங்களுடன் தெளிவாக உபதேசிப்போம். லோக ஸம்பந்தமான தேவதை களைப் பற்றியதான, ஒளி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, அறிவு ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றிய தான, ஸந்ததி ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, உடல் ஸம்பந்தமான தேவதைகளைப் பற்றியதான, இந்த உபாஸனைகளை மஹாஸம்ஹிதைகள் என்று வேதத்தை அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

अथाधिलोकम् । पृथिवी पूर्वरूपम् । द्यौरुत्तररूपम् । आकाशः सन्धिः । वायुः सन्धानम् । इत्यधिलोकम् ।

அதா$_2$தி$_4$லோகம் । ப்ருதி$_2$வீ பூர்வரூபம் । த்$_3$யௌருத்தர ரூபம் । ஆகாச$_1$: ஸந்தி$_4$: । வாயு: ஸந்தா$_4$னம் । இத்யதி$_4$லோகம் ।

अथ அத$_2$ இப்பொழுது **अधिलोकं** அதி$_4$லோகம் லோக ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **पृथिवी** ப்ருதி$_2$வீ பூமி **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **द्यौः** த்$_3$யௌ: ஸ்வர்கம் **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. **आकाशः** ஆகாச$_1$: ஆகாசம் **सन्धिः** ஸந்தி$_4$: இடைவெளி. **वायुः** வாயு: காற்று **सन्धानं** ஸந்தா$_4$னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अधिलोकं** இதி அதி$_4$லோகம் இவ்விதம் லோக ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது லோக ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. பூமி முன் எழுத்து. ஸ்வர்கம் பின் எழுத்து. ஆகாசம் இடைவெளி. காற்று சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் லோக ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्।

அதா$_2$தி$_4$ஜ்யௌதிஷம் । அக்$_3$னி: பூர்வரூபம் । ஆதி$_3$த்ய உத்தரரூபம் । ஆப: ஸந்தி$_4$: । வைத்$_3$யுத: ஸந்தா$_4$னம் । இத்யதி$_4$ ஜ்யௌதிஷம் ।

अथ அத$_2$ இப்பொழுது **अधिज्यौतिषं** அதி$_4$ஜ்யௌதிஷம் ஒளி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **अग्निः** அக்$_3$னி: நெருப்பு **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **आदित्यः** ஆதி$_3$த்ய: ஸூர்யன் **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. **आपः** ஆப: மழைநீர் **सन्धिः** ஸந்தி$_4$: இடைவெளி. **वैद्युतः** வைத்$_3$யுத: மின்னல் **सन्धानं** ஸந்தா$_4$னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अधिज्यौतिषं** இதி அதி$_4$ஜ்யௌதிஷம் இவ்விதம் ஒளி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது ஒளி ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. நெருப்பு முன் எழுத்து. ஸூர்யன் பின் எழுத்து. மழைநீர்

இடைவெளி. மின்னல் சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் ஒளி ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाधिविद्यम्। आचार्यः पूर्वरूपम्। अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनँसन्धानम्। इत्यधिविद्यम्।

அதா$_2$தி$_4$வித்$_3$யம் । ஆசார்ய: பூர்வரூபம் । அந்தேவாஸ்யுத்தரரூபம் । வித்$_3$யா ஸந்தி$_4$: । ப்ரவசனம்ஸந்தா$_4$னம் । இத்யதி$_4$வித்$_3$யம் ।

अथ அத$_2$ இப்பொழுது **अधिविद्यं** அதி$_4$வித்$_3$யம் அறிவு ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **आचार्यः** ஆசார்ய: குரு **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **अन्तेवासी** அந்தேவாஸீ சிஷ்யன் **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. **विद्या** வித்$_3$யா அறிவு **सन्धिः** ஸந்தி$_4$: இடைவெளி. **प्रवचनं** ப்ரவசனம் உபதேசித்தல் **सन्धानं** ஸந்தா$_4$னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अधिविद्यं** இதி அதி$_4$வித்$_3$யம் இவ்விதம் அறிவு ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது அறிவு ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. குரு முன் எழுத்து. சிஷ்யன் பின் எழுத்து. அறிவு இடைவெளி. உபதேசித்தல் சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் அறிவு ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्। पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननँसन्धानम्। इत्यधिप्रजम्।

அதா$_2$தி$_4$ப்ரஜம் । மாதா பூர்வரூபம் । பிதோத்தரரூபம் । ப்ரஜா ஸந்தி$_4$: । ப்ரஜனனம்ஸந்தா$_4$னம் । இத்யதி$_4$ப்ரஜம் ।

अथ அத$_2$ இப்பொழுது **अधिप्रजं** அதி$_4$ப்ரஜம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **माता** மாதா தாய் **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **पिता** பிதா தந்தை **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து.

प्रजा ப்ரஜா குழந்தை **सन्धिः** ஸந்தி$_4$: இடைவெளி. **प्रजननं** ப்ரஜனனம் புணர்ச்சி **सन्धानं** ஸந்தா$_4$னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अधिप्रजं** இதி அதி$_4$ப்ரஜம் இவ்விதம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது ஸந்ததி ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. தாய் முன் எழுத்து. தந்தை பின் எழுத்து. குழந்தை இடைவெளி. புணர்ச்சி சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் ஸந்ததி ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्। वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्।

அதா$_2$த்$_4$யாத்மம் । அத$_4$ராஹனு: பூர்வரூபம் । உத்தராஹனு ருத்தரரூபம் । வாக்ஸந்தி$_4$: । ஜிஹ்வா ஸந்தா$_4$னம் । இத்யத்$_4$யாத்மம் ।

अथ அத$_2$ இப்பொழுது **अध्यात्मं** அத்$_4$யாத்மம் உடல் ஸம்பந்தமான (உபாஸனை துவங்குகிறது). **अधराहनुः** அத$_4$ராஹனு: கீழ்வாய்க் கட்டை **पूर्वरूपं** பூர்வரூபம் முன் எழுத்து. **उत्तराहनुः** உத்தராஹனு: மேல்வாய்க்கட்டை **उत्तररूपं** உத்தரரூபம் பின் எழுத்து. **वाक्** வாக் பேசும் திறன் **सन्धिः** ஸந்தி$_4$: இடைவெளி. **जिह्वा** ஜிஹ்வா நாக்கு **सन्धानं** ஸந்தா$_4$னம் சேர்க்கும் எழுத்து. **इति अध्यात्मं** இதி அத்$_4$யாத்மம் இவ்விதம் உடல் ஸம்பந்தமான (உபாஸனை முடிகிறது).

இப்பொழுது உடல் ஸம்பந்தமான உபாஸனை துவங்குகிறது. கீழ்வாய்க்கட்டை முன் எழுத்து. மேல்வாய்க் கட்டை பின் எழுத்து. பேசும்திறன் இடைவெளி. நாக்கு சேர்க்கும் எழுத்து. இவ்விதம் உடல் ஸம்பந்தமான உபாஸனை முடிகிறது.

इतीमा महासँहिताः। य एवमेता महासँहिता व्याख्याता वेद। सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण लोकेन।।

இதீமா மஹாஸம்ஹிதா: । ய ஏவமேதா மஹாஸம்ஹிதா வ்யாக்2யாதா வேத3 । ஸந்தீ4யதே ப்ரஜயா பசு1பி4: । ப்3ரஹ்ம வர்சஸேனான்னாத்3யேன ஸுவர்க்3யேண லோகேன ॥

इमाः महासंहिताः இமா: மஹாஸம்ஹிதா: இந்த மஹாஸம்ஹிதைகள் (என்ற உபாஸனைகள்) **इति** இதி இவ்விதமாகும். **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **व्याख्याताः** வ்யாக்2யாதா: விளக்கப்பட்ட **एताः महासंहिताः** ஏதா: மஹாஸம்ஹிதா: இந்த மஹாஸம்ஹிதைகளை **यः** ய: யார் **वेद** வேத3 உபாஸிக்கின்றானோ (அவன்) **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியுடனும் **पशुभिः** பசு1பி4: பசுக்களுடனும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்3ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸுடனும் **अन्नाद्येन** அன்னாத்3யேன உகந்த உணவுடனும் **सुवर्ग्येण लोकेन** ஸுவர்க்3யேண லோகேன ஸ்வர்கலோகத்துடனும் **सन्धीयते** ஸந்தீ4யதே கூடியிருக்க அருளப்படுகிறான்.

இந்த மஹாஸம்ஹிதைகள் என்ற உபாஸனைகள் இவ்விதமாகும். இவ்விதம் விளக்கப்பட்ட இந்த மஹாஸம்ஹிதைகளை யார் உபாஸிக்கின்றானோ, அவன் ஸந்ததியுடனும் பசுக்களுடனும் தேஜஸுடனும் உகந்த உணவுடனும் ஸ்வர்க லோகத்துடனும் கூடியிருக்க அருளப்படுகிறான்.

४. यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्संबभूव। स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधया पिहितः। श्रुतं मे गोपाय।

4. யச்1ச2ந்த3ஸாம்ருஷபோ4 விச்1வரூப: । ச2ந்தோ3ப்4யோऽத்4ய ம்ருதாத்ஸம்ப3பூ4வ । ஸ மேந்த்3ரோ மேத4யா ஸ்ப்ருணோது । அம்ருதஸ்ய தே3வ தா4ரணோ பூ4யாஸம் । ச1ரீரம் மே விசர்ஷ ணம் । ஜிஹ்வா மே மது4மத்தமா । கர்ணாப்4யாம் பூ4ரி விச்1ருவம் । ப்3ரஹ்மண: கோசோ1ऽஸி மேத4யா பிஹித: । ச்1ருதம் மே கோ3பாய ।

य: ய: எந்த (ஓங்காரமானது) **अमृतात्** அம்ருதாத் என்றுமுள்ள **छन्दोभ्य:** ச$_2$ந்தோ$_3$ப்$_4$ய: வேதங்களிலிருந்து **अधिसंबभूव** அதி$_4$ஸம்ப$_3$பூ$_4$வ தோன்றியதோ **छन्दसां** ச$_2$ந்த$_3$ஸாம் வேத மந்த்ரங்களில் **ऋषभ:** ரிஷப$_4$: சிறந்ததோ **विश्वरूप:** விச்$_1$வரூப: அனைத்துமாக விளங்குகிறதோ **स: इन्द्र:** ஸ: இந்த்$_3$ர: அந்த ஓங்காரம் **मेधया** மேத$_4$யா அறிவை நிலைப்படுத்துவன் மூலம் **मा** மா என்னை **स्पृणोतु** ஸ்ப்ருணோது வலிமைப்படுத்தட்டும். **देव** தே$_3$வ (ஓங்காரரூபமான) இறைவா **अमृतस्य** அம்ருதஸ்ய ப்ரஹ்ம ஞானத்தை **धारण:** தா$_4$ரண: (நான்) அனுபவிப்பவன் **भूयासं** பூ$_4$யாஸம் ஆவேனாக. **मे** மே என்னுடைய **शरीरं** ச$_1$ரீரம் உடல் **विचर्षणं** விசர்ஷணம் நோயற்று இருக்கட்டும். **मे** மே என்னுடைய **जिह्वा** ஜிஹ்வா நாக்கு **मधुमत्तमा** மது$_4$மத்தமா இனிமையாகப் பேசுவதாக இருக்கட்டும். **कर्णाभ्यां** கர்ணாப்$_4$யாம் செவிகளால் **भूरि** பூ$_4$ரி மீண்டும் மீண்டும் **विश्रुवं** விச்$_1$ருவம் (சாஸ்த்ரத்தை நான்) கேட்பேனாக. **ब्रह्मण:** ப்$_3$ரஹ்மண: (நீ) ப்ரஹ்மனின் **कोश:** கோச$_1$: இருப்பிடமாக **असि** அஸி விளங்குகிறாய். **मेधया** மேத$_4$யா (உலக விஷயங்களைப் பற்றிய) அறிவால் **पिहित:** பிஹித: (நீ) மறைக்கப்பட்டுள்ளாய். **मे** மே என்னால் **श्रुतं** ச்$_1$ருதம் (சாஸ்த்ரத்தின் மூலம்) கேட்கப்பட்டதை **गोपाय** கோ$_3$பாய காப்பாற்றுவாயாக.

எந்த ஓங்காரமானது என்றுமுள்ள வேதங்களிலிருந்து தோன்றியதோ, வேத மந்த்ரங்களில் சிறந்ததோ, அனைத்துமாக விளங்குகிறதோ, அந்த ஓங்காரம் அறிவை நிலைப் படுத்துவதன் மூலம் என்னை வலிமைப்படுத்தட்டும். ஓங்கார ரூபமான இறைவா, ப்ரஹ்ம ஞானத்தை நான் அனுபவிப்பவன் ஆவேனாக. என்னுடைய உடல் நோயற்று இருக்கட்டும். என்னுடைய நாக்கு இனிமையாகப் பேசுவதாக இருக்கட்டும். செவிகளால் மீண்டும் மீண்டும் சாஸ்த்ரத்தை நான் கேட்பேனாக. நீ ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமாக விளங்குகிறாய். உலக விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவால் நீ மறைக்கப் பட்டுள்ளாய். என்னால் சாஸ்த்ரத்தின் மூலம் கேட்கப்பட்டதைக் காப்பாற்றுவாயாக.

आवहन्ती वितन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासाँसि मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिस्सह स्वाहा।

ஆவஹந்தீ விதந்வானா। குர்வாணா சீரமாத்மன:। வாஸாம் ஸி மம கா$_3$வச்$_1$ச। அன்னபானே ச ஸர்வதா$_3$। ததோ மே ச்$_1$ரியமாவஹ। லோமசா$_1$ம் பசு$_1$பி$_4$ஸ்ஸஹ ஸ்வாஹா।

मे மே எனக்கு **ततः** தத: (போதிய பக்குவம் வந்த) பிறகு **सर्वदा** ஸர்வதா$_3$ எல்லாக்காலத்திலும் **मम** மம எனக்கு **वासांसि** வாஸாம்ஸி ஆடைகளையும் **गावः च** கா$_3$வ: ச பசுக்களையும் **अन्नपाने च** அன்னபானே ச உணவையும் நீரையும் **पशुभिः सह** பசு$_1$பி$_4$: ஸஹ மற்ற விலங்கினங்களையும் **लोमशां** லோமசா$_1$ம் ரோமங்களுடன் கூடிய ஆடுகளையும் **आवहन्ती** ஆவஹந்தீ தொடர்ந்து வருகின்ற **वितन्वाना** விதந்வானா வளர்கின்ற **चीरं कुर्वाणा** சீரம் குர்வாணா அதிக காலம் இருக்கின்ற **श्रियं** ச்$_1$ரியம் செழிப்பையும் **आत्मनः** ஆத்மன: எனக்கு **आवह** ஆவஹ அருள்புரிவாயாக.

எனக்குப் போதிய பக்குவம் வந்தபிறகு எல்லாக் காலத்திலும் எனக்கு ஆடைகளையும் பசுக்களையும் உணவையும் நீரையும் மற்ற விலங்கினங்களையும், ரோமங் களுடன் கூடிய ஆடுகளையும் தொடர்ந்து வருகின்ற, வளர்கின்ற, அதிக காலம் இருக்கின்ற செழிப்பையும் எனக்கு அருள்புரிவாயாக.

ஸ்வாஹா என்ற சொல் இம்மந்த்ரத்தை ஹோமத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

आ मा यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। द मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। श मायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान्व स्यसोऽसानि स्वाहा। तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा। स मा भग प्रविश स्वाहा। तस्मिन्सहस्रशाखे। निभगाहं त्वयि मृजे स्वाहा।

यथापः प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मा भाहि प्र मा पद्यस्व॥

ஆ மா யந்து ப்3ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா। வி மாயந்து ப்3ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா। ப்ர மாயந்து ப்3ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா। த3 மாயந்து ப்3ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா। ச1 மா யந்து ப்3ரஹ்மசாரிண: ஸ்வாஹா। யசோ1 ஜனேऽஸானி ஸ்வாஹா। ச்1ரேயாந்வஸ்யஸோऽஸானி ஸ்வாஹா। தம் த்வா ப4க3 ப்ரவிசா1னி ஸ்வாஹா। ஸ மா ப4க3 ப்ரவிச1 ஸ்வாஹா। தஸ்மிந்ஸஹஸ்ரசா1கே2। நிப4கா3ஹம் த்வயி ம்ருஜே ஸ்வாஹா। யதா2ப: ப்ரவதா யந்தி। யதா2 மாஸா அஹர்ஜரம்। ஏவம் மாம் ப்3ரஹ்மசாரிண:। தா4தராயந்து ஸர்வத: ஸ்வாஹா। ப்ரதிவேசோ1ऽஸி ப்ர மா பா4ஹி ப்ர மா பத்3யஸ்வ॥

ब्रह्मचारिणः ப்3ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் **मा** மா என்னை நோக்கி **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **वि** வி பல்வேறு திசைகளிலிருந்து **ब्रह्मचारिणः** ப்3ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் **मा** மா என்னை நோக்கி **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **प्र** ப்ர அறியும் திறனுடைய **ब्रह्मचारिणः** ப்3ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் **मा** மா என்னை நோக்கி **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **द** த3 இந்த்ரிய ஒழுக்கமுடைய **ब्रह्मचारिणः** ப்3ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் **मा** மா என்னை நோக்கி **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **श** ச1 மனக்கட்டுப்பாடுடைய **ब्रह्मचारिणः** ப்3ரஹ்மசாரிண: மாணவர்கள் **मा** மா என்னை நோக்கி **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **जने** ஜனே மனிதரில் **यशः** யச1: புகழ் பெற்றவனாக **असानि** அஸானி இருப்பேனாக. **वस्यसः** வஸ்யஸ: செல்வந்தர் களுக்குள் **श्रेयान्** ச்1ரேயான் மேலானவனாக **असानि** அஸானி இருப்பேனாக. **भग** ப4க3 இறைவா **तं त्वा** தம் த்வா உங்களில் **प्रविशानि** ப்ரவிசா1னி (நான்) கலந்துவிடுவேனாக. **भग** ப4க3 இறைவா **सः** ஸ: அந்த (நீங்கள்) **मा** மா என்னில் **प्रविश** ப்ரவிச1 கலந்துவிடுவீர்களாக. **भग** ப4க3 இறைவா **सहस्रशाखे** ஸஹஸ்ரசா1கே2 ஆயிரக்கணக்கான

ரூபங்களையுடைய **तस्मिन् त्वयि** தஸ்மின் த்வயி அந்த உங்களிடத்தில் **अहं** அஹம் நான் **निमृजे** நிம்ருஜே தூய்மை அடைவேனாக. **धातः** தா₄த: இறைவா **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **आपः** ஆப: நீர் **प्रवता** ப்ரவதா கீழ்நோக்கி **यन्ति** யந்தி ஓடுகின்றதோ **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **मासाः** மாஸா: மாதங்கள் **अहर्जरं** அஹர்ஜரம் வருடத்தை (நோக்கி ஓடுகின்றனவோ) **एवं** ஏவம் அவ்விதம் **मां** மாம் என்னை நோக்கி **सर्वतः** ஸர்வத: எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் **ब्रह्मचारिणः** ப்₃ரஹ்ம சாரிண: மாணவர்கள் **आयन्तु** ஆயந்து வரட்டும். **प्रतिवेशः** ப்ரதிவேச₁: (நீங்கள்) ஓய்விடம் (போல்) **असि** அஸி உள்ளீர்கள். **मा** மா எனக்கு **प्रभाहि** ப்ரபா₄ஹி (உங்களை) விளக்குங்கள். **मा** மா என்னை **प्रपद्यस्व** ப்ரபத்₃யஸ்வ (நீங்கள்) அடைவீர்களாக.

மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். பல்வேறு திசைகளிலிருந்து மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். அறியும் திறனுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். இந்த்ரிய ஒழுக்கமுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். மனக்கட்டுப்பாடுடைய மாணவர்கள் என்னை நோக்கி வரட்டும். மனிதரில் புகழ் பெற்றவனாக இருப்பேனாக. செல்வந்தர்களுக்குள் மேலானவனாக இருப்பேனாக. இறைவா, உங்களில் நான் கலந்து விடுவேனாக. இறைவா, அந்த நீங்கள் என்னில் கலந்து விடுவீர்களாக. இறைவா, ஆயிரக்கணக்கான ரூபங்களையுடைய அந்த உங்களிடத்தில் நான் தூய்மை அடைவேனாக. இறைவா, எவ்விதம் நீர் கீழ்நோக்கி ஓடுகின்றதோ, எவ்விதம் மாதங்கள் வருடத்தை நோக்கி ஓடுகின்றனவோ அவ்விதம் என்னை நோக்கி எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வரட்டும். நீங்கள் ஓய்விடம் போல் உள்ளீர்கள். எனக்கு உங்களை விளக்குங்கள். என்னை நீங்கள் அடைவீர்களாக.

௫. भूर्भुवस्सुवरिति वा एतास्तिस्रो व्याहृतयः। तासामु ह स्मैतां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद् ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः।

5. பூ$_4$ர்பு$_4$வஸ்ஸுவரிதி வா ஏதாஸ்திஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய: । தாஸாமு ஹ ஸ்மைதாம் சதுர்தீ$_2$ம் । மாஹாசமஸ்ய: ப்ரவேத$_3$யதே । மஹ இதி । தத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்ம । ஸ ஆத்மா । அங்கா$_3$ந்யந்யா தே$_3$வதா: ।

भूः भुवः सुवः பூ$_4$: பு$_4$வ: ஸுவ: பூ: புவ: ஸுவ: **इति वै** இதி வை என்பன **एताः तिस्रः** ஏதா: திஸ்ர: இந்த மூன்று **व्याहृतयः** வ்யாஹ்ருதய: வ்யாஹ்ருதிகள். **तासां उ ह** தாஸாம் உ ஹ அவற்றுடன் **माहाचमस्यः** மாஹாசமஸ்ய: மாஹாசமஸ்யர் (என்ற ரிஷி) **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்ற **एतां चतुर्थीं** ஏதாம் சதுர்தீ$_2$ம் இந்த நான்காவது (வ்யாஹ்ருதியை) **प्रवेदयते स्म** ப்ரவேத$_3$யதே ஸ்ம வெளிப்படுத்தினார். **तद्** தத்$_3$ அதை (அந்த மஹ: என்பதை) **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக (த்யானிக்க வேண்டும்). **सः** ஸ: அதுவே **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா **अन्याः देवताः** அந்யா: தே$_3$வதா: மற்ற தேவதைகள் (அதனுடைய) **अङ्गानि** அங்கா$_3$நி அங்கங்கள்.

பூ: புவ: ஸுவ: என்பன இந்த மூன்று வ்யாஹ்ருதிகள். அவற்றுடன் மாஹாசமஸ்யர் என்ற ரிஷி மஹ: என்ற இந்த நான்காவது வ்யாஹ்ருதியை வெளிப்படுத்தினார். அந்த மஹ: என்பதை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்க வேண்டும். அதுவே ஆத்மா. மற்ற தேவதைகள் அதனுடைய அங்கங்கள்.

भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः। मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते।

பூ$_4$ரிதி வா அயம் லோக: । பு$_4$வ இத்யந்தரிக்ஷம் । ஸுவரித்யஸௌ லோக: । மஹ இத்யாதி$_3$த்ய: । ஆதி$_3$த்யேன வாவ ஸர்வே லோகா மஹீயந்தே ।

भूः इति वै பூ$_4$: இதி வை பூ: என்பதை **अयं लोकः** அயம் லோக: இந்த லோகமாகவும் **भुवः इति** பு$_4$வ: இதி புவ: என்பதை **अन्तरिक्षं** அந்தரிக்ஷம் இடையிலுள்ள லோகமாகவும் **सुवः इति** ஸுவ: இதி

ஸுவ: என்பதை **असौ लोक:** அஸெள லோக: ஸ்வர்க லோகமாகவும் **मह: इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **आदित्य:** ஆதி₃த்ய: ஸூர்யனாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **आदित्येन वाव** ஆதி₃த்யேன வாவ ஸூர்யனாலன்றோ **सर्वे लोका:** ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை இந்த லோகமாகவும் புவ: என்பதை இடையிலுள்ள லோகமாகவும் ஸுவ: என்பதை ஸ்வர்கலோகமாகவும் மஹ: என்பதை ஸூர்யனாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். ஸூர்யனாலன்றோ எல்லா உலகங்களும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

भूरिति वा अग्निः । भुव इति वायुः । सुवरित्यादित्यः । मह इति चन्द्रमाः । चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीँषि महीयन्ते ।

பூ₄ரிதி வா அக்₃னி: । பு₄வ இதி வாயு: । ஸுவரித்யாதி₃த்ய: । மஹ இதி சந்த்₃ரமா: । சந்த்₃ரமஸா வாவ ஸர்வாணி ஜ்யோதீம்ஷி மஹீயந்தே ।

भू: इति वै பூ₄: இதி வை பூ: என்பதை **अग्नि:** அக்₃னி: அக்னி தேவராகவும் **भुव: इति** பு₄வ: இதி புவ: என்பதை **वायु:** வாயு: வாயுதேவராகவும் **सुव: इति** ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதை **आदित्य:** ஆதி₃த்ய: ஸூர்யதேவராகவும் **मह: इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **चन्द्रमा:** சந்த்₃ரமா: சந்த்ரதேவராகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **चन्द्रमसा वाव** சந்த்₃ரமஸா வாவ சந்த்ரதேவராலன்றோ **सर्वाणि ज्योतींषि** ஸர்வாணி ஜ்யோதீம்ஷி அனைத்து ஒளிகளும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை அக்னிதேவராகவும் புவ: என்பதை வாயு தேவராகவும் ஸுவ: என்பதை ஸூர்யதேவராகவும் மஹ: என்பதை சந்த்ரதேவராகவும் த்யானிக்க வேண்டும். சந்த்ர தேவராலன்றோ அனைத்து ஒளிகளும் பெருமைப்படுத்தப் படுகின்றன.

भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूँषि। मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते।

பூ$_4$ரிதி வா ரிச: । பு$_4$வ இதி ஸாமானி । ஸுவரிதி யஜூம்ஷி । மஹ இதி ப்$_3$ரஹ்ம । ப்$_3$ரஹ்மணா வாவ ஸர்வே வேதா$_3$ மஹீயந்தே ।

भूः इति वै பூ$_4$: இதி வை பூ: என்பதை **ऋचः** ரிச: ரிக் வேதமாகவும் **भुवः इति** பு$_4$வ: இதி புவ: என்பதை **सामानि** ஸாமானி ஸாம வேதமாகவும் **सुवः इति** ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதை **यजूंषि** யஜூம்ஷி யஜுர் வேதமாகவும் **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ஓங்காரமாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **ब्रह्मणा वाव** ப்$_3$ரஹ்மணா வாவ ஓங்காரத்தினாலான்றோ **सर्वे वेदाः** ஸர்வே வேதா$_3$: அனைத்து வேதங்களும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை ரிக் வேதமாகவும் புவ: என்பதை ஸாமவேத மாகவும் ஸுவ: என்பதை யஜுர் வேதமாகவும் மஹ: என்பதை ஓங்காரமாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். ஓங்காரத்தினாலன்றோ அனைத்து வேதங்களும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते।

பூ$_4$ரிதி வை ப்ராண: । பு$_4$வ இத்யபான: । ஸுவரிதி வ்யான: । மஹ இத்யன்னம் । அன்னேன வாவ ஸர்வே ப்ராணா மஹீயந்தே ।

भूः इति वै பூ$_4$: இதி வை பூ: என்பதை **प्राणः** ப்ராண: ப்ராணனாகவும் **भुवः इति** பு$_4$வ: இதி புவ: என்பதை **अपानः** அபான: அபானனாகவும் **सुवः इति** ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதை **व्यानः** வ்யான: வ்யானனாகவும் **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதை **अन्नं** அன்னம் உணவாகவும்

(த்யானிக்க வேண்டும்). **अन्नेन वाव** அன்னேன வாவ உணவினாலன்றோ **सर्वे प्राणा:** ஸர்வே ப்ராணா: எல்லா ப்ராணன்களும் **महीयन्ते** மஹீயந்தே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூ: என்பதை ப்ராணனாகவும் புவ: என்பதை அபானனாகவும் ஸுவ: என்பதை வ்யானனாகவும் மஹ: என்பதை உணவாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். உணவினாலன்றோ எல்லா ப்ராணன்களும் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा । चतस्रश्चतस्रो व्याहृतय: । ता यो वेद । स वेद ब्रह्म । सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति ।।

தா வா ஏதாச்$_1$சதஸ்ரச்$_1$சதுர்தா$_4$ । சதஸ்ரச்$_1$சதஸ்ரோ வ்யாஹ்ருதய: । தா யோ வேத$_3$ । ஸ வேத$_3$ ப்$_3$ரஹ்ம । ஸர்வேऽஸ்மை தே$_3$வா ப$_3$லிமாவஹந்தி ।।

वै வை இவ்விதம் **ता: एता:** தா: ஏதா: இந்த **चतस्र:** சதஸ்ர: நான்கு (வ்யாஹ்ருதிகள்) **चतुर्धा** சதுர்தா$_4$ நான்கு விதங்களில் (அமைந்துள்ளன). **चतस्र: चतस्र:** சதஸ்ர: சதஸ்ர: (ஒவ்வொரு த்யானத்திலும்) நான்கு நான்கு **व्याहृतय:** வ்யாஹ்ருதய: வ்யாஹ்ருதிகள் (உள்ளன). **य:** ய: யார் **ता:** தா: இவற்றை **वेद** வேத$_3$ உபாஸிக்கிறானோ **स:** ஸ: அவன் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **वेद** வேத$_3$ உபாஸிக்கின்றவனாகின்றான். **अस्मै** அஸ்மை அவனுக்கு **सर्वे देवा:** ஸர்வே தே$_3$வா: எல்லா தேவர்களும் **बलिं** ப$_3$லிம் பொருளை **आवहन्ति** ஆவஹந்தி கொடுப்பார்கள்.

இவ்விதம் இந்த நான்கு வ்யாஹ்ருதிகள் நான்கு விதங்களில் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு த்யானத்திலும் நான்கு நான்கு வ்யாஹ்ருதிகள் உள்ளன. யார் இவற்றை உபாஸிக்கிறானோ அவன் ப்ரஹ்மனை உபாஸிக்கின்றவனாகின்றான். அவனுக்கு எல்லா தேவர்களும் பொருளைக் கொடுப்பார்கள்.

६. स य एषोऽन्तर्हृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सेन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले।

6. ஸ ய ஏஷோऽந்தர்ஹ்ருத$_3$ய ஆகாச$_1$: । தஸ்மிந்நயம் புருஷோ மனோமய: । அம்ருதோ ஹிரண்மய: । அந்தரேண தாலுகே । ய ஏஷ ஸ்தன இவாவலம்ப$_3$தே । ஸேந்த்$_3$ரயோனி: । யத்ராஸௌ கேசா$_1$ந்தோ விவர்ததே । வ்யபோஹ்ய சீ$_1$ர்ஷகபாலே ।

अन्तर्हृदये அந்தர்ஹ்ருத$_3$யே ஹ்ருதயத்திற்குள் **यः एषः** ய: ஏஷ: யாதொரு **आकाशः** ஆகாச$_1$: ஆகாசம் (உண்டோ) **तस्मिन्** தஸ்மின் அதில் **मनोमयः** மனோமய: அனைத்து மனதையும் தன்மனமாகக் கொண்டவராகவும் **अमृतः** அம்ருத: அழிவற்றவராகவும் **हिरण्मयः** ஹிரண்மய: அறிவு ஸ்வரூபமாகவும் உள்ள **सः अयं** ஸ: அயம் அந்த இந்த **पुरुषः** புருஷ: ஹிரண்யகர்பர் (உபாஸிக்கப்பட வேண்டும்). **तालुके अन्तरेण** தாலுகே அந்தரேண தொண்டைப் பகுதியில் **यः एषः** ய: ஏஷ: எந்த (மாம்ஸ பிண்டமானது) **स्तनः इव** ஸ்தன: இவ (பசுவின்) காம்புபோல **अवलम्बते** அவலம்ப$_3$தே தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ (அதன் நடுவில் ஸுஷும்னா நாடி செல்கிறது). **यत्र** யத்ர எந்த (தலைப்பகுதியில்) **असौ केशान्तः** அஸௌ கேசா$_1$ந்த: இந்த முடியின் அடிப்பாகம் **विवर्तते** விவர்ததே வந்துள்ளதோ (அந்த இடத்தை ஸுஷும்னா நாடி அடைந்து) **शीर्षकपाले** சீ$_1$ர்ஷகபாலே மண்டை ஓட்டை **व्यपोह्य** வ்யபோஹ்ய துளைத்து (வெளிவருகிறது). **सा** ஸா அந்த (தலைப்பகுதியே) **इन्द्रयोनिः** இந்த்$_3$ரயோனி: ப்ரஹ்ம லோகத்திற்குச் செல்லும் மார்கம்.

ஹ்ருதயத்திற்குள் யாதொரு ஆகாசம் உண்டோ அதில் அனைத்து மனதையும் தன்மனமாகக் கொண்டவராகவும் அழிவற்றவராகவும் அறிவு ஸ்வரூபமாகவும் உள்ள அந்த இந்த ஹிரண்யகர்பர் உபாஸிக்கப்பட வேண்டும். தொண்டைப் பகுதியில் எந்த மாம்ஸ பிண்டமானது பசுவின் காம்புபோல தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அதன் நடுவில் ஸுஷும்னா

நாடி செல்கிறது. எந்தத் தலைப்பகுதியில் இந்த முடியின் அடிப்பாகம் வந்துள்ளதோ அந்த இடத்தை ஸுஷும்னா நாடி அடைந்து மண்டை ஓட்டைத் துளைத்து வெளிவருகிறது. அந்தத் தலைப்பகுதியே ப்ரஹ்ம லோகத்திற்குச் செல்லும் மார்கம்.

भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ। सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्नोति स्वाराज्यम्। आप्नोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्म प्राणारामं मन आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्स्व॥

பூ$_4$ரித்யக்$_3$னௌ ப்ரதிதிஷ்ட$_2$தி। பு$_4$வ இதி வாயௌ। ஸுவ ரித்யாதி$_3$த்யே। மஹ இதி ப்$_3$ரஹ்மணி। ஆப்னோதி ஸ்வாரா ஜ்யம்। ஆப்னோதி மனஸஸ்பதிம்। வாக்பதிச்$_1$ சக்ஷுஷ்பதி:। ச்$_1$ரோத்ரபதிர்விஞானபதி:। ஏதத்ததோ ப$_4$வதி। ஆகாச$_1$ச$_1$ரீரம் ப்$_3$ரஹ்ம। ஸத்யாத்ம ப்ராணாராமம் மன ஆனந்த$_3$ம்। ச$_1$ாந்தி ஸம்ருத்$_3$த$_4$மம்ருதம்। இதி ப்ராசீனயோக்$_3$யோபாஸ்ஸ்வ ॥

भूः इति பூ$_4$: இதி (மரணத்திற்குப் பின் இவ்வுபாஸகன்) பூ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட **अग्नौ** அக்$_3$னௌ அக்னியில் **प्रतितिष्ठति** ப்ரதிதிஷ்ட$_2$தி கலந்து விடுகிறான். **भुवः इति** பு$_4$வ: இதி புவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட **वायौ** வாயௌ வாயுவில் (கலந்து விடுகிறான்). **सुवः इति** ஸுவ: இதி ஸுவ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட **आदित्ये** ஆதி$_3$த்யே ஸூர்யனில் (கலந்து விடுகிறான்). **महः इति** மஹ: இதி மஹ: என்பதால் குறிக்கப் பட்ட **ब्रह्मणि** ப்$_3$ரஹ்மணி ஹிரண்யகர்பரில் (கலந்து விடுகிறான்). **स्वाराज्यं** ஸ்வாராஜ்யம் தானே அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான். **मनसस्पतिं** மனஸஸ்பதிம் எல்லா மனங்களுக்கும் அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான். **वाक्पतिः** வாக்பதி: வாக்கிற்குத் தலைவ னாகிறான். **चक्षुष्पतिः** சக்ஷுஷ்பதி: கண்களுக்குத் தலைவனாகிறான். **श्रोत्रपतिः** ச்$_1$ரோத்ரபதி: செவிகளுக்குத் தலைவனாகிறான்.

विज्ञानपतिः விஞ்ஞானபதி: அறிவுகளுக்குத் தலைவனாகிறான். **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ஹிரண்யகர்பருடைய **आकाशशरीरं** ஆகாச₂ச₁ரீரம் உடலானது ஆகாசத்தைப் போன்று வ்யாபித்து **सत्यात्म** ஸத்யாத்ம உருவமுடைய உருவமற்ற உலகங்களாகவும் உள்ளது. **प्राणारामं** ப்ராணாராமம் (ஹிரண்யகர்பர்) அனைத்து ப்ராணன்களையும் விளையாட்டுக் களமாகக் கொண்டுள்ளார். **मनः आनन्दं** மன: ஆனந்த₃ம் அனைத்து மனங்களையும் ஆனந்தத்திற்குக் காரணமாகக் கொண்டுள்ளார். **शान्ति-समृद्धं** சா₁ந்தி-ஸம்ருத்₃த₄ம் முழு அமைதியையும் அனைத்து செழிப்பை யும் உடையவராக உள்ளார். **अमृतं** அம்ருதம் அழிவற்றவராக உள்ளார். **एतत् ततः भवति** ஏதத் தத: ப₄வதி (உபாஸகன்) இந்த (ஹிரண்யகர்பராக) ஆகிறான். **प्राचीनयोग्य** ப்ராசீனயோக்₃ய ப்ராசீன யோக்யரே **इति** இதி இவ்விதம் **उपास्स्व** உபாஸ்ஸ்வ உபாஸனம் செய்வீராக.

மரணத்திற்குப்பின் இவ்வுபாஸகன் பூ: என்பதால் குறிக்கப் பட்ட அக்னியில் கலந்து விடுகிறான். புவ: என்பதால் குறிக்கப் பட்ட வாயுவில் கலந்து விடுகிறான். ஸுவ: என்பதால் குறிக்கப் பட்ட ஸூர்யனில் கலந்து விடுகிறான். மஹ: என்பதால் குறிக்கப்பட்ட ஹிரண்யகர்பரில் கலந்துவிடுகிறான். தானே அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை அடைகிறான். எல்லா மனங்களுக்கும் அதிபதியாக இருக்கும் தன்மையை அடைகிறான். வாக்கிற்குத் தலைவனாகிறான். கண்களுக்குத் தலைவனாகிறான். செவிகளுக்குத் தலைவனாகிறான். அறிவு களுக்குத் தலைவனாகிறான். ஹிரண்யகர்பருடைய உடலானது ஆகாசத்தைப் போன்று வ்யாபித்து, உருவமுடைய, உருவமற்ற உலகங்களாகவும் உள்ளது. ஹிரண்யகர்பர் அனைத்து ப்ராணன்களையும் விளையாட்டுக்களமாகக் கொண்டுள்ளார். அனைத்து மனங்களையும் ஆனந்தத்திற்குக் காரணமாகக் கொண்டுள்ளார். முழு அமைதியையும் அனைத்து செழிப்பையும் உடையவராக உள்ளார். அழிவற்றவராக உள்ளார். உபாஸகன் இந்த ஹிரண்யகர்பராக ஆகிறான். ப்ராசீனயோக்யரே, இவ்விதம் உபாஸனம் செய்வீராக.

७. पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्त्वक्। चर्म माँसँस्नावास्थि मज्जा। एतदधिविधाय ऋषिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदँसर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तँस्पृणोतीति॥

7. ப்ருதி$_2$வ்யந்தரிக்ஷம் த்$_3$யௌர்தி$_3$சோ$_1$ऽவாந்தரதி$_3$சா$_1$: । அக்$_3$னிர் வாயுராதி$_3$த்யச்$_1$சந்த்$_3$ரமா நக்ஷத்ராணி । ஆப ஓஷத$_4$யோ வனஸ்பதய ஆகாச$_1$ ஆத்மா । இத்யதி$_4$பூ$_4$தம் । அதா$_2$த்$_4$யாத்மம் । ப்ராணோ வ்யானோऽபான உதா$_3$ன: ஸமான: । சக்ஷு: ச்$_1$ரோத்ரம் மனோ வாக்த்வக் । சர்ம மாம்ஸம்ஸ்னாவாஸ்தி$_2$ மஜ்ஜா । ஏதத$_3$தி$_4$விதா$_4$ய ரிஷிரவோசத் । பாங்க்தம் வா இத$_3$ம்ஸர்வம் । பாங்க்தேனைவ பாங்க்தம்ஸ்ப்ருணோதீதி ॥

पृथिवी ப்ருதி$_2$வீ பூமி **अन्तरिक्षं** அந்தரிக்ஷம் இடைவெளி **द्यौः** த்$_3$யௌ: ஸ்வர்கம் **दिशः** தி$_3$ச$_1$: திசைகள் **अवान्तरदिशाः** அவாந்தரதி$_3$சா$_1$: இடையில் உள்ள திசைகள். **अग्निः** அக்$_3$னி: நெருப்பு **वायुः** வாயு: காற்று **आदित्यः** ஆதி$_3$த்ய: ஸூர்யன் **चन्द्रमाः** சந்த்$_3$ரமா: நிலவு **नक्षत्राणि** நக்ஷத்ராணி நக்ஷத்ரங்கள். **आपः** ஆப: நீர் **ओषधयः** ஓஷத$_4$ய: செடிகொடிகள் **वनस्पतयः** வனஸ்பதய: மரங்கள் **आकाशः** ஆகாச$_1$: ஆகாசம் **आत्मा** ஆத்மா விராட். **इति** இதி இவை **अधिभूतं** அதி$_4$பூ$_4$தம் உலக ஸம்பந்தப்பட்டவை. **अथ** அத$_2$ இப்பொழுது **अध्यात्मं** அத்$_4$யாத்மம் உடல் ஸம்பந்தப்பட்டவை (துவங்குகின்றன). **प्राणः** ப்ராண: ப்ராணன் **व्यानः** வ்யான: வ்யானன் **अपानः** அபான: அபானன் **उदानः** உதா$_3$ன: உதானன் **समानः** ஸமான: ஸமானன். **चक्षुः** சக்ஷு: கண் **श्रोत्रं** ச்$_1$ரோத்ரம் செவி **मनः** மன: மனம் **वाक्** வாக் வாக்கு **त्वक्** த்வக் மேல்தோல். **चर्म** சர்ம உள்தோல் **मांसं** மாம்ஸம் சதை **स्नावा** ஸ்னாவா தசைநார் **अस्थि** அஸ்தி$_2$ எலும்பு **मज्जा** மஜ்ஜா எலும்பில் உள்ள திரவம். **एतत्** ஏதத் இவற்றை **अधिविधाय** அதி$_4$விதா$_4$ய எடுத்துக்கூறி **ऋषिः** ரிஷி: ரிஷியானவர் **अवोचत्** அவோசத்

(இவ்விதம்) கூறினார். **इदं सर्वं** இத₃ம் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் **पाङ्क्तं वै** பாங்க்தம் வை ஐந்து அங்கங்களின் சேர்க்கைகளாக உள்ளன. **पाङ्क्तेन एव** பாங்க்தேன ஏவ (உடல் ஸம்பந்தமான) பாங்க்தத்தின் துணைகொண்டு **पाङ्क्तं** பாங்க்தம் (வெளி ஸம்பந்தமான) பாங்க்தத்தை **स्पृणोति इति** ஸ்ப்ருணோதி இதி த்யானிக்க வேண்டும்.

பூமி, இடைவெளி, ஸ்வர்கம், திசைகள், இடையில் உள்ள திசைகள். நெருப்பு, காற்று, ஸூர்யன், நிலவு, நக்ஷத்ரங்கள். நீர், செடிகொடிகள், மரங்கள், ஆகாசம், விராட். இவை உலக ஸம்பந்தப்பட்டவை. இப்பொழுது உடல் ஸம்பந்தப்பட்டவை துவங்குகின்றன. ப்ராணன், வ்யானன், அபானன், உதானன், ஸமானன். கண், செவி, மனம், வாக்கு, மேல்தோல். உள்தோல், சதை, தசைநார், எலும்பு, எலும்பில் உள்ள திரவம். இவற்றை எடுத்துக்கூறி ரிஷியானவர் இவ்விதம் கூறினார்: இவை அனைத்தும் ஐந்து அங்கங்களின் சேர்க்கைகளாக உள்ளன. உடல் ஸம்பந்தமான பாங்க்தத்தின் துணைகொண்டு, வெளி ஸம்பந்தமான பாங்க்தத்தை த்யானிக்க வேண்டும்.

८. ओमिति ब्रह्म। ओमितीदँसर्वम्। ओमित्येतदनुकृति ह स्म वा अप्यो श्रावयेत्याश्रावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति। ओँशोमिति शस्त्राणि शँसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रति गृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्नोति ॥

8. ஓமிதி ப்₃ரஹ்ம। ஓமிதீத₃ம்ஸர்வம்। ஓமித்யேதத₃னுக்ருதி ஹ ஸ்ம வா அப்யோ ச்₁ராவயேத்யாச்₁ராவயந்தி। ஓமிதி ஸாமானி கா₃யந்தி। ஓம் சோ₁மிதி ச₁ஸ்த்ராணி ச₁ம்ஸந்தி। ஓமித்யத்₄வர்யு: ப்ரதிக₃ரம் ப்ரதிக்₃ருணாதி। ஓமிதி ப்₃ரஹ்மா ப்ரஸௌதி। ஓமித்யக்₃னிஹோத்ரமனுஜானாதி। ஓமிதி ப்₃ராஹ்மண: ப்ரவக்ஷ்யந்நாஹ ப்₃ரஹ்மோபாப்னவானீதி। ப்₃ரஹ்மைவோபாப்னோதி ॥

ओं इति ஓம் இதி ஓங்காரத்தில் **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ஹிரண்யகர்பரை (த்யானிக்க வேண்டும்). **इदं सर्वं** இத₃ம் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் **ओं इति** ஓம் இதி ஓங்காரமாக (உருவகப்படுத்தப்படுகிறது). **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்ற **एतत्** ஏதத் இந்த (சொல்) **अनुकृति ह स्म वै** அனுக்ருதி ஹ ஸ்ம வை அனுமதியை (வெளிப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது). **अपि** அபி மேலும் **ओ श्रावय** ஓ ச்₁ரவாய ஓம் (நீ) தெரிவி **इति** இதி என்று **आश्रावयन्ति** ஆச்₁ராவயந்தி (ரித்விக் தனக்குக் கீழ் உள்ளவரிடம்) ஆணையிடுகிறார். **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று (கூறியதற்குப் பிறகு) **सामानि** ஸாமானி ஸாம மந்த்ரங்களை **गायन्ति** கா₃யந்தி (ஸாமவேத ரித்விக்) ஓதுகிறார். **ओं शों इति** ஓம் சோ₁ம் இதி ஓம் சோம் என்று **शस्त्राणि** ச₁ஸ்த்ராணி (கூறியதற்குப் பிறகு) ரிக் மந்த்ரங்களை **शंसन्ति** ச₁ம்ஸந்தி (ரிக்வேத ரித்விக்) ஓதுகிறார். **अध्वर्युः** அத்₄வர்யு: யஜுர்வேத ரித்விக் **प्रतिगरं** ப்ரதிக₃ரம் தன்னுடைய அனுமதியை **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **प्रतिगृणाति** ப்ரதிக்₃ருணாதி வெளிப்படுத்துகிறார். **ब्रह्मा** ப்₃ரஹ்மா அதர்வண வேத ரித்விக் **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **प्रसौति** ப்ரஸௌதி (மற்றவர்களுக்கு) ஆணையிடுகிறார். **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று (கூறி) **अग्निहोत्रं** அக்₃னிஹோத்ரம் அக்னிஹோத்ரத்தைச் செய்ய **अनुजानाति** அனுஜானாதி (ரித்விக்) அனுமதி கொடுக்கிறார். **ब्राह्मणः** ப்₃ராஹ்மண: ப்ராஹ்மணன் **प्रवक्ष्यन्** ப்ரவக்ஷ்யன் (வேதத்தை) கற்றுக்கொள்ள விரும்பி **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம வேத (அறிவை) **उपाप्रवानि इति** உபாப்னவானி இதி அடைந்தே தீருவேன் என்ற நோக்குடன் **ओं इति** ஓம் இதி ஓம் என்று **आह** ஆஹ உச்சரிக்கிறான். **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம வேத (அறிவை) **उपाप्नोति एव** உபாப்னோதி ஏவ அடைந்தே தீருவான்.

ஓங்காரத்தில் ஹிரண்யகர்பரை த்யானிக்க வேண்டும். இவை அனைத்தும் ஓங்காரமாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. ஓம் என்ற இந்தச் சொல் அனுமதியை வெளிப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. மேலும், ஓம் நீ தெரிவி என்று ரித்விக் தனக்குக் கீழ் உள்ளவரிடம் ஆணையிடுகிறார். ஓம் என்று கூறியதற்குப் பிறகு ஸாம மந்த்ரங்களை ஸாமவேத ரித்விக் ஓதுகிறார். ஓம் சோம்

என்று கூறியதற்குப் பிறகு ரிக் மந்த்ரங்களை ரிக்வேத ரித்விக் ஓதுகிறார். யஜுர்வேத ரித்விக் தன்னுடைய அனுமதியை ஓம் என்று வெளிப்படுத்துகிறார். அதர்வணவேத ரித்விக் ஓம் என்று மற்றவர்களுக்கு ஆணையிடுகிறார். ஓம் என்று கூறி அக்னி ஹோத்ரத்தைச் செய்ய ரித்விக் அனுமதி கொடுக்கிறார். ப்ராஹ்மணன் வேதத்தைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பி, வேத அறிவை அடைந்தே தீருவேன் என்ற நோக்குடன் ஓம் என்று உச்சரிக்கிறான். வேத அறிவை அடைந்தே தீருவான்.

९. ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च। तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्याय प्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि तपः॥

9. ரிதம் ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । ஸத்யம் ச ஸ்வாத்$_4$யாய ப்ரவசனே ச । தபச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । த$_3$மச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । ச$_1$மச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । அக்$_3$னயச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । அக்$_3$னிஹோத்ரம் ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । அதித$_2$யச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவ சனே ச । மானுஷம் ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । ப்ரஜா ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । ப்ரஜனச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ர வசனே ச । ப்ரஜாதிச்$_1$ச ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ச । ஸத்யமிதி ஸத்யவசா ராதீ$_2$தர: । தப இதி தபோநித்ய: பௌருசி$_1$ஷ்டி: । ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ஏவேதி நாகோ மௌத்$_3$க$_3$ல்ய: । தத்$_3$தி$_4$ தபஸ் தத்$_3$தி$_4$ தப: ॥

ऋतं च ரிதம் ச சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுதல் **स्वाध्याय-प्रवचने च** ஸ்வாத்$_4$யாய-ப்ரவசனே ச (சாஸ்த்ரங்களை) படித்தல் படிப்பித்தல் **सत्यं** சத்யம் உண்மை பேசுதல் **तपः** தப: தவம் **दमः** த$_3$ம: இந்த்ரிய ஒழுக்கம் **शमः** ச$_1$ம: மனக்கட்டுப்பாடு **अग्नयः** அக்$_3$னய: யாகத்திற்கான நெருப்பை (பாதுகாத்தல்) **अग्निहोत्रं** அக்$_3$னிஹோத்ரம் அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்தல் **अतिथयः** அதித$_2$ய: விருந்தோம்பல் **मानुषं** மானுஷம் மானுட ஸேவை **प्रजा** ப்ரஜா ஸந்ததியை வளர்த்தல் **प्रजनः** ப்ரஜன: மகப்பேறு **प्रजातिः** ப்ரஜாதி: பேரனைப் பேணுதல். **सत्यवचा** ஸத்யவசா என்றும் உண்மை பேசுகின்ற **राथीतरः** ராதீ$_2$தர: ராதீதரர் (என்ற ரிஷி) **सत्यं इति** ஸத்யம் இதி வாய்மையை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **तपोनित्यः** தபோநித்ய: என்றும் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள **पौरुशिष्टिः** பௌருசி$_1$ஷ்டி: பௌருசிஷ்டி (என்ற ரிஷி) **तपः इति** தப: இதி தவத்தை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **मौद्गल्यः** மௌத்$_3$க$_3$ல்ய: முத்கலருடைய மகனான **नाकः** நாக: நாகர் (என்ற ரிஷி) **स्वाध्यायप्रवचने एव इति** ஸ்வாத்$_4$யாயப்ரவசனே ஏவ இதி படித்தலையும் படிப்பித்தலையும் மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். **तत् हि** தத் ஹி அதுவே **तपः** தப: மேலான தவம். **तत् हि** தத் ஹி அதுவே **तपः** தப: மேலான தவம்.

பின்பற்றப்பட வேண்டிய நெறிகள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுதல், சாஸ்த்ரங்களைப் படித்தல், படிப்பித்தல், உண்மை பேசுதல், தவம், இந்த்ரிய ஒழுக்கம், மனக்கட்டுப்பாடு, யாகத்திற்கான நெருப்பைப் பாதுகாத்தல், அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்தல், விருந்தோம்பல், மானுட ஸேவை, ஸந்ததியை வளர்த்தல், மகப்பேறு, பேரனைப் பேணுதல். என்றும் உண்மை பேசுகின்ற ராதீதரர் என்ற ரிஷி வாய்மையை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். என்றும் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பௌருசிஷ்டி என்ற ரிஷி தவத்தை மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். முத்கலருடைய மகனான நாகர் என்ற ரிஷி படித்தலையும் படிப்பித்தலையும் மேலான பண்பாகக் கருதுகிறார். அதுவே மேலான தவம். அதுவே மேலான தவம்.

१०. अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिव। ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणँसवर्चसम्। सुमेधा अमृतोऽक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥

10. அஹம் வ்ருக்ஷஸ்ய ரேரிவா। கீர்தி: ப்ருஷ்ட$_2$ம் கி$_3$ரேரிவ। ஊர்த்$_4$வபவித்ரோ வாஜினீவ ஸ்வம்ருதமஸ்மி। த்$_3$ரவிணம் ஸவர்சஸம்। ஸுமேதா$_4$ அம்ருதோऽக்ஷித:। இதி த்ரிச$_1$ங்கோர் வேதா$_3$னுவசனம்॥

त्रिशङ्कोः वेदानुवचनं इति த்ரிச$_1$ங்கோ: வேதா$_3$னுவசனம் இதி (ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்ததற்குப்பிறகு கூறிய) த்ரிசங்குவினுடைய வசனம் இது. **अहं** அஹம் நான் **वृक्षस्य** வ்ருக்ஷஸ்ய (உலகமாகின்ற) மரத்தை **रेरिवा** ரேரிவா தாங்குபவனாக இருக்கிறேன். **गिरेः** கி$_3$ரே: மலையின் **पृष्ठं इव** ப்ருஷ்ட$_2$ம் இவ உச்சியைப்போல் **कीर्तिः** கீர்தி: (என்னுடைய) புகழ் (ஓங்கியிருக்கிறது). **ऊर्ध्व-पवित्रः** ஊர்த்$_4$வ-பவித்ர: முழுமையாக தூய்மையடைந்தவனாக (உள்ளேன்). **वाजिनि इव** வாஜினி இவ ஸூர்யதேவனில் இருக்கின்ற ஒளியைப்போல **स्वमृतं** ஸ்வம்ருதம் அழியாத ஆத்ம தத்துவமாகவும் **सवर्चसं** ஸவர்சஸம் ஒளிபொருந்திய **द्रविणं** த்$_3$ரவிணம் உண்மைப் பொருளாகவும் **सुमेधा** ஸுமேதா$_4$ மங்களரூபமான அறிவை அடைந்தவனாகவும் **अमृतः** அம்ருத: மரணமற்றவனாகவும் **अक्षितः** அக்ஷித: மாற்றமற்றவனாகவும் **अस्मि** அஸ்மி இருக்கின்றேன்.

ஆத்மஞானத்தை அடைந்ததற்குப்பிறகு கூறிய திரிசங்குவினுடைய வசனம் இது: நான் உலகமாகின்ற மரத்தைத் தாங்குபவனாக இருக்கிறேன். மலையின் உச்சியைப் போல் என்னுடைய புகழ் ஓங்கியிருக்கிறது. முழுமையாக தூய்மையடைந்தவனாக உள்ளேன். ஸூர்ய தேவனில் இருக்கின்ற ஒளியைப்போல அழியாத ஆத்ம தத்துவமாகவும் ஒளி பொருந்திய உண்மைப் பொருளாகவும் மங்கள ரூபமான அறிவை அடைந்தவனாகவும் மரணமற்றவனாகவும் மாற்றமற்றவனாகவும் இருக்கின்றேன்.

११. वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्। देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव।

11. வேத$_3$மனூச்யாசார்யோऽந்தேவாஸினமனுசா$_1$ஸ்தி । ஸத்யம் வத$_3$ । த$_4$ர்மம் சர । ஸ்வாத்$_4$யாயாந்மா ப்ரமத$_3$: । ஆசார்யாய ப்ரியம் த$_4$னமாஹ்ருத்ய ப்ரஜாதந்தும் மா வ்யவச்சே$_2$த்ஸீ: । ஸத்யாந்ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । த$_4$ர்மாந்ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । குச$_1$லாந்ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । பூ$_4$த்யை ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । ஸ்வாத்$_4$யாய ப்ரவசனாப்$_4$யாம் ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । தே$_3$வபித்ருகார்யாப்$_4$யாம் ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் । மாத்ருதே$_3$வோ ப$_4$வ । பித்ரு தே$_3$வோ ப$_4$வ । ஆசார்யதே$_3$வோ ப$_4$வ । அதிதி$_2$ தே$_3$வோ ப$_4$வ ।

आचार्यः ஆசார்ய: ஆசிரியர் **वेदं** வேத$_3$ம் வேதத்தை **अनूच्य** அனூச்ய ஓதும் நெறியைப் புகட்டியபின் **अन्तेवासिनं** அந்தேவாஸினம் மாணவனிடத்தில் **अनुशास्ति** அனுசா$_1$ஸ்தி (கீழ்க்கண்டவாறு) உபதேசிக்கிறார். **सत्यं** ஸத்யம் உண்மையை **वद** வத$_3$ பேசு. **धर्मं** த$_4$ர்மம் தர்மத்தை **चर** சர பின்பற்று. **स्वाध्यायात्** ஸ்வாத்$_4$யாயாத் சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதிலிருந்து **मा अप्रमदः** மா அப்ரமத$_3$: விலகி விடாதே. **आचार्याय** ஆசார்யாய ஆசிரியருக்கு **प्रियं** ப்ரியம் ப்ரியமான **धनं** த$_4$னம் பொருளை **आहृत्य** ஆஹ்ருத்ய கொடுத்ததற்குப் பிறகு **प्रजातन्तुं** ப்ரஜாதந்தும் (உன்னுடைய) வம்சத்தொடரை **मा व्यवच्छेत्सीः** மா வ்யவச்சே$_2$த்ஸீ: (நீ) அறுத்து விடாதே. **सत्यात्** ஸத்யாத் உண்மை பேசுவதிலிருந்து **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் விலகிவிடாதே. **धर्मात्** த$_4$ர்மாத் தர்ம அனுஷ்டானத்திலிருந்து **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் விலகிவிடாதே. **कुशलात्** குச$_1$லாத் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி$_3$தவ்யம் கவனக்

குறைவாக இருந்துவிடாதே. **भूत्यै** பூ4த்யை தன் முன்னேற்றத்தில் **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி3தவ்யம் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. **स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां** ஸ்வாத்4யாயப்ரவசனாப்4யாம் சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதிலிருந்தும் படிப்பித்தலிலிருந்தும் **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி3தவ்யம் விலகிவிடாதே. **देवपितृकार्याभ्यां** தே3வபித்ருகார்யாப்4யாம் தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் செய்கின்ற கர்மத்திலிருந்து **न प्रमदितव्यं** ந ப்ரமதி3தவ்யம் விலகிவிடாதே. **मातृदेवः भव** மாத்ருதே3வ: ப4வ தாயை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **पितृदेवः भव** பித்ருதே3வ: ப4வ தந்தையை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **आचार्यदेवः भव** ஆசார்யதே3வ: ப4வ ஆசிரியரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. **अतिथिदेवः भव** அதிதி2தே3வ: ப4வ விருந்தினரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு.

ஆசிரியர் வேதத்தை ஓதும் நெறியைப் புகட்டியபின் மாணவனிடத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு உபதேசிக்கிறார்: உண்மையைப் பேசு. தர்மத்தைப் பின்பற்று. சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதிலிருந்து விலகி விடாதே. ஆசிரியருக்கு ப்ரியமான பொருளைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு உன்னுடைய வம்சத்தொடரை நீ அறுத்துவிடாதே. உண்மை பேசுவதிலிருந்து விலகிவிடாதே. தர்ம அனுஷ்டானத்திலிருந்து விலகிவிடாதே. தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. தன் முன்னேற்றத்தில் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடாதே. சாஸ்த்ரத்தைப் படிப்பதிலிருந்தும் படிப்பித்தலி லிருந்தும் விலகிவிடாதே. தேவர்களுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் செய்கின்ற கர்மத்திலிருந்து விலகிவிடாதே. தாயை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. தந்தையை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. ஆசிரியரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு. விருந் தினரை தெய்வமாகக் கருதுபவனாக இரு.

यान्यनवद्यानि कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकँसुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि। नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयाँसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयासने न प्रश्वसितव्यम्।

யான்யனவத்$_3$யானி கர்மாணி । தானி ஸேவிதவ்யானி । நோ
இதராணி । யான்யஸ்மாகம் ஸுசரிதானி । தானி த்வயோபாஸ்
யானி । நோ இதராணி । யே கே சாஸ்மச்ச்$_2$ரேயாம் ஸோ ப்$_3$ரா
ஹ்மணா: । தேஷாம் த்வயாஸனே ந ப்ரச்$_1$வஸிதவ்யம் ।

यानि कर्माणि யானி கர்மாணி எந்தச் செயல்கள் **अनवद्यानि** அனவத்$_3$யானி கீழ்மைப்படுத்தாதோ **तानि** தானி அவை **सेवितव्यानि** ஸேவிதவ்யானி பின்பற்றப்பட வேண்டும். **इतराणि** இதராணி மற்றவை **न उ** ந உ பின்பற்றப்படக்கூடாது. **अस्माकं** அஸ்மாகம் எங்களிடம் உள்ள **सुचरितानि** ஸுசரிதானி நல்ல நடத்தைகள் **यानि** யானி எவையுண்டோ **तानि** தானி அவை **त्वया** த்வயா உன்னால் **उपास्यानि** உபாஸ்யானி பின்பற்றப்பட வேண்டும். **इतराणि** இதராணி மற்றவை **न उ** ந உ பின்பற்றப்படக் கூடாது. **अस्मत् च** அஸ்மத் ச நம்மைக் காட்டிலும் **श्रेयांस:** ச்$_1$ரேயாம்ஸ: மேலான **ये के** யே கே எந்த **ब्राह्मणा:** ப்$_3$ராஹ்மணா: சான்றோர்கள் உள்ளனரோ **तेषां** தேஷாம் அவர்களுடைய **आसने** ஆஸனே முன்னிலையில் **त्वया** த்வயா உன்னால் **न प्रश्वसितव्यं** ந ப்ரச்$_1$வஸிதவ்யம் அமைதியானது கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். (அல்லது) **तेषां** தேஷாம் அவர்களுக்கு **त्वया** த்வயா உன்னால் (உன்) **आसनेन** ஆஸனேன இருக்கையைக் கொடுப்பதன் மூலம் **प्रश्वसितव्यं** ப்ரச்$_1$வஸிதவ்யம் (அவர்களுடைய) களைப்பை நீக்க வேண்டும்.

எந்தச் செயல்கள் கீழ்மைப்படுத்தாதோ அவை பின்பற்றப்பட வேண்டும். மற்றவை பின்பற்றப்படக் கூடாது. எங்களிடம் உள்ள நல்ல நடத்தைகள் எவையுண்டோ அவை உன்னால் பின்பற்றப்பட வேண்டும். மற்றவை பின்பற்றப்படக் கூடாது. நம்மைக் காட்டிலும் மேலான எந்த சான்றோர்கள் உள்ளனரோ அவர்களுடைய முன்னிலையில் உன்னால் அமைதியானது கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு உன் இருக்கையைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய களைப்பை நீக்க வேண்டும்.

श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयादेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्।

ச்$_1$ரத்$_3$த$_4$யா தே$_3$யம் । அச்$_1$ரத்$_3$த$_4$யாதே$_3$யம் । ச்$_1$ரியா தே$_3$யம் । ஹ்ரியா தே$_3$யம் । பி$_4$யா தே$_3$யம் । ஸம்விதா$_3$ தே$_3$யம் ।

श्रद्धया ச்$_1$ரத்$_3$த$_4$யா ச்ரத்தையுடன் **देयं** தே$_3$யம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். **अश्रद्धया** அச்$_1$ரத்$_3$த$_4$யா ச்ரத்தை இல்லாமல் **अदेयं** அதே$_3$யம் தானம் செய்யப்படக் கூடாது. **श्रिया** ச்$_1$ரியா அதிகமாக **देयं** தே$_3$யம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். **ह्रिया** ஹ்ரியா ஸங்கோசத்துடன் **देयं** தே$_3$யம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். **भिया** பி$_4$யா அக்கறையுடன் **देयं** தே$_3$யம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். **संविदा** ஸம்விதா$_3$ அறிவு பூர்வமாக **देयं** தே$_3$யம் தானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

ச்ரத்தையுடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். ச்ரத்தை இல்லாமல் தானம் செய்யப்படக் கூடாது. அதிகமாக தானம் செய்யப்பட வேண்டும். ஸங்கோசத்துடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். அக்கறையுடன் தானம் செய்யப்பட வேண்டும். அறிவு பூர்வமாக தானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्। ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः संमर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥

அத$_2$ யதி$_3$ தே கர்மவிசிகித்ஸா வா வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா ஸ்யாத் । யே தத்ர ப்$_3$ராஹ்மணா: ஸம்மர்சி$_1$ன: । யுக்தா ஆயுக்தா: । அலூக்ஷா த$_4$ர்மகாமா: ஸ்யு: । யதா$_2$ தே தத்ர வர்தேரன் । ததா$_2$ தத்ர வர்தேதா$_2$: । அதா$_2$ப்$_4$யாக்$_2$யாதேஷு ।

யே தத்ர ப்$_3$ராஹ்மணா: ஸம்மர்சி$_1$ன:। யுக்தா ஆயுக்தா:।
அலூக்ஷா த$_4$ர்மகாமா: ஸ்யு:। யதா$_2$ தே தேஷு வர்தேரன்।
ததா$_2$ தேஷு வர்தேதா$_2$:। ஏஷ ஆதே$_3$ச$_1$:। ஏஷ உபதே$_3$ச$_1$:।
ஏஷா வேதோ$_3$பநிஷத்। ஏதத$_3$னுசா$_1$ஸனம்। ஏவமுபாஸி
தவ்யம்। ஏவமு சைதது$_3$பாஸ்யம்॥

अथ यदि அத$_2$ யதி$_3$ ஒருவேளை **ते** தே உனக்கு **कर्मविचिकित्सा वा** கர்மவிசிகித்ஸா வா கடமையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ **वृत्तविचिकित्सा वा** வ்ருத்தவிசிகித்ஸா வா நடத்தையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ **स्यात्** ஸ்யாத் தோன்றினால் **तत्र** தத்ர அங்கு **संमर्शिन:** ஸம்மர்சி$_1$ன: அறிவுடைய **युक्ता:** யுக்தா: அனுபவமிக்க **आयुक्ता:** ஆயுக்தா: நடுநிலையில் உள்ள **अलूक्षा:** அலூக்ஷா: மென்மையான மனதையுடைய **धर्मकामा:** த$_4$ர்மகாமா: தர்மத்தில் நிலைபெற்ற **ये ब्राह्मणा:** யே ப்$_3$ராஹ்மணா: எந்த சான்றோர்கள் **स्यु:** ஸ்யு: இருக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **तत्र** தத்ர அந்த சூழ்நிலையில் **वर्तेरन्** வர்தேரன் நடந்து கொள்வார்களோ **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **तत्र** தத்ர அந்த சூழ்நிலையில் **वर्तेथा:** வர்தேதா$_2$: (நீ) நடந்து கொள்ள வேண்டும். **अथ** அத$_2$ மேலும் **अभ्याख्यातेषु** அப்$_4$யாக்$_2$யாதேஷு குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களிடம் (எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஸந்தேஹம் உனக்கு வந்தால்) **तत्र** தத்ர அங்கு **संमर्शिन:** ஸம்மர்சி$_1$ன: அறிவுடைய **युक्ता:** யுக்தா: அனுபவமிக்க **आयुक्ता:** ஆயுக்தா: நடுநிலையில் உள்ள **अलूक्षा:** அலூக்ஷா: மென்மையான மனதையுடைய **धर्मकामा:** த$_4$ர்மகாமா: தர்மத்தில் நிலைபெற்ற **ये ब्राह्मणा:** யே ப்$_3$ராஹ்மணா: எந்த சான்றோர்கள் **स्यु:** ஸ்யு: இருக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **यथा** யதா$_2$ எவ்விதம் **तेषु** தேஷு அவர்களிடம் **वर्तेरन्** வர்தேரன் நடந்து கொள்வார்களோ **तथा** ததா$_2$ அவ்விதம் **तेषु** தேஷு அவர்களிடம் **वर्तेथा:** வர்தேதா$_2$: (நீ) நடந்து கொள்ள வேண்டும். **एष:** ஏஷ: இது **आदेश:** ஆதே$_3$ச$_1$: (ச்ருதியின்) கட்டளை. **एष:** ஏஷ: இது **उपदेश:** உபதே$_3$ச$_1$: (ஸ்ம்ருதியின்) கட்டளை. **एषा** ஏஷா இது **वेदोपनिषत्** வேதோ$_3$பநிஷத் வேதத்தின்

சாரம். **एतत्** ஏதத் இது **अनुशासनं** அனுசா$_1$ஸனம் (இறைவனின்) கட்டளை. **एवं** ஏவம் இவ்விதத்தில் **उपासितव्यं** உபாஸிதவ்யம் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும். **एवं उ** ஏவம் உ இவ்விதத்தில்தான் **एतत् उपास्यं च** ஏதத் உபாஸ்யம் ச வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஒருவேளை உனக்கு கடமையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ, நடத்தையைப் பற்றிய ஸந்தேஹமோ தோன்றினால் அங்கு அறிவுடைய, அனுபவமிக்க, நடுநிலையில் உள்ள, மென்மையான மனதையுடைய, தர்மத்தில் நிலைபெற்ற எந்த சான்றோர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எவ்விதம் அந்த சூழ்நிலையில் நடந்து கொள்வார்களோ அவ்விதம் அந்த சூழ்நிலையில் நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஸந்தேஹம் உனக்கு வந்தால் அங்கு அறிவுடைய, அனுபவமிக்க, நடுநிலையில் உள்ள, மென்மையான மனதையுடைய, தர்மத்தில் நிலைபெற்ற, எந்த சான்றோர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எவ்விதம் அவர்களிடம் நடந்து கொள்வார்களோ அவ்விதம் அவர்களிடம் நீ நடந்து கொள்ள வேண்டும். இது ச்ருதியின் கட்டளை. இது ஸ்ம்ருதியின் கட்டளை. இது வேதத்தின் சாரம். இது இறைவனின் கட்டளை. இவ்விதத்தில் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும். இவ்விதத்தில்தான் வாழ்க்கை நடத்தப்பட வேண்டும்.

१२. शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्। ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

12. ச$_1$ம் நோ மித்ர: ச$_1$ம் வருண: । ச$_1$ம் நோ ப$_4$வத்வர்யமா । ச$_1$ம் ந இந்த்$_3$ரோ ப்$_3$ருஹஸ்பதி: । ச$_1$ம் நோ விஷ்ணுருருக்ரம: । நமோ ப்$_3$ரஹ்மணே । நமஸ்தே வாயோ । த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்$_3$ரஹ்மாஸி । த்வாமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்$_3$ரஹ்மாவாதி$_3$ஷம் ।

ரிதமவாதி$_3$ஷம் । ஸத்யமவாதி$_3$ஷம் । தந்மாமாவீத் । தத்$_3$வக்தா ரமாவீத் । ஆவீந்மாம் । ஆவீத்$_3$வக்தாரம் । ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ।।

मित्रः மித்ர: மித்ரன் (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **वरुणः** வருண: வருணதேவர் **शं** ச$_1$ம் (எங்களுக்கு) மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **अर्यमा** அர்யமா அர்யமா (என்கின்ற தேவர்) **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை **भवतु** ப$_4$வது கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். **इन्द्रः** இந்த்$_3$ர: இந்த்ரதேவரும் **बृहस्पतिः** ப்$_3$ருஹஸ்பதி: ப்ருஹஸ்பதியும் **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்ப வர்களாக இருக்கட்டும்). **उरुक्रमः** உருக்ரம: நீண்ட பாதங்களை யுடைய **विष्णुः** விஷ்ணு: விஷ்ணு **नः** ந: எங்களுக்கு **शं** ச$_1$ம் மங்களத்தை (கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்). **ब्रह्मणे** ப்$_3$ரஹ்மணே ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு **नमः** நம: நமஸ்காரம். **वायो** வாயோ ஹிரண்கர்பதேவரே **ते** தே உங்களுக்கு **नमः** நம: நமஸ்காரம். **त्वं एव** த்வம் ஏவ நீங்களே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **असि** அஸி இருக்கிறீர்கள். **त्वां एव** த்வாம் ஏவ உங்களையே **प्रत्यक्षं** ப்ரத்யக்ஷம் நேரில் காணக்கூடிய **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **अवादिषं** அவாதி$_3$ஷம் கூறினேன். **ऋतं** ரிதம் (உங்களை) சரியான அறிவு ரூபமாக **अवादिषं** அவாதி$_3$ஷம் கூறினேன். **सत्यं** ஸத்யம் (உங்களை) ஸத்ய ரூபமாக **अवादिषं** அவாதி$_3$ஷம் கூறினேன். **तत्** தத் அந்த (ஹிரண்யகர்ப தத்துவம்) **मां** மாம் என்னை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **तत्** தத் அது **वक्तारं** வக்தாரம் குருவை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **मां** மாம் என்னை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **वक्तारं** வக்தாரம் குருவை **आवीत्** ஆவீத் காப்பாற்றியது. **ओं शान्तिः** ஓம் சா$_1$ந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி.

மித்ரன் என்கின்ற தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். வருணதேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். அர்யமா என்கின்ற

தேவர் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். இந்த்ரதேவரும் ப்ருஹஸ்பதியும் எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்களாக இருக்கட்டும். நீண்ட பாதங்களையுடைய விஷ்ணு எங்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும். ஹிரண்யகர்பதேவருக்கு நமஸ்காரம். ஹிரண்யகர்ப தேவரே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்களே நேரில் காணக் கூடிய ப்ரஹ்மனாக இருக்கிறீர்கள். உங்களையே நேரில் காணக்கூடிய ப்ரஹ்மனாக கூறினேன். உங்களை சரியான அறிவு ரூபமாகக் கூறினேன். உங்களை ஸத்ய ரூபமாக கூறினேன். அந்த ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் என்னைக் காப்பாற்றியது. அது குருவைக் காப்பாற்றியது. என்னைக் காப்பாற்றியது. குருவைக் காப்பாற்றியது. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

इति शीक्षावल्ली

சீக்ஷாவல்லி முடிவுற்றது.

ब्रह्मानन्दवल्ली

ப்$_3$ரஹ்மானந்த$_3$வல்லீ

शान्तिपाठः

சா$_1$ந்திபாட$_2$:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।।

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ பு$_4$நக்து । ஸஹ வீர்யம் கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீ$_4$தமஸ்து மா வித்$_3$விஷா வஹை । ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ।।

स: ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ (குரு சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **स:** ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ எங்கள் இருவரையும் **भुनक्तु** பு$_4$நக்து காப்பாற்றட்டும். **वीर्यं** வீர்யம் (எங்களுக்குரிய) முயற்சியை **सह** ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து **करवावहै** கரவாவஹை செய்வோமாக. **नौ अधीतं** நௌ அதீ$_4$தம் எங்கள் படிப்பு **तेजस्वि** தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக **अस्तु** அஸ்து இருக்கட்டும். **मा विद्विषावहै** மா வித்$_3$விஷாவஹை (நாங்கள் ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. **ओं शान्तिः** ஓம் சா$_1$ந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளிபொருந்தியதாக இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

१. ब्रह्मविदाप्नोति परम्। तदेषाऽभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्। सोऽश्नुते सर्वान् कामान्सह। ब्रह्मणा विपश्चितेति।

1. ப்$_3$ரஹ்மவிதா$_3$ப்னோதி பரம் । தத்$_3$ஷாऽப்$_4$யுக்தா । ஸத்யம் ஞானமனந்தம் ப்$_3$ரஹ்ம । யோ வேத$_3$ நிஹிதம் கு$_3$ஹாயாம் பரமே வ்யோமன் । ஸோऽச்$_1$னுதே ஸர்வான் காமான்ஸஹ । ப்$_3$ரஹ்மணா விபச்$_1$சிதேதி ।

ब्रह्मवित् ப்$_3$ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் **परं** பரம் மோக்ஷத்தை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான். **तत्** தத் இவ்விஷயத்தில் **एषा** ஏஷா இந்த (ரிக் மந்த்ரம்) **अभ्युक्ता** அப்$_4$யுக்தா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனானது **सत्यं** ஸத்யம் என்றுமுள்ள ஸ்வரூபமானது. **ज्ञानं** ஞானம் அறிவு ஸ்வரூபமானது. **अनन्तं** அனந்தம் வரையறுக்கப்படாத ஸ்வரூபமானது. **यः** ய: யார் (அந்த ப்ரஹ்மனை) **गुहायां** கு$_3$ஹாயாம் ஹ்ருதய குஹையில் உள்ள **परमे** பரமே மேலான **व्योमन्** வ்யோமன் ஆகாசத்திற்குள் **निहितं** நிஹிதம் இருப்பதாக **वेद** வேத$_3$ அறிகிறானோ **सः** ஸ: அவன் **विपश्चिता** விபச்$_1$சிதா அறிவு ஸ்வரூபமான **ब्रह्मणा** ப்$_3$ரஹ்மணா ப்ரஹ்மனாக இருப்பவனாக **सर्वान् कामान्** ஸர்வான் காமான் அனைத்து ஆசைகளையும் **सह** ஸஹ ஒரே ஸமயத்தில் **अश्नुते** அச்$_1$னுதே பூர்த்தி செய்கிறான். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

ப்ரஹ்மனை அறிந்தவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான். இவ்விஷயத்தில் இந்த ரிக் மந்த்ரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரஹ்மனானது என்றுமுள்ள ஸ்வரூபமானது. அறிவு ஸ்வரூப மானது. வரையறுக்கப்படாத ஸ்வரூபமானது. யார் அந்த ப்ரஹ்மனை ஹ்ருதய குஹையில் உள்ள மேலான ஆகாசத்திற்குள் இருப்பதாக அறிகிறானோ, அவன் அறிவு ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மனாக இருப்பவனாக அனைத்து ஆசைகளையும் ஒரே ஸமயத்தில் பூர்த்தி செய்கிறான். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः। आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः। ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात् पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः। तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति ॥

தஸ்மாத்3வா ஏதஸ்மாதா3த்மன ஆகாச1: ஸம்பூ4த: । ஆகாசா1த்3வாயு: । வாயோரக்3னி: । அக்3னேராப: । அத்3ப்4ய: ப்ருதி2வீ । ப்ருதி2வ்யா ஓஷத4ய: । ஓஷதீ4ப்4யோऽன்னம் । அன்னாத் புருஷ: । ஸ வா ஏஷ புருஷோऽன்னரஸமய: । தஸ்யேத3மேவ சி1ர: । அயம் த3க்ஷிண: பக்ஷ: । அயமுத்தர: பக்ஷ: । அயமாத்மா । இத3ம் புச்ச2ம் ப்ரதிஷ்டா2 । தத3ப்யேஷ ச்1லோகோ ப4வதி ॥

एतस्मात् आत्मनः ஏதஸ்மாத் ஆத்மன: இந்த ஆத்மாவாக உள்ள **तस्मात् वै** தஸ்மாத் வை அதனிடமிருந்து (அந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) **आकाशः** ஆகாச1: ஆகாசம் **संभूतः** ஸம்பூ4த: தோன்றியது. **आकाशात्** ஆகாசா1த் ஆகாசத்திலிருந்து **वायुः** வாயு: காற்று (தோன்றியது). **वायोः** வாயோ: காற்றிலிருந்து **अग्निः** அக்3னி: நெருப்பு (தோன்றியது). **अग्नेः** அக்3னே: நெருப்பிலிருந்து **आपः** ஆப: நீர் (தோன்றியது). **अद्भ्यः** அத்3ப்4ய: நீரிலிருந்து **पृथिवी** ப்ருதி2வீ பூமி (தோன்றியது). **पृथिव्याः** ப்ருதி2வ்யா: பூமியிலிருந்து **ओषधयः** ஓஷத4ய: தாவரங்கள் (தோன்றின). **ओषधीभ्यः** ஓஷதீ4ப்4ய: தாவரங்களிலிருந்து **अन्नं** அன்னம் உணவு (தோன்றியது). **अन्नात्** அன்னாத் உணவிலிருந்து **पुरुषः** புருஷ: மனித உடல் (தோன்றியது). **सः वै एषः पुरुषः** ஸ: வை ஏஷ: புருஷ: இந்த ஆத்மா **अन्नरसमयः** அன்னரஸமய: அன்னமயமான மனிதன். **तस्य** தஸ்ய (அன்னமயமான) அவனுக்கு **इदं एव** இத3ம் ஏவ இதுவே **शिरः** சி1ர: தலைப்பாகம். **अयं** அயம் இது **दक्षिणः पक्षः** த3க்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். **अयं** அயம் இது **उत्तरः पक्षः** உத்தர: பக்ஷ: இடது பாகம். **अयं** அயம் இது **आत्मा** ஆத்மா நடுப்பாகம். **इदं पुच्छं** இத3ம் புச்ச2ம் இது வாலைப்போல **प्रतिष्ठा** ப்ரதிஷ்டா2 தாங்கும்

தாங்கும் பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एष: श्लोक:** ஏஷ: ச்₁லோக: பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் **भवति** ப₄வதி உள்ளது.

இந்த ஆத்மாவாக உள்ள அந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து ஆகாசம் தோன்றியது. ஆகாசத்திலிருந்து காற்று தோன்றியது. காற்றிலிருந்து நெருப்பு தோன்றியது. நெருப்பிலிருந்து நீர் தோன்றியது. நீரிலிருந்து பூமி தோன்றியது. பூமியிலிருந்து தாவரங்கள் தோன்றின. தாவரங்களிலிருந்து உணவு தோன்றியது. உணவிலிருந்து மனித உடல் தோன்றியது. இந்த ஆத்மா அன்னமயமான மனிதன். அன்னமயமான அவனுக்கு இதுவே தலைப்பாகம். இது வலது பாகம். இது இடது பாகம். இது நடுப்பாகம். இது வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

२. अन्नाद्वै प्रजा: प्रजायन्ते। या: काश्च पृथिवीँश्रिता:। अथो अन्नेनैव जीवन्ति। अथैनदपियन्त्यन्तत:। अन्नँहि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात् सर्वौषधमुच्यते। सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासते। अन्नँहि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात् सर्वौषधमुच्यते। अन्नाद् भूतानि जायन्ते। जातान्यन्नेन वर्धन्ते। अद्यतेऽत्ति च भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्यत इति।

2. அன்னாத்₃வை ப்ரஜா: ப்ரஜாயந்தே। யா: காச்₁ச ப்ருதி₂வீம் ச்₁ரிதா:। அதோ₂ அன்னேனைவ ஜீவந்தி। அதை₂னத₃பியந்த்யந்தத:। அன்னம்ஹி பூ₄தானாம் ஜ்யேஷ்ட₂ம்। தஸ்மாத் ஸர்வௌஷத₄முச்யதே। ஸர்வம் வை தேऽன்னமாப்னுவந்தி। யேऽன்னம் ப்₃ரஹ்மோபாஸதே। அன்னம்ஹி பூ₄தானாம் ஜ்யேஷ்ட₂ம்। தஸ்மாத் ஸர்வௌஷத₄முச்யதே। அன்னாத்₃ பூ₄தானி ஜாயந்தே। ஜாதான்யன்னேன வர்த₄ந்தே। அத்₃யதே ऽத்தி ச பூ₄தானி। தஸ்மாத₃ன்னம் தது₃ச்யத இதி।

पृथिवीं ப்ருதி₂வீம் பூமியை **श्रिता:** ச்₁ரிதா: சார்ந்துள்ள **प्रजा:** ப்ரஜா: உயிரினங்கள் **या: का: च** யா: கா: ச அனைத்தும் **अन्नात् वै** அன்னாத்

வை உணவிலிருந்து **प्रजायन्ते** ப்ரஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **अथो** அதோ$_2$ மேலும் **अन्नेन एव** அன்னேன ஏவ உணவினாலேயே **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **अथ अन्ततः** அத$_2$ அந்தத: முடிவில் **एनत्** ஏனத் இதை (இந்த உணவையே) **अपियन्ति** அபியந்தி அடைகின்றன. **भूतानां** பூ$_4$தானாம் உயிரினங்களுக்குள் **अन्नं हि** அன்னம் ஹி உணவே **ज्येष्ठं** ஜ்யேஷ்ட$_2$ம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **सर्व-औषधं** ஸர்வ-ஔஷத$_4$ம் (உணவு) அனைவருக்கும் மருந்தாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **ये** யே எவர்கள் **अन्नं** அன்னம் உணவை **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **उपासते** உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **सर्वं वै अन्नं** ஸர்வம் வை அன்னம் அனைத்துவிதமான உணவையும் **आप्नुवन्ति** ஆப்னுவந்தி அடைவார்கள். **भूतानां** பூ$_4$தானாம் உயிரினங்களுக்குள் **अन्नं हि** அன்னம் ஹி உணவே **ज्येष्ठं** ஜ்யேஷ்ட$_2$ம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **सर्व-औषधं** ஸர்வ-ஔஷத$_4$ம் (உணவு) அனைவருக்கும் மருந்தாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **भूतानि** பூ$_4$தானி உயிரினங்கள் **अन्नात्** அன்னாத் உணவிலிருந்து **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **अन्नेन** அன்னேன உணவினால் **वर्धन्ते** வர்த$_4$ந்தே வளர்கின்றன. **अद्यते** அத்$_3$யதே (உயிரினங்களால் உணவு) சாப்பிடப் படுகிறது. **भूतानि** பூ$_4$தானி (உணவு) உயிரினங்களை **अत्ति च** அத்தி ச சாப்பிடுகிறது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **तत्** தத் அது (அந்த உணவு) **अन्नं** அன்னம் அன்னம் (என்று) **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

பூமியை சார்ந்துள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் உணவிலிருந்து தோன்றுகின்றன. மேலும், உணவினாலேயே வாழ்கின்றன. முடிவில் இந்த உணவையே அடைகின்றன. உயிரினங்களுக்குள் உணவே முக்யமாகவும் முதன்மை யாகவும் உள்ளது. ஆகவே உணவு அனைவருக்கும் மருந்தாக சொல்லப்படுகிறது. எவர்கள் உணவை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக் கிறார்களோ அவர்கள் அனைத்து விதமான உணவையும்

அடைவார்கள். உயிரினங்களுக்குள் உணவே முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ளது. ஆகவே உணவு அனைவருக்கும் மருந்தாக சொல்லப்படுகிறது. உயிரினங்கள் உணவிலிருந்து தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை உணவினால் வளர்கின்றன. உயிரினங்களால் உணவு சாப்பிடப்படுகிறது. உணவு உயிரினங்களை சாப்பிடுகிறது. ஆகவே அந்த உணவு அன்னம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राण एव शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रितिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥

தஸ்மாத்₃வா ஏதஸ்மாத₃ன்னரஸமயாத்। அந்யோऽந்தர ஆத்மா ப்ராணமய:। தேனைஷ பூர்ண:। ஸ வா ஏஷ புருஷவித₄ ஏவ। தஸ்ய புருஷவித₄தாம்। அந்வயம் புருஷவித₄:। தஸ்ய ப்ராண ஏவ சி₁ர:। வ்யானோ த₃க்ஷிண: பக்ஷ:। அபான உத்தர: பக்ஷ:। ஆகாச₁ ஆத்மா। ப்ருதி₂வீ புச்ச₂ம் ப்ரதிஷ்டா₂। தத₃ப்யேஷ ச்₁லோகோ ப₄வதி॥

तस्मात् वै एतस्मात् अन्नरसमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் அன்னரஸமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த அன்னமயத்திலிருந்து **अन्यः** அந்ய: வேறாகவும் **अन्तरः** அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா **प्राणमयः** ப்ராணமய: ப்ராணமயன். **तेन** தேன அதனால் (அந்த ப்ராணமயத்தினால்) **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த அன்னமயன்) **पूर्णः** பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். **सः वै एषः** ஸ: வை ஏஷ: அந்த இந்த (ப்ராணமயன்) **पुरुषविधः एव** புருஷவித₄: ஏவ மனித உடலைப் போன்றவன். **तस्य** தஸ்ய அதனுடைய (அந்த அன்னமயனுடைய) **पुरुषविधतां अनु** புருஷவித₄தாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி **अयं** அயம் இவன் (இந்த ப்ராணமயனின்)

पुरुषविधः புருஷவித$_4$: உடல்வடிவம் அமைகிறது. **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த ப்ராணமயனுக்கு) **प्राणः एव** ப்ராண: ஏவ ப்ராணனே **शिरः** சி$_1$ர: தலைப்பாகம். **व्यानः** வ்யான: வ்யானன் **दक्षिणः पक्षः** த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ: வலதுபாகம். **अपानः** அபான: அபானன் **उत्तरः पक्षः** உத்தர: பக்ஷ: இடதுபாகம். **आकाशः** ஆகாச$_1$: ஸமானன் **आत्मा** ஆத்மா நடுப்பாகம். **पृथिवी** ப்ருதி$_2$வீ உதானன் **पुच्छं प्रतिष्ठा** புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ வாலைப் போல தாங்கும் பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்$_1$லோக: ப$_4$வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த அன்னமயத்திலிருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா ப்ராணமயன். அந்த ப்ராணமயத்தினால் இந்த அன்னமயன் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். அந்த இந்த ப்ராணமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த அன்னமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த ப்ராணமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த ப்ராணமயனுக்கு ப்ராணனே தலைப்பாகம். வ்யானன் வலது பாகம். அபானன் இடதுபாகம். ஸமானன் நடுப்பாகம். உதானன் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

३. प्राणं देवा अनुप्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य।

3. ப்ராணம் தே$_3$வா அனுப்ராணந்தி । மனுஷ்யா: பச$_1$வச்$_1$ச யே । ப்ராணோ ஹி பூ$_4$தானாமாயு: । தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யதே । ஸர்வமேவ த ஆயுர்யந்தி । யே ப்ராணம் ப்$_3$ரஹ்மோபாஸதே । ப்ராணோ ஹி பூ$_4$தானாமாயு: । தஸ்மாத்ஸர்வாயுஷமுச்யத இதி । தஸ்யைஷ ஏவ சா$_1$ரீர ஆத்மா । ய: பூர்வஸ்ய ।

ये च देवा: யே ச தே₃வா: எல்லா தேவர்களும் **मनुष्या:** மனுஷ்யா: மனிதர்களும் **पशव:** பச₁வ: மிருகங்களும் **प्राणं** ப்ராணம் ப்ராணனை **अनुप्राणन्ति** அனுப்ராணந்தி சார்ந்து வாழ்கின்றன. **भूतानां** பூ₄தானாம் உயிரினங்களுக்கு **प्राण: हि** ப்ராண: ஹி ப்ராணன் **आयु:** ஆயு: ஆயுள் ஆகிறது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **सर्व-आयुषं** ஸர்வ-ஆயுஷம் (ப்ராணன்) அனைவருக்கும் ஆயுளாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப் படுகிறது. **ये** யே எவர்கள் **प्राणं** ப்ராணம் ப்ராணனை **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **उपासते** உபாஸதே த்யானிக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **सर्वं एव आयु:** ஸர்வம் ஏவ ஆயு: முழு ஆயுளையும் **यन्ति** யந்தி அடைகிறார்கள். **भूतानां** பூ₄தானாம் உயிரினங்களுக்கு **प्राण: हि** ப்ராண: ஹி ப்ராணன் **आयु:** ஆயு: ஆயுள் ஆகிறது. **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே (ப்ராணன்) **सर्व-आयुषं** ஸர்வ-ஆயுஷம் அனைவருக்கும் ஆயுளாக **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **पूर्वस्य** பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன **तस्य** தஸ்ய அதற்கு (அன்னமயத்திற்கு) **य:** ய: யார் **शारीर: आत्मा** சா₁ரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ **एष: एव** ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த ப்ராணமயன்).

எல்லா தேவர்களும் மனிதர்களும் மிருகங்களும் ப்ராணனைச் சார்ந்து வாழ்கின்றன. உயிரினங்களுக்கு ப்ராணன் ஆயுள் ஆகிறது. ஆகவே ப்ராணன் அனைவருக்கும் ஆயுளாக சொல்லப் படுகிறது. எவர்கள் ப்ராணனை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்கிறார்களோ அவர்கள் முழு ஆயுளையும் அடைகிறார்கள். உயிரினங்களுக்கு ப்ராணன் ஆயுள் ஆகிறது. ஆகவே ப்ராணன் அனைவருக்கும் ஆயுளாக சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடை கிறது. முன் சொன்ன அன்னமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ, அவனே இந்த ப்ராணமயன்.

तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमय:। तेनैष पूर्ण:। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविध:। तस्य यजुरेव शिर:। ऋग्दक्षिण: पक्ष:।

सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥

தஸ்மாத்$_3$வா ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் । அந்யோऽந்தர ஆத்மா மனோமய: । தேனைஷ பூர்ண: । ஸ வா ஏஷ புருஷவித$_4$ ஏவ । தஸ்ய புருஷவித$_4$தாம் । அந்வயம் புருஷவித$_4$: । தஸ்ய யஜுரேவ சி$_1$ர: । ரிக்$_3$த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ: । ஸாமோத்தர: பக்ஷ: । ஆதே$_3$ச$_1$ ஆத்மா । அத$_2$ர்வாங்கி$_3$ரஸ: புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ । தத$_3$ப்யேஷ ச்$_1$லோகோ ப$_4$வதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् प्राणमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் ப்ராணமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ராணமயத்திலிருந்து **अन्यः** அந்ய: வேறாகவும் **अन्तरः** அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா **मनोमयः** மனோமய: மனோமயன். **तेन** தேன அதனால் (அந்த மனோமயத்தினால்) **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த ப்ராணமயன்) **पूर्णः** பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். **सः वै एषः** ஸ: வை ஏஷ: அந்த இந்த (மனோமயன்) **पुरुषविधः एव** புருஷவித$_4$: ஏவ மனித உடலைப் போன்றவன். **तस्य** தஸ்ய அந்த (ப்ராணமயனுடைய) **पुरुषविधतां अनु** புருஷவித$_4$தாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி **अयं** அயம் இவன் (இந்த மனோமயனின்) **पुरुषविधः** புருஷவித$_4$: உடல்வடிவம் அமைகிறது. **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த மனோமயனுக்கு) **यजुः एव** யஜு: ஏவ யஜுர்வேதமே **शिरः** சி$_1$ர: தலைப்பாகம். **ऋक्** ரிக் ரிக்வேதம் **दक्षिणः पक्षः** த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். **साम** ஸாம ஸாமவேதம் **उत्तरः पक्षः** உத்தர: பக்ஷ: இடது பாகம். **आदेशः** ஆதே$_3$ச$_1$: வேதவிதி **आत्मा** ஆத்மா நடுப்பாகம். **अथर्वाङ्गिरसः** அத$_2$ர்வாங்கி$_3$ரஸ: அதர்வண வேதம் **पुच्छं प्रतिष्ठा** புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்$_1$லோக: ப$_4$வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த ப்ராணமயத்திலிருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா மனோமயன். அந்த

மனோமயத்தினால் இந்த ப்ராணமயன் வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளான். அந்த இந்த மனோமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த ப்ராணமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த மனோமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த மனோமயனுக்கு யஜுர்வேதமே தலைப்பாகம். ரிக்வேதம் வலது பாகம். ஸாமவேதம் இடது பாகம். வேதவிதி நடுப்பாகம். அதர்வண வேதம் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

४. यतो वाचो निवर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य।

4. யதோ வாசோ நிவர்தந்தே। அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ। ஆனந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான்। ந பிபேதி கதாசனேதி। தஸ்யைஷ ஏவ சாரீர ஆத்மா। ய: பூர்வஸ்ய।

यतः யத: எவரிடமிருந்து **मनसा सह** மனஸா ஸஹ மனதுடன் **वाचः** வாச: சொற்கள் **अप्राप्य** அப்ராப்ய அடையமுடியாமல் **निवर्तन्ते** நிவர்தந்தே திரும்புகின்றனவோ (அவரே ஸமஷ்டி மனமான ஹிரண்யகர்பர்). **ब्रह्मणः** ப்ரஹ்மண: ஹிரண்யகர்பருடைய **आनन्दं** ஆனந்தம் ஆனந்தஸ்வரூபத்தை **विद्वान्** வித்வான் த்யானிப்பவன் **कदाचन** கதாசன எப்பொழுதும் **न बिभेति** ந பிபேதி பயப்படுவதில்லை. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **पूर्वस्य** பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன **तस्य** தஸ்ய அதற்கு (ப்ராணமயத்திற்கு) **यः** ய: யார் **शारीरः आत्मा** சாரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ **एषः एव** ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த மனோமயன்).

எவரிடமிருந்து மனதுடன் சொற்கள் அடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அவரே ஸமஷ்டி மனமான ஹிரண்யகர்பர். ஹிரண்யகர்பருடைய ஆனந்தஸ்வரூபத்தை த்யானிப்பவன் எப்பொழுதும் பயப்படுவதில்லை. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன ப்ராணமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ அவனே இந்த மனோமயன்.

तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति ॥

தஸ்மாத்$_3$வா ஏதஸ்மாந்மனோமயாத்। அந்யோऽந்தர ஆத்மா விஞானமய:। தேனைஷ பூர்ண:। ஸ வா ஏஷ புருஷவித$_4$ ஏவ। தஸ்ய புருஷவித$_4$தாம்। அந்வயம் புருஷவித$_4$:। தஸ்ய ச்$_1$ரத்$_3$தை$_4$வ சி$_1$ர:। ரிதம் த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ:। ஸத்யமுத்தர: பக்ஷ:। யோக$_3$ ஆத்மா। மஹ: புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$। தத$_3$ப்யேஷ ச்$_1$லோகோ ப$_4$வதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् मनोमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் மனோமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த மனோமயத்திலிருந்து **अन्यः** அன்ய: வேறாகவும் **अन्तरः** அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா **विज्ञानमयः** விஞானமய: விஞானமயன். **तेन** தேன அதனால் (அந்த விஞானமயத்தினால்) **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த மனோமயன்) **पूर्णः** பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். **सः वै एषः** ஸ: வை ஏஷ: அந்த இந்த (விஞானமயன்) **पुरुषविधः एव** புருஷவித$_4$: ஏவ மனித உடலைப் போன்றவன். **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய (அந்த மனோ மயனுடைய) **पुरुषविधतां अनु** புருஷவித$_4$தாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி **अयं** அயம் இவன் (இந்த விஞானமயனின்) **पुरुषविधः** புருஷவித$_4$: உடல்வடிவம் அமைகிறது. **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (அந்த விஞானமயனுக்கு) **श्रद्धा एव** ச்$_1$ரத்$_3$தா$_4$ ஏவ ச்ரத்தையே **शिरः** சி$_1$ர: தலைப்பாகம். **ऋतं** ரிதம் சரியான அறிவு **दक्षिणः पक्षः** த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். **सत्यं** ஸத்யம் வாய்மை **उत्तरः पक्षः** உத்தர: பக்ஷ: இடதுபாகம். **योगः** யோக$_3$: மனஒருமுகப்பாடு **आत्मा** ஆத்மா நடுப்பாகம். **महः** மஹ: ஹிரண்யகர்பர் **पुच्छं प्रतिष्ठा** புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்$_1$லோக: ப$_4$வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த மனோமயத்திலிருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா விஞானமயன். அந்த விஞானமயத்தினால் இந்த மனோமயன் வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளான். அந்த இந்த விஞானமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த மனோமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த விஞானமயனின் உடல் வடிவம் அமைகிறது. அந்த விஞானமயனுக்கு ச்ரத்தையே தலைப்பாகம். சரியான அறிவு வலது பாகம். வாய்மை இடது பாகம். மனஒருமுகப்பாடு நடுப்பாகம். ஹிரண்யகர்பர் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

५. विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हित्वा। सर्वान् कामान् समश्नुत इति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य।

5. விஞானம் யஞம் தனுதே। கர்மாணி தனுதேऽபி ச। விஞானம் தே$_3$வா: ஸர்வே। ப்$_3$ரஹ்ம ஜ்யேஷ்ட$_2$முபாஸதே। விஞானம் ப்$_3$ரஹ்ம சேத்$_3$வேத$_3$। தஸ்மாச்சேந்ந ப்ரமாத்$_3$யதி। ச$_1$ரீரே பாப் மனோ ஹித்வா। ஸர்வான் காமான் ஸமச்$_1$னுத இதி। தஸ் யைஷ ஏவ சா$_1$ரீர ஆத்மா। ய: பூர்வஸ்ய।

विज्ञानं விஞானம் விஞானமயன் **यज्ञं** யஞம் யாகங்களை **तनुते** தனுதே செய்கிறான். **कर्माणि अपि च** கர்மாணி அபி ச மற்ற செயல்களையும் **तनुते** தனுதே செய்கிறான். **सर्वे देवाः** ஸர்வே தே$_3$வா: எல்லா தேவர்களும் **ज्येष्ठं** ஜ்யேஷ்ட$_2$ம் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ள **विज्ञानं** விஞானம் விஞானமயத்தை **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **उपासते** உபாஸதே த்யானிக்கிறார்கள். **विज्ञानं** விஞானம் விஞான மயத்தை **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனாக **वेद चेत्** வேத$_3$ சேத் ஒருவன் த்யானித்து **तस्मात्** தஸ்மாத் அதிலிருந்து (அந்த த்யானத்திலிருந்து) **न प्रमाद्यति चेत्** ந ப்ரமாத்$_3$யதி சேத் (அவன்) நழுவவில்லை என்றால் (அவன்)

शरीरे पाप्मनः ச$_1$ரீரே பாப்மன: உடலைச் சார்ந்த பாபங்களை **हित्वा** ஹித்வா விடுத்து **सर्वान् कामान्** ஸர்வான் காமான் அனைத்து இன்பங்களையும் **समश्नुते** ஸமச்$_1$னுதே அடைகிறான். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **पूर्वस्य** பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன **तस्य** தஸ்ய அதற்கு (மனோமயத்திற்கு) **यः** ய: யார் **शारीरः आत्मा** சா$_1$ரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ **एषः एव** ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த விஞானமயன்).

விஞானமயன் யாகங்களைச் செய்கிறான். மற்ற செயல் களையும் செய்கிறான். எல்லா தேவர்களும் முக்யமாகவும் முதன்மையாகவும் உள்ள விஞானமயத்தை ப்ரஹ்மனாக த்யானிக்கிறார்கள். விஞானமயத்தை ப்ரஹ்மனாக ஒருவன் த்யானித்து, அந்த த்யானத்திலிருந்து அவன் நழுவவில்லை என்றால் அவன் உடலைச் சார்ந்த பாபங்களை விடுத்து அனைத்து இன்பங்களையும் அடைகிறான். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன மனோமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கிறானோ அவனே இந்த விஞானமயன்.

तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥

தஸ்மாத்$_3$வா ஏதஸ்மாத்$_3$விஞானமயாத் । அந்யோऽந்தர ஆத்மாऽऽனந்த$_3$மய: । தேனைஷ பூர்ண: । ஸ வா ஏஷ புருஷவித$_4$ ஏவ । தஸ்ய புருஷவித$_4$தாம் । அந்வயம் புருஷவித$_4$: । தஸ்ய ப்ரியமேவ சி$_1$ர: । மோதோ$_3$ த$_3$க்ஷிண: பக்ஷ: । ப்ரமோத$_3$ உத்தர: பக்ஷ: । ஆனந்த$_3$ ஆத்மா । ப்$_3$ரஹ்ம புச்ச$_2$ம் ப்ரதிஷ்டா$_2$ । தத$_3$ப்யேஷ ச்$_1$லோகோ ப$_4$வதி ॥

तस्मात् वै एतस्मात् विज्ञानमयात् தஸ்மாத் வை ஏதஸ்மாத் விஞானமயாத் முன் சொல்லப்பட்ட அந்த விஞானமயத்திலிருந்து **अन्यः** அந்ய: வேறாகவும் **अन्तरः** அந்தர: உள்ளேயும் உள்ள **आत्मा** ஆத்மா ஆத்மா **आनन्दमयः** ஆனந்த$_{3}$மய: ஆனந்தமயன். **तेन** தேன அதனால் (அந்த ஆனந்தமயத்தினால்) **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த விஞானமயன்) **पूर्णः** பூர்ண: வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளான். **सः वै एषः** ஸ: வை ஏஷ: அந்த இந்த (ஆனந்தமயன்) **पुरुषविधः एव** புருஷவித$_{4}$: ஏவ மனித உடலைப் போன்றவன். **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய (அந்த விஞான மயனுடைய) **पुरुषविधतां अनु** புருஷவித$_{4}$தாம் அனு உடலமைப்பை ஒட்டி **अयं** அயம் இவன் (இந்த ஆனந்தமயனின்) **पुरुषविधः** புருஷவித$_{4}$: உடல் வடிவம் அமைகிறது. **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (ஆனந்தமயனுக்கு) **प्रियं एव** ப்ரியம் ஏவ ப்ரியமே **शिरः** சி$_{1}$ர: தலைப்பாகம். **मोदः** மோத$_{3}$: மோதம் **दक्षिणः पक्षः** த$_{3}$க்ஷிண: பக்ஷ: வலது பாகம். **प्रमोदः** ப்ரமோத$_{3}$: ப்ரமோதம் **उत्तरः पक्षः** உத்தர: பக்ஷ: இடது பாகம். **आनन्दः** ஆனந்த$_{3}$: ஆனந்தம் **आत्मा** ஆத்மா நடுப்பாகம். **ब्रह्म** ப்$_{3}$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **पुच्छं प्रतिष्ठा** புச்ச$_{2}$ம் ப்ரதிஷ்டா$_{2}$ வாலைப் போல தாங்கும் பாகம். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்$_{1}$லோக: ப$_{4}$வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

முன் சொல்லப்பட்ட அந்த விஞானமயத்திலிருந்து வேறாகவும் உள்ளேயும் உள்ள ஆத்மா ஆனந்தமயன். அந்த ஆனந்தமயத்தினால் இந்த விஞானமயன் வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளான். அந்த இந்த ஆனந்தமயன் மனித உடலைப் போன்றவன். அந்த விஞானமயனுடைய உடலமைப்பை ஒட்டி இந்த ஆனந்தமயனின் உடல்வடிவம் அமைகிறது. அந்த ஆனந்தமயனுக்கு ப்ரியமே தலைப்பாகம். மோதம் வலது பாகம். ப்ரமோதம் இடது பாகம். ஆனந்தம் நடுப்பாகம். ப்ரஹ்மன் வாலைப்போல தாங்கும் பாகம். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

விரும்பிய பொருளைப் பார்க்கும் பொழுது கிடைக்கும் இன்பம் பிரியம் எனவும் அப்பொருளை அடையும் பொழுது கிடைக்கும்

இன்பம் மோதம் எனவும் அப்பொருளை அனுபவிக்கும் பொழுது கிடைக்கும் இன்பம் ப்ரமோதம் எனவும் கூறப்படுகிறது. அனாத்ம இன்பத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் இவை.

६. असन्नेव स भवति। असद् ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः पूर्वस्य।

6. அஸந்நேவ ஸ ப$_4$வதி। அஸத்$_3$ ப்$_3$ரஹ்மேதி வேத$_3$ சேத்। அஸ்தி ப்$_3$ரஹ்மேதி சேத்$_3$வேத$_3$। ஸந்தமேனம் ததோ விது$_3$ரிதி। தஸ்யைஷ ஏவ சா$_1$ரீர ஆத்மா। ய: பூர்வஸ்ய।

ब्रह्म ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **असत्** அஸத் இல்லை **इति** இதி என்று **वेद चेत्** வேத$_3$ சேத் ஒருவன் கருதினால் **सः एव** ஸ: ஏவ அவனே **असत् भवति** அஸத் ப$_4$வதி இல்லாதவன் (போல்) ஆகிறான். **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **अस्ति** அஸ்தி இருக்கிறது **इति वेद चेत्** இதி வேத$_3$ சேத் (என்று ஒருவன்) கருதினால் **ततः** தத: அவ்வாறு கருதுவதனால் **एनं** ஏனம் அவனை **सन्तं** ஸந்தம் இருப்பவனாகவும் (மேலோனாகவும்) **विदुः** விது$_3$: கருதுகிறார்கள். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **पूर्वस्य** பூர்வஸ்ய முன் சொன்ன **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு (விஞானமயத்திற்கு) **यः** ய: யார் **शारीरः आत्मा** சா$_1$ரீர: ஆத்மா உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ **एषः एव** ஏஷ: ஏவ அவனே (இந்த ஆனந்தமயன்).

ப்ரஹ்மன் இல்லை என்று ஒருவன் கருதினால் அவனே இல்லாதவன் போல் ஆகிறான். ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்று ஒருவன் கருதினால் அவ்வாறு கருதுவதனால் அவனை இருப்பவனாகவும் மேலோனாகவும் கருதுகிறார்கள். இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. முன் சொன்ன விஞானமயத்திற்கு யார் உள்ளே உள்ள ஆத்மாவாக இருக்கின்றானோ அவனே இந்த ஆனந்தமயன்.

अथातोऽनुप्रश्नाः। उताविद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती ३। आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता ३ उ।

அதா₂தோऽனுப்ரச்₁னா: । உதாவித்₃வானமும் லோகம் ப்ரேத்ய। கச்₁சன க₃ச்ச₂தீ 3। ஆஹோ வித்₃வானமும் லோகம் ப்ரேத்ய। கச்₁சித்ஸமச்₁னுதா 3 உ ॥

अथ அத₂ (ஆசிரியருடைய உபதேசத்திற்குப்) பிறகு **अतः** அத: அதனால் (மாணவனுக்கு ஸந்தேகம் இருப்பதனால்) **अनुप्रश्नाः** அனுப்ரச்₁னா: உபதேசத்தை ஒட்டிய கேள்விகள் (எழுகின்றன). **कश्चन** கச்₁சன எந்த ஒரு **अविद्वान्** அவித்₃வான் அஞானி **अमुं लोकं** அமும் லோகம் இவ்வுலகை **प्रेत्य** ப்ரேத்ய விட்டுச் சென்றபின் (ப்ரஹ்மனை) **गच्छति** க₃ச்ச₂தி அடைகிறானா **उत** உத இல்லையா **कश्चित्** கச்₁சித் எந்த ஒரு **विद्वान्** வித்₃வான் ஞானி **अमुं लोकं** அமும் லோகம் இவ்வுலகை **प्रेत्य** ப்ரேத்ய விட்டுச் சென்றபின் (ப்ரஹ்மனை) **समश्नुते** ஸமச்₁னுதே அடைகிறானா **आहो उ** ஆஹோ உ இல்லையா.

ஆசிரியருடைய உபதேசத்திற்குப் பிறகு மாணவனுக்கு ஸந்தேஹம் இருப்பதனால் உபதேசத்தை ஒட்டிய கேள்விகள் எழுகின்றன. எந்த ஒரு அஞானி இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றபின் ப்ரஹ்மனை அடைகிறானா? இல்லையா? எந்த ஒரு ஞானி இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றபின் ப்ரஹ்மனை அடைகிறானா? இல்லையா?

सोऽकामयत। बहुस्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदँ सर्वमसृजत। यदिदं किञ्च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानुप्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्चत्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च। निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किञ्च। तत्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको भवति॥

ஸோऽகாமயத। ப₃ஹுூஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி। ஸ தபோऽதப்யத। ஸ தபஸ்தப்த்வா। இத₃ம் ஸர்வமஸ்ருஜத। யதி₃த₃ம் கிஞ்ச। தத்ஸ்ருஷ்ட்வா। ததே₃வானுப்ராவிச₁த்। தத₃னுப்ரவிச்₁ய। ஸச்சத்யச்சாப₄வத்। நிருக்தம் சாநிருக்தம் ச। நிலயனம் சாநிலயனம் ச। விஞானம் சாவிஞானம் ச। ஸத்யம் சாந்ருதம் ச ஸத்யமப₄வத்। யதி₃த₃ம் கிஞ்ச। தத்ஸத்யமித்யாசக்ஷதே। தத₃ப்யேஷ ச்₁லோகோ ப₄வதி॥

प्रजायेय ப்ரஜாயேய (நான்) பிறப்பேனாக **बहु** ப₃ஹுூ பலவாக **स्यां** ஸ்யாம் ஆவேனாக **इति** இதி என்று **सः** ஸ: அவன் (அந்த ஈச்வரன்) **अकामयत** அகாமயத ஆசைகொண்டார். **सः** ஸ: அவர் **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத செய்தார். **सः** ஸ: அவர் **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **यत् इदं किञ्च** யத் இத₃ம் கிஞ்ச இங்கு எவை உண்டோ **इदं सर्वं** இத₃ம் ஸர்வம் அவை அனைத்தையும் **असृजत** அஸ்ருஜத படைத்தார். **तत्** தத் அவற்றை **सृष्ट्वा** ஸ்ருஷ்ட்வா படைத்து **तत् एव** தத் ஏவ அதிலேயே **अनुप्राविशत्** அனுப்ராவிச₁த் நுழைந்தார். **तत्** தத் அதில் **अनुप्रविश्य** அனுப்ரவிச்₁ய நுழைந்து (அந்த ப்ரஹ்மன்) **सत् च** ஸத் ச ஸ்தூலமாகவும் **त्यत् च** த்யத் ச ஸூக்ஷ்மமாகவும் **अभवत्** அப₄வத் ஆனார். **निरुक्तं च** நிருக்தம் ச விளக்கக் கூடியதாகவும் **अनिरुक्तं च** அநிருக்தம் ச விளக்க முடியாததாகவும் **निलयनं च** நிலயனம் ச தாங்குவதாகவும் **अनिलयनं च** அநிலயனம் ச தாங்கப்படுவதாகவும் **विज्ञानं च** விஞானம் ச அறிவுடையதாகவும் **अविज्ञानं च** அவிஞானம் ச அறிவற்றதாகவும் **सत्यं च** ஸத்யம் ச உண்மையானதாகவும் **अनृतं च** அன்ருதம் ச பொய்யானதாகவும் (ஆனார்). **सत्यं** ஸத்யம் ஸத்யமான (ப்ரஹ்மனே) **यत् इदं किञ्च** யத் இத₃ம் கிஞ்ச இவையனைத்துமாக **अभवत्** அப₄வத் ஆனது. **तत्** தத் ஆகவே (ப்ரஹ்மனை) **सत्यं** ஸத்யம் ஸத்யம் **इति** இதி என்று **आचक्षते** ஆசக்ஷதே (சாஸ்த்ரங்கள்) கூறுகின்றன. **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்₁லோக: ப₄வதி பின் வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

நான் பிறப்பேனாக, பலவாக ஆவேனாக என்று அந்த ஈச்வரன் ஆசைகொண்டார். அவர் தவத்தைச் செய்தார். அவர் தவத்தைச் செய்து இங்கு எவை உண்டோ அவையனைத்தையும் படைத்தார். அவற்றைப் படைத்து அதிலேயே நுழைந்தார். அதில் நுழைந்து அந்த ப்ரஹ்மன் ஸ்தூலமாகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் ஆனார். விளக்கக்கூடியதாகவும் விளக்க முடியாததாகவும் தாங்குவதாகவும் தாங்கப்படுவதாகவும் அறிவுடையதாகவும் அறிவற்றதாகவும் உண்மையானதாகவும் பொய்யானதாகவும் ஆனார். ஸத்யமான ப்ரஹ்மனே இவையனைத்துமாக ஆனது. ஆகவே ப்ரஹ்மனை ஸத்யம் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

௭. असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानँस्वयमकुरुत। तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तत्सुकृतम्। रसो वै सः। रसँह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति। को ह्येवान्यात् कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति।

7. அஸத்$_3$வா இத$_3$மக்$_3$ர ஆஸீத் । ததோ வை ஸத$_3$ஜாயத । ததா$_3$த்மானம்ஸ்வயமகுருத । தஸ்மாத்தத்ஸுக்ருதமுச்யத இதி । யத்$_3$வை தத்ஸுக்ருதம் । ரஸோ வை ஸ: । ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்$_3$த்$_4$வானந்தீ$_3$ ப$_4$வதி । கோ ஹ்யேவாந்யாத் க: ப்ராண்யாத் । யதே$_3$ஷ ஆகாச$_1$ ஆனந்தோ$_3$ ந ஸ்யாத் । ஏஷ ஹ்யேவானந்த$_3$யாதி ।

अग्रे அக்$_3$ரே (ஸ்ருஷ்டிக்கு) முன் **इदं** இத$_3$ம் இது (உலகம்) **असत् वै** அஸத் வை வெளித்தோற்றத்துக்கு வராத ப்ரஹ்மனாக **आसीत्** ஆஸீத் இருந்தது. **ततः वै** தத: வை அப்படிப்பட்ட (ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) **सत्** ஸத் வெளித்தோற்றத்துக்கு வந்த (இந்த உலகம்) **अजायत** அஜாயத தோன்றியது. **तत्** தத் அது (அந்த ப்ரஹ்மன்) **आत्मानं** ஆத்மானம் தன்னை **स्वयं** ஸ்வயம் தானே **अकुरुत** அகுருத தோற்றுவித்தார். **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **तत्** தத் அது (அந்த

ப்ரஹ்மன்) **सुकृतं** ஸுக்ருதம் தானே தோற்றுவிப்பவர் என்று **उच्यते** உச்யதே சொல்லப்படுகிறது. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **यत् वै तत्** யத் வை தத் எந்த ஒன்று **सुकृतं** ஸுக்ருதம் தானே தோற்றுவிப்பதாக உள்ளதோ **सः** ஸ: அவர் **रसः वै** ரஸ: வை ஆனந்த ஸ்வரூபம். **रसं हि** ரஸம் ஹி ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை **अयं** அயம் ஒருவன் **लब्ध्वा एव** லப்₃த்₄வா ஏவ அடைந்து **आनन्दी भवति** ஆனந்தீ₃ ப₄வதி மகிழ்ந்திருக்கிறான். **आकाशे** ஆகாசே₁ ஹ்ருதய ஆகாசத்திற்குள் **यत् एषः** யத் ஏஷ: எந்த இந்த **आनन्दः** ஆனந்த₃: ப்ரஹ்மன் **न स्यात्** ந ஸ்யாத் இல்லையென்றால் **कः हि एव** க: ஹி ஏவ யார்தான் **अन्यात्** அன்யாத் மூச்சையிழுப்பான். **कः** க: யார்தான் **प्राण्यात्** ப்ராண்யாத் மூச்சை விடுவான். **एषः हि एव** ஏஷ: ஹி ஏவ இவரே (இந்த ப்ரஹ்மனே அனைவரையும்) **आनन्दयाति** ஆனந்த₃யாதி மகிழ்விக்கிறது.

ஸ்ருஷ்டிக்கு முன் இந்த உலகம் வெளித்தோற்றத்துக்கு வராத ப்ரஹ்மனாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மனிடமிருந்து வெளித்தோற்றத்துக்கு வந்த இந்த உலகம் தோன்றியது. அந்த ப்ரஹ்மன் தன்னைத்தானே தோற்றுவித்தார். ஆகவே அந்த ப்ரஹ்மன் தானே தோற்றுவிப்பவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. எந்த ஒன்று தானே தோற்றுவிப்பதாக உள்ளதோ அவர் ஆனந்த ஸ்வரூபம். ஆனந்த ஸ்வரூபத்தை ஒருவன் அடைந்து மகிழ்ந்திருக்கிறான். ஹ்ருதய ஆகாசத்திற்குள் எந்த இந்த ப்ரஹ்மன் இல்லையென்றால் யார்தான் மூச்சையிழுப்பான். யார்தான் மூச்சை விடுவான். இந்த ப்ரஹ்மனே அனைவரையும் மகிழ்விக்கிறது.

यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥

யதா3 ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்3ருச்1யேऽனாத்ம்யேऽநிருக்தேऽநிலயனேऽப4யம் ப்ரதிஷ்டா2ம் விந்த3தே। அத2 ஸோऽப4யம் க3தோ ப4வதி। யதா3 ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நுத3ரமந்தரம் குருதே। அத2 தஸ்ய ப4யம் ப4வதி। தத்த்வேவ ப4யம் விது3ஷோऽமன்வானஸ்ய। தத3ப்யேஷ ச்1லோகோ ப4வதி॥

अदृश्ये அத்3ருச்1யே பார்க்க முடியாத **अनात्म्ये** அனாத்ம்யே உடலற்ற **अनिरुक्ते** அநிருக்தே விளக்க முடியாத **अनिलयने** அநிலயனே சார்பற்ற **एतस्मिन्** ஏதஸ்மின் இதனிடத்தில் (இந்த ப்ரஹ்மனிடத்தில்) **यदा हि एव** யதா3 ஹி ஏவ எப்பொழுது **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த ஞானி) **अभयं** அப4யம் உறுதியான **प्रतिष्ठां** ப்ரதிஷ்டா2ம் நிலையை **विन्दते** விந்த3தே அடைகிறானோ **अथ** அத2 அப்பொழுது **सः** ஸ: அவன் **अभयं गतः** அப4யம் க3த: பயத்திலிருந்து நீங்கியவன் **भवति** ப4வதி ஆகிறான். **यदा हि एव** யதா3 ஹி ஏவ எப்பொழுது **एषः** ஏஷ: இவன் (இந்த அஞானி) **एतस्मिन्** ஏதஸ்மின் இதில் (இந்த ப்ரஹ்மனில்) **उदरं अन्तरं** உத3ரம் அந்தரம் சிறிய வேற்றுமையை **कुरुते** குருதே பார்க்கிறானோ **अथ** அத2 அப்பொழுது **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **भयं** ப4யம் பயம் **भवति** ப4வதி ஏற்படுகிறது. **विदुषः** விது3ஷ: கற்றிருந்தும் **अमन्वानस्य** அமன்வானஸ்ய (ப்ரஹ்ம) ஞானத்தை அடையாதவனுக்கு **तत् तु एव** தத் து ஏவ அதுவே (அந்த ப்ரஹ்மனே) **भयं** ப4யம் பயத்திற்குக் காரணமாகிறது. **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்1லோக: ப4வதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

பார்க்க முடியாத, உடலற்ற, விளக்க முடியாத, சார்பற்ற இந்த ப்ரஹ்மனிடத்தில் எப்பொழுது இந்த ஞானி உறுதியான நிலையை அடைகிறானோ அப்பொழுது அவன் பயத்திலிருந்து நீங்கியவன் ஆகிறான். எப்பொழுது இந்த அஞானி இந்த ப்ரஹ்மனில் சிறிய வேற்றுமையைப் பார்க்கிறானோ அப்பொழுது அவனுக்கு பயம் ஏற்படுகிறது. கற்றிருந்தும் ப்ரஹ்ம ஞானத்தை அடையாதவனுக்கு அந்த ப்ரஹ்மனே பயத்திற்குக் காரணமாகிறது. இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

௮. भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषानन्दस्य मीमाँसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुष आनन्दः।

8. பீ4ஷாऽஸ்மாத்3வாத: பவதே। பீ4ஷோதே3தி ஸூர்ய:। பீ4ஷாऽஸ்மாத3க்3னிச்1சேந்த்3ரச்1ச। ம்ருத்யுர்தா4வதி பஞ்சம இதி। ஸைஷானந்த3ஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி। யுவா ஸ்யாத்ஸாது4 யுவாத்4யாயக:। ஆசி1ஷ்டோ2 த்3ருடி4ஷ்டோ2 ப3லிஷ்ட2:। தஸ்யேயம் ப்ருதி2வீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத்। ஸ ஏகோ மானுஷ ஆனந்த3:।

अस्मात् அஸ்மாத் இதனிடமிருந்து (இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) உண்டான **भीषा** பீ4ஷா பயத்தினால் **वातः** வாத: காற்று **पवते** பவதே வீசுகிறது. **भीषा** பீ4ஷா பயத்தினால் **सूर्यः** ஸூர்ய: ஸூர்யன் **उदेति** உதே3தி உதிக்கிறது. **अस्मात्** அஸ்மாத் இதனிடமிருந்து (இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து) உண்டான **भीषा** பீ4ஷா பயத்தினால் **अग्निः च** அக்3னி: ச அக்னி (எரிகிறது). **इन्द्रः च** இந்த்3ர: ச இந்த்ரன் (தன் செயலைச் செய்கிறார்). **पञ्चमः** பஞ்சம: ஐந்தாவதாக (இங்கு கூறிய) **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **धावति** தா4வதி தன் செயலில் ஈடுபடுகிறார். **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. **सा एषा** ஸா ஏஷா கீழ்க்கண்ட பகுதி **आनन्दस्य** ஆனந்த3ஸ்ய ஆனந்தத்தைப் பற்றிய **मीमांसा** மீமாம்ஸா விசாரம் **भवति** ப4வதி ஆகும். **युवा** யுவா இளம் பருவத்தையுடைய **साधु** ஸாது4 நன்னெறியைப் பின்பற்றுகின்ற **अध्यायकः** அத்4யாயக: சாஸ்த்ரங்களைப் படித்த **आशिष्ठः** ஆசி1ஷ்ட2: விரைவில் செயல்படும் திறனுடைய **दृढिष्ठः** த்3ருடி4ஷ்ட2: உறுதியான உள்ளமுடைய **बलिष्ठः** ப3லிஷ்ட2: உடல் வலுவுடைய **युवा स्यात्** யுவா ஸ்யாத் ஒரு இளைஞன் இருப்பதாக (கற்பனை செய்வோம்). **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **वित्तस्य पूर्णा** வித்தஸ்ய பூர்ணா செழிப்பால் நிறைந்த **इयं सर्वा पृथिवी** இயம் ஸர்வா ப்ருதி2வீ இந்த முழு பூமி **स्यात्** ஸ்யாத்

இருப்பதாக (கற்பனை செய்வோம்). (அப்படிப்பட்ட அவன் அடையும் ஆனந்தம்) **मानुषः** மானுஷ: மனிதனுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த₃: ஒரு பங்கு ஆனந்தமாகும்.

இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து உண்டான பயத்தினால் காற்று வீசுகிறது. பயத்தினால் ஸூர்யன் உதிக்கிறது. இந்த ப்ரஹ்மனிடமிருந்து உண்டான பயத்தினால் அக்னி எரிகிறது. இந்த்ரன் தன் செயலைச் செய்கிறார். ஐந்தாவதாக, இங்கு கூறிய யமதேவர் தன் செயலில் ஈடுபடுகிறார். இவ்விதம் ரிக்மந்த்ரம் முடிவடைகிறது. கீழ்க்கண்ட பகுதி ஆனந்தத்தைப் பற்றிய விசாரமாகும். இளம் பருவத்தையுடைய, நன்னெறியைப் பின் பற்றுகின்ற, சாஸ்த்ரங்களைப் படித்த, விரைவில் செயல்படும் திறனுடைய, உறுதியான உள்ளமுடைய, உடல் வலுவுடைய ஒரு இளைஞன் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வோம். அவனுக்கு செழிப்பால் நிறைந்த இந்த முழு பூமி இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வோம். அப்படிப்பட்ட அவன் அடையும் ஆனந்தம் மனிதனுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தமாகும்.

ते ये शतं मानुषा आनन्दाः। स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः। स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः। स एकः पितृणां चिरलोकलोकाना-मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं पितृणां चिरलोक-लोकानामानन्दाः। स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः। स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः। स एको देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाका महतस्य। ते ये शतं देवानामानन्दाः। स एक इन्द्रस्यानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमिन्द्रस्यानन्दाः। स एको बृहस्पतेरानन्दः। श्रोत्रि यस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः। स एकः प्रजापते

रानन्दाः। स एकः प्रजापतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः। स एको ब्रह्मण आनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

தே யே ச1தம் மானுஷா ஆனந்தா3: । ஸ ஏகோ மனுஷ்யக3ந்த4ர்வாணாமானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் மனுஷ்யக3ந்த4ர்வாணாமானந்தா3: । ஸ ஏகோ தே3வக3ந்த4ர்வாணாமானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் தே3வக3ந்த4ர்வாணாமானந்தா3: । ஸ ஏக: பித்ருணாம் சிரலோகலோகானாமானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் பித்ருணாம் சிரலோகலோகானாமானந்தா3: । ஸ ஏக ஆஜானஜானாம் தே3வானாமானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தமாஜானஜானாம் தே3வானாமானந்தா3: । ஸ ஏக: கர்மதே3வானாம் தே3வானாமானந்த3: । யே கர்மணா தே3வானபியந்தி । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் கர்மதே3வானாம் தே3வானாமானந்தா3: । ஸ ஏகோ தே3வானாமானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் தே3வானாமானந்தா3: । ஸ ஏக இந்த்3ரஸ்யானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தமிந்த்3ரஸ்யானந்தா3: । ஸ ஏகோ ப்3ருஹஸ்பதேரானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் ப்3ருஹஸ்பதேரானந்தா3: । ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேரானந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய । தே யே ச1தம் ப்ரஜாபதேரானந்தா3: । ஸ ஏகோ ப்3ரஹ்மண ஆனந்த3: । ச்1ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய ।

मानुषाः மானுஷா: மனிதனுடைய **शतं आनन्दाः** ச1தம் ஆனந்தா3: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **मनुष्यगन्धर्वाणां** மனுஷ்யக3ந்த4ர்வாணாம் மனித கந்தர்வர்களுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த3: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்1ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च**

அகாமஹதஸ்ய ச (மனித லோகத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **मनुष्यगन्धर्वाणां** மனுஷ்யக₃ந்த₄ர்வாணாம் மனித கந்தர்வர்களுடைய **शतं आनन्दाः** ச₁தம் ஆனந்தா₃: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **देवगन्धर्वाणां** தே₃வக₃ந்த₄ர்வாணாம் தேவகந்தர்வர்களுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த₃: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்₁ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (மனித கந்தர்வ ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **देवगन्धर्वाणां** தே₃வக₃ந்த₄ர்வாணாம் தேவகந்தர்வர்களுடைய **शतं आनन्दाः** ச₁தம் ஆனந்தா₃: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **चिरलोकलोकानां** சிரலோகலோகானாம் சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற **पितॄणां** பித்ருணாம் பித்ருக்களினுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த₃: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்₁ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (தேவகந்தர்வ ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **चिरलोकलोकानां** சிரலோகலோகானாம் சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற **पितॄणां** பித்ருணாம் பித்ருக்களுடைய **शतं आनन्दाः** ச₁தம் ஆனந்தா₃: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **आजानजानां** ஆஜானஜானாம் தேவலோகத்தில் பிறந்த **देवानां** தே₃வானாம் தேவர்களுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த₃: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச்₁ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (சிரலோக பித்ருக்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **आजानजानां** ஆஜானஜானாம் தேவலோகத்தில் பிறந்த **देवानां** தே₃வானாம் தேவர்களுடைய **शतं आनन्दाः** ச₁தம் ஆனந்தா₃: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **ये** யே எவர்கள் **कर्मणा** கர்மணா கர்மத்தால் **देवान्** தே₃வான் தேவபதவியை **अपियन्ति** அபியந்தி அடைந்தார்களோ **कर्मदेवानां देवानां** கர்மதே₃வானாம் தே₃வானாம் அந்த கர்ம தேவர்

श्रोत्रियस्य ச$_1$ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **कर्मदेवानां देवानां** கர்மதே$_3$வானாம் தே$_3$வானாம் கர்மதேவர் களுடைய **शतं आनन्दाः** ச$_1$தம் ஆனந்தா$_3$: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **देवानां** தே$_3$வானாம் தேவர்களுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த$_3$: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச$_1$ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (கர்மதேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **देवानां** தே$_3$வானாம் தேவர்களுடைய **शतं आनन्दाः** ச$_1$தம் ஆனந்தா$_3$: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **इन्द्रस्य** இந்த்$_3$ரஸ்ய இந்த்ரனுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த$_3$: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச$_1$ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (தேவர்களின் ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **इन्द्रस्य** இந்த்$_3$ரஸ்ய இந்த்ரனுடைய **शतं आनन्दाः** ச$_1$தம் ஆனந்தா$_3$: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **बृहस्पतेः** ப்$_3$ருஹஸ்பதே: ப்ருஹஸ்பதியினுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த$_3$: ஒரு பங்கு ஆனந்தம். **श्रोत्रियस्य** ச$_1$ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (இந்த்ரனுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **बृहस्पतेः** ப்$_3$ருஹஸ்பதே: ப்ருஹஸ்பதி யினுடைய **शतं आनन्दाः** ச$_1$தம் ஆனந்தா$_3$: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **प्रजापतेः** ப்ரஜாபதே: ப்ரஜாபதி யினுடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த$_3$: ஒரு பங்கு ஆனந்தம் **श्रोत्रियस्य** ச$_1$ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. **प्रजापतेः** ப்ரஜாபதே: ப்ரஜாபதியினுடைய **शतं आनन्दाः** ச$_1$தம்

प्रजापतेः ப்ரஜாபதே: ப்ரஜாபதியினுடைய **शतं आनन्दाः** ச₁தம் ஆனந்தா₃: நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் **ये** யே எவையோ **ते** தே அவை **ब्रह्मणः** ப்₃ரஹ்மண: ஹிரண்யகர்பருடைய **सः एकः आनन्दः** ஸ: ஏக: ஆனந்த₃: ஒரு பங்கு ஆனந்தம் **श्रोत्रियस्य** ச்₁ரோத்ரியஸ்ய (இதே அளவு ஆனந்தம்) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து **अकामहतस्य च** அகாமஹதஸ்ய ச (ப்ரஜாபதியினுடைய ஆனந்தத்தில்) வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது.

மனிதனுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை மனித கந்தர்வர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து மனித லோகத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. மனித கந்தர்வர் களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவ கந்தர்வர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து மனித கந்தர்வ ஆனந் தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவகந்தர் வர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற பித்ருக்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவ கந்தர்வ ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. சிரலோகத்தில் வசிக்கின்ற பித்ருக்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து சிரலோக பித்ருக்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை எவர்கள் கர்மத்தால் தேவபதவியை அடைந்தார்களோ அந்த கர்மதேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவலோகத்தில் பிறந்த தேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. கர்மதேவர்களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை தேவர்களுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே

அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து கர்மதேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. தேவர் களுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை இந்த்ரனுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து தேவர்களின் ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. இந்த்ரனுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து இந்த்ரனுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. ப்ருஹஸ்பதியினுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ப்ரஜாபதியினுடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது. ப்ரஜாபதியினுடைய நூறு பங்கு ஆனந்தங்கள் எவையோ அவை ஹிரண்யகர்பருடைய ஒரு பங்கு ஆனந்தம். இதே அளவு ஆனந்தம் சாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்து ப்ரஜாபதியினுடைய ஆனந்தத்தில் வைராக்யத்தை உடையவனுக்கும் உள்ளது.

स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं प्राणमय मात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्क्रामति। एतमानन्दमयमात्मानमुप सङ्क्रामति। तदप्येष श्लोको भवति॥

ஸ யச்₁சாயம் புருஷே। யச்₁சாஸாவாதி₃த்யே। ஸ ஏக:। ஸ ய ஏவம்வித்। அஸ்மால்லோகாத்ப்ரேத்ய। ஏதமன்னமயமாத் மானமுபஸங்க்ராமதி। ஏதம் ப்ராணமயமாத்மானமுபஸங்க் ராமதி। ஏதம் மனோமயமாத்மானமுபஸங்க்ராமதி। ஏதம் விஞானமயமாத்மானமுபஸங்க்ராமதி। ஏதமானந்த₃மயமாத் மானமுபஸங்க்ராமதி। தத₃ப்யேஷ ச்₁லோகோ ப₄வதி॥

यः च सः ய: ச ஸ: எந்த ஒரு **अयं** அயம் இது (ஆனந்தம்) **पुरुषे** புருஷே மனிதனிடத்தில் உண்டோ (அந்த ஆனந்தமும்) **यः च असौ** ய: ச அஸௌ எந்த ஒரு (ஆனந்தம்) **आदित्ये** ஆதித்யே ஹிரண்ய கர்பரிடம் உண்டோ **सः एकः** ஸ: ஏக: (அந்த ஆனந்தமும்) ஒன்றே. **यः** ய: யார் **एवं विद्** ஏவம் வித் இவ்விதம் அறிகிறானோ **सः** ஸ: அவன் **अस्मात् लोकात्** அஸ்மாத் லோகாத் இந்த லோகத்திலிருந்து **प्रेत्य** ப்ரேத்ய விடுபட்டு **एतं** ஏதம் இந்த **अन्नमयं** அன்னமயம் அன்னமயமாக உள்ள **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **उपसङ्क्रामति** உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். **एतं प्राणमयं आत्मानं** ஏதம் ப்ராணமயம் ஆத்மானம் இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रामति** உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். **एतं मनोमयं आत्मानं** ஏதம் மனோமயம் ஆத்மானம் இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रामति** உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். **एतं विज्ञानमयं आत्मानं** ஏதம் விஞானமயம் ஆத்மானம் இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रामति** உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். **एतं आनन्दमयं आत्मानं** ஏதம் ஆனந்தமயம் ஆத்மானம் இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रामति** உபஸங்க்ராமதி கடந்து செல்கிறான். **तत् अपि** தத் அபி இந்த விஷயத்தில் **एषः श्लोकः भवति** ஏஷ: ச்லோக: பவதி பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது.

எந்த ஒரு ஆனந்தம் மனிதனிடத்தில் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும், எந்த ஒரு ஆனந்தம் ஹிரண்யகர்பரிடம் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும் ஒன்றே. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் இந்த லோகத்திலிருந்து விடுபட்டு இந்த அன்னமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து செல்கிறான். இந்த விஷயத்தில் பின்வரும் ரிக் மந்த்ரம் உள்ளது:

९. यतो वाचो निवर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति।

9. யதோ வாசோ நிவர்தந்தே। அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ। ஆனந்த₃ம் ப்₃ரஹ்மணோ வித்₃வான்। ந பி₃பே₄தி குதச்₁சனேதி।

यतः யத: எதனிடமிருந்து **मनसा सह** மனஸா ஸஹ மனதுடன் **वाचः** வாச: சொற்கள் **अप्राप्य** அப்ராப்ய அடைய முடியாமல் **निवर्तन्ते** நிவர்தந்தே திரும்புகின்றனவோ **ब्रह्मणः** ப்₃ரஹ்மண: (அந்த) ப்ரஹ்மனுடைய **आनन्दं** ஆனந்த₃ம் ஆனந்தஸ்வரூபத்தை **विद्वान्** வித்₃வான் (தன் ஸ்வரூபமாக) அறிபவன் **कुतश्चन** குதச்₁சன எதனாலும் **न बिभेति** ந பி₃பே₄தி பயப்படுவதில்லை. **इति** இதி இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

எதனிடமிருந்து மனதுடன் சொற்கள் அடைய முடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அந்த ப்ரஹ்மனுடைய ஆனந்தஸ்வரூபத்தைத் தன் ஸ்வரூபமாக அறிபவன் எதனாலும் பயப்படுவதில்லை. இவ்விதம் ரிக் மந்த்ரம் முடிவடைகிறது.

एतँह वाव न तपति। किमहँसाधु नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानँस्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानँस्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥

ஏதம்ஹ வாவ ந தபதி। கிமஹம்ஸாது₄ நாகரவம்। கிமஹம் பாபமகரவமிதி। ஸ ய ஏவம் வித்₃வானேதே ஆத்மானம் ஸ்ப்ருணுதே। உபே₄ ஹ்யேவைஷ ஏதே ஆத்மானம்ஸ்ப்ருணுதே। ய ஏவம் வேத₃। இத்யுபநிஷத்॥

अहं அஹம் நான் **किं** கிம் ஏன் **साधु** ஸாது₄ நல்லதை **न अकरवं** ந அகரவம் செய்யவில்லை **अहं** அஹம் நான் **किं** கிம் ஏன் **पापं** பாபம் பாபத்தை **अकरवं** அகரவம் செய்தேன் **इति** இதி இவ்விதமான (எண்ணங்கள்) **एतं ह** ஏதம் ஹ இவனை (இந்த ஞானியை) **न वाव तपति** ந வாவ தபதி வாட்டாது. **यः** ய: யார் **एते** ஏதே (பாப புண்யமான)

இவ்விரண்டையும் **आत्मानं** ஆத்மானம் தானாக **एवं विद्वान्** ஏவம் வித்₃வான் அறிகின்றானோ **सः** ஸ: அவன் (தன்னை) **स्पृणुते** ஸ்ப்ருணுதே வலிமைப்படுத்திக் கொள்கிறான். **यः हि** ய: ஹி யார் **एते उभे एव** ஏதே உபே₄ ஏவ இவ்விரண்டையும் **आत्मानं** ஆத்மானம் தானாக **एवं वेद** ஏவம் வேத₃ அறிகிறானோ **एषः** ஏஷ: அவன் (தன்னை) **स्पृणुते** ஸ்ப்ருணுதே வலிமைப்படுத்திக் கொள்கிறான். **इति** இதி இவ்விதம் **उपनिषत्** உபநிஷத் உபநிஷத் (முடிவடைகிறது).

நான் ஏன் நல்லதைச் செய்யவில்லை? நான் ஏன் பாபத்தைச் செய்தேன்? இவ்விதமான எண்ணங்கள் இந்த ஞானியை வாட்டாது. யார் பாப புண்யமான இவ்விரண்டையும் தானாக அறிகின்றானோ அவன் தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொள்கிறான். யார் இவ்விரண்டையும் தானாக அறிகிறானோ அவன் தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொள்கிறான். இவ்விதம் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

इति ब्रह्मानन्दवल्ली

ப்ரஹ்மானந்தவல்லி முடிவுற்றது.

भृगुवल्ली

ப்$_4$ருகு$_3$வல்லீ

शान्तिपाठः

சா$_1$ந்திபாட$_2$:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ பு$_4$நக்து । ஸஹ வீர்யம் கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீ$_4$தமஸ்து மா வித்$_3$விஷா வஹை । ஓம் சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: சா$_1$ந்தி: ॥

सः ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ (குரு சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும். **सः** ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ எங்கள் இருவரையும் **भुनक्तु** பு$_4$நக்து காப்பாற்றட்டும். **वीर्यं** வீர்யம் (எங்களுக்குரிய) முயற்சியை **सह** ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து **करवावहै** கரவாவஹை செய்வோமாக. **नौ अधीतं** நௌ அதீ$_4$தம் எங்கள் படிப்பு **तेजस्वि** தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக **अस्तु** அஸ்து இருக்கட்டும். **मा विद्विषावहै** மா வித்$_3$விஷாவஹை (நாங்கள் ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. **ओं शान्तिः** ஓம் சா$_1$ந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சா$_1$ந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளிபொருந்தியதாக இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

१. भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तस्मा एतत् प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाचमिति। तँ होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद् ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥

1. ப்4ருகு3ர்வை வாருணி: । வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீ4ஹி ப4க3வோ ப்3ரஹ்மேதி । தஸ்மா ஏதத் ப்ரோவாச । அன்னம் ப்ராணம் சக்ஷுஶ்ச்1ரோத்ரம் மனோ வாசமிதி । தம் ஹோவாச । யதோ வா இமானி பூ4தானி ஜாயந்தே । யேன ஜாதானி ஜீவந்தி । யத்ப்ரயந்த்யபி4ஸம்விச1ந்தி । தத்3விஜிஞ்ஞாஸஸ்வ । தத்3 ப்3ரஹ்மேதி । ஸ தபோऽதப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா ॥

वारुणिः வாருணி: வருணரின் மகனான **भृगुः वै** ப்4ருகு3: வை ப்ருகு (என்ற ரிஷி) **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** ப4க3வ: இறைவா **ब्रह्म** ப்3ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீ4ஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (தந்தையிடம் ப்ருகு கேட்டார்). **तस्मै** தஸ்மை அவருக்கு (ப்ருகுவுக்கு) **अन्नं** அன்னம் அன்னமயகோசம் **प्राणं** ப்ராணம் ப்ராணமயகோசம் **मनः** மன: மனோமயகோசம் **चक्षुः** சக்ஷு: கண் **श्रोत्रं** ச்1ரோத்ரம் செவி **वाचं** வாசம் வாக் **इति एतत्** இதி ஏதத் முதலிய தத்துவங்களை **प्रोवाच** ப்ரோவாச உபதேசித்தார். **तं** தம் அவரிடம் (ப்ருகுவிடம்) **ह उवाच** ஹ உவாச (மீண்டும்) வருணர் கூறினார். **यतः वै** யத: வை எதனிடமிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ4தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றனவோ **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **येन** யேன எதனால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றனவோ **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **यत्** யத் எதை **अभिसंविशन्ति** அபி4ஸம்விச1ந்தி சென்றடைகின்றனவோ **तत्** தத் அதை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞ்ஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तत्** தத் அதுவே **ब्रह्म इति** ப்3ரஹ்ம இதி ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: (இவ்விதம் கேட்ட)

அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

வருணரின் மகனான ப்ருகு என்ற ரிஷி, தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப் பீர்களாக என்று தந்தையிடம் ப்ருகு கேட்டார். ப்ருகுவுக்கு அன்னமயகோசம், ப்ராணமயகோசம், மனோமயகோசம், கண், செவி, வாக் முதலிய தத்துவங்களை உபதேசித்தார். ப்ருகுவிடம் மீண்டும் வருணர் கூறினார்: எதனிடமிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றனவோ, தோன்றியவை எதனால் வாழ்கின்றனவோ, இறப்பவை எதைச் சென்றடைகின்றனவோ அதை அறிய முயற்சிப்பாயாக. அதுவே ப்ரஹ்மன். இவ்விதம் கேட்ட ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

२. अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तँहोवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥

2. அன்னம் ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் । அன்னாத்$_3$த்$_4$யேவ க$_2$ல்வி மானி பூ$_4$தானி ஜாயந்தே । அன்னேன ஜாதானி ஜீவந்தி । அன்னம் ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தீதி । தத்$_3$விஞாய । புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீ$_4$ஹி ப$_4$க$_3$வோ ப்$_3$ரஹ்மேதி । தம்ஹோவாச । தபஸா ப்$_3$ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ । தபோ ப்$_3$ரஹ்மேதி । ஸ தபோऽதப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா ॥

अन्नं அன்னம் அன்னம் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க$_2$லு ஏனெனில் **अन्नात्** அன்னாத் உணவிலிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ$_4$தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன.

जातानि ஜாதானி தோன்றியவை **अन्नेन** அன்னேன உணவினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **अन्नं** அன்னம் உணவை **अभिसंविशन्ति** அபி₄ஸம்விச₁ந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை அன்னமாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** ப₄க₃வ: இறைவா **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீ₄ஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால் **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तपः** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

அன்னம் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் உணவிலிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை உணவினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை உணவை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை அன்னமாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

३. **प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तँहोवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥**

3. ப்ராணோ ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் । ப்ராணாத்$_3$த்$_4$யேவ க$_2$ல்விமானி பூ$_4$தானி ஜாயந்தே । ப்ராணேன ஜாதானி ஜீவந்தி । ப்ராணம் ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தீதி । தத்$_3$விஞாய । புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார । அதீ$_4$ஹி ப$_4$க$_3$வோ ப்$_3$ர ஹ்மேதி । தம்ஹோவாச । தபஸா ப்$_3$ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ । தபோ ப்$_3$ரஹ்மேதி । ஸ தபோऽதப்யத । ஸ தபஸ்தப்த்வா ॥

प्राण: ப்ராண: ப்ராணன் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க$_2$லு ஏனெனில் **प्राणात्** ப்ராணாத் ப்ராணனிடமிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ$_4$தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்று கின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **प्राणेन** ப்ராணேன ப்ராணனால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **प्राणं** ப்ராணம் ப்ராணனை **अभिसंविशन्ति** அபி$_4$ஸம் விச$_1$ந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை ப்ராணனாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगव:** ப$_4$க$_3$வ: இறைவா **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீ$_4$ஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तप:** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **स:** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तप:** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तप:** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **स:** ஸ: அவர்...

ப்ராணன் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் ப்ராணனிடமிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை ப்ராணனால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை ப்ராணனை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை ப்ராணனாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை

அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

४. मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तँ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥

4. மனோ ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜானாத்। மனஸோ ஹ்யேவ க$_2$ல்விமானி பூ$_4$தானி ஜாயந்தே। மனஸா ஜாதானி ஜீவந்தி। மன: ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தீதி। தத்$_3$விஞாய। புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார। அதீ$_4$ஹி ப$_4$க$_3$வோ ப்$_3$ரஹ்மேதி। தம்ஹோவாச। தபஸா ப்$_3$ரஹ்ம விஜிஞாஸஸ்வ। தபோ ப்$_3$ரஹ்மேதி। ஸ தபோऽதப்யத। ஸ தபஸ்தப்த்வா॥

मनः மன: மனம் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க$_2$லு ஏனெனில் **मनसः** மனஸ: மனதிலிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ$_4$தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்றுகின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **मनसा** மனஸா மனதினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **मनः** மன: மனதை **अभिसंविशन्ति** அபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை மனதாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** ப$_4$க$_3$வ: இறைவா **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீ$_4$ஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால்

ब्रह्म ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞ்ஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तपः** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார் **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

மனம் ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் மனதிலிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை மனதினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை மனதை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை மனதாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப் பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

५. विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। तँ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा।।

5. விஞ்ஞானம் ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் | விஞ்ஞானாத்$_3$த்$_4$யேவ க$_2$ல் விமானி பூ$_4$தானி ஜாயந்தே | விஞ்ஞானேன ஜாதானி ஜீவந்தி | விஞ்ஞானம் ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தீதி | தத்$_3$விஞ்ஞாய | புனரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார | அதீ$_4$ஹி ப$_4$க$_3$வோ ப்$_3$ரஹ்மேதி | தம்ஹோவாச | தபஸா ப்$_3$ரஹ்ம விஜிஞ்ஞாஸஸ்வ | தபோ ப்$_3$ரஹ்மேதி | ஸ தபோऽதப்யத | ஸ தபஸ்தப்த்வா ||

विज्ञानं விஞ்ஞானம் புத்தி **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் முடிவு செய்தார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க$_2$லு ஏனெனில் **विज्ञानात्** விஞ்ஞானாத் புத்தியிலிருந்து **इमानि भूतानि**

இமானி பூ₄தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்று கின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **विज्ञानेन** விஞானேன புத்தியினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **विज्ञानं** விஞானம் புத்தியை **अभिसंविशन्ति** அபி₄ஸம்விச₁ந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் **तत्** தத் அதை (அந்த ப்ரஹ்மனை புத்தியாக) **विज्ञाय** விஞாய அறிந்து **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **पितरं** பிதரம் தந்தையாகிய **वरुणं** வருணம் வருணரை **उपससार** உபஸஸார அணுகினார். **भगवः** ப₄க₃வ: இறைவா **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **अधीहि** அதீ₄ஹி உபதேசிப்பீர்களாக **इति** இதி என்று (கேட்டார்). **तं** தம் அவருக்கு (வருணர்) **इति** இதி இவ்விதம் **ह उवाच** ஹ உவாச கூறினார். **तपसा** தபஸா தவத்தால் **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **विजिज्ञासस्व** விஜிஞாஸஸ்வ அறிய முயற்சிப்பாயாக. **तपः** தப: தவமே **ब्रह्म** ப்₃ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **सः** ஸ: அவர் (ப்ருகு) **तपः** தப: தவத்தை **अतप्यत** அதப்யத மேற்கொண்டார். **तपः** தப: தவத்தை **तप्त्वा** தப்த்வா செய்து **सः** ஸ: அவர்...

புத்தி ப்ரஹ்மன் என்று முடிவு செய்தார். ஏனெனில் புத்தியிலிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை புத்தியினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை புத்தியை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் அந்த ப்ரஹ்மனை புத்தியாக அறிந்து மீண்டும் தந்தையாகிய வருணரை அணுகினார். இறைவா, ப்ரஹ்மனை உபதேசிப்பீர்களாக என்று கேட்டார். அவருக்கு வருணர் இவ்விதம் கூறினார்: தவத்தால் ப்ரஹ்மனை அறிய முயற்சிப்பாயாக. தவமே ப்ரஹ்மன். ப்ருகு தவத்தை மேற்கொண்டார். தவத்தை செய்து அவர்...

६. आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥

6. ஆனந்தோ$_3$ ப்$_3$ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் । ஆனந்தா$_3$த்$_3$த்$_4$யேவ க$_2$ல்விமானி பூ$_4$தானி ஜாயந்தே । ஆனந்தே$_3$ன ஜாதானி ஜீவந்தி । ஆனந்த$_3$ம் ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தீதி । ஸைஷா பா$_4$ர்க$_3$வீ வாருணீ வித்$_3$யா । பரமே வ்யோமன் ப்ரதிஷ்டி$_2$தா । ய ஏவம் வேத$_3$ ப்ரதிதிஷ்ட$_2$தி । அன்னவானன்னாதோ$_3$ ப$_4$வதி । மஹான் ப$_4$வதி ப்ரஜயா பச$_1$பி$_4$ர் ப்$_3$ரஹ்ம வர்சஸேன । மஹான் கீர்த்யா ।।

आनन्दः ஆனந்த$_3$: ஆனந்தம் **ब्रह्म** ப்$_3$ரஹ்ம ப்ரஹ்மன் **इति** இதி என்று **व्यजानात्** வ்யஜானாத் புரிந்துகொண்டார். **हि एव खलु** ஹி ஏவ க$_2$லு ஏனெனில் **आनन्दात्** ஆனந்தா$_3$த் ஆனந்தத்திலிருந்து **इमानि भूतानि** இமானி பூ$_4$தானி இந்த உயிரினங்கள் **जायन्ते** ஜாயந்தே தோன்று கின்றன. **जातानि** ஜாதானி தோன்றியவை **आनन्देन** ஆனந்தே$_3$ன ஆனந்தத்தினால் **जीवन्ति** ஜீவந்தி வாழ்கின்றன. **प्रयन्ति** ப்ரயந்தி இறப்பவை **आनन्दं** ஆனந்த$_3$ம் ஆனந்தத்தை **अभिसंविशन्ति** அபி$_4$ஸம்விச$_1$ந்தி சென்றடைகின்றன. **इति** இதி இவ்விதம் (ப்ருகு ப்ரஹ்மனை உணர்ந்து கொண்டார்). **भार्गवी** பா$_4$ர்க$_3$வீ ப்ருகு ரிஷியால் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட **वारुणी** வாருணீ வருணரால் உபதேசிக்கப்பட்ட **सा एषा विद्या** ஸா ஏஷா வித்$_3$யா இந்த ஞானமானது **परमे** பரமே மேலான **व्योमन्** வ்யோமன் (ஹ்ருதய) ஆகாசத்தில் உள்ள (ப்ரஹ்மனிடத்தில்) **प्रतिष्ठिता** ப்ரதிஷ்டி$_2$தா நிலைபெறுகிறது. **यः** ய: யார் **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **वेद** வேத$_3$ அறிகிறானோ (அவன் ப்ரஹ்மனிடத்தில்) **प्रतितिष्ठति** ப்ரதிதிஷ்ட$_2$தி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவ னாகவும் **अन्नादः** அன்னாத$_3$: உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் **भवति** ப$_4$வதி ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பச$_1$பி$_4$: பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்$_3$ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் ப$_4$வதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

ஆனந்தம் ப்ரஹ்மன் என்று புரிந்துகொண்டார். ஏனெனில் ஆனந்தத்திலிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. தோன்றியவை ஆனந்தத்தினால் வாழ்கின்றன. இறப்பவை ஆனந்தத்தை சென்றடைகின்றன. இவ்விதம் ப்ருகு ப்ரஹ்மனை உணர்ந்து கொண்டார். ப்ருகு ரிஷியால் புரிந்து கொள்ளப்பட்ட, வருணரால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஞான மானது மேலான ஹ்ருதய ஆகாசத்தில் உள்ள ப்ரஹ்ம னிடத்தில் நிலைபெறுகிறது. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் ப்ரஹ்மனிடத்தில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடைய வனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

७. अन्नं न निन्द्यात्। तद् व्रतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥

7. அன்னம் ந நிந்த்$_3$யாத் । தத்$_3$ வ்ரதம் । ப்ராணோ வா அன்னம் । ச$_1$ரீரமன்னாத$_3$ம் । ப்ராணே ச$_1$ரீரம் ப்ரதிஷ்டி$_2$தம் । ச$_1$ரீரே ப்ராண: ப்ரதிஷ்டி$_2$த: । ததே$_3$தத$_3$ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி$_2$தம் । ஸ ய ஏதத$_3$ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி$_2$தம் வேத$_3$ ப்ரதிதிஷ்ட$_2$தி । அன்னவானன்னாதோ$_3$ ப$_4$வதி । மஹான் ப$_4$வதி ப்ரஜயா பச$_1$பி$_4$ர்ப்$_3$ரஹ்மவர்சஸேன । மஹான் கீர்த்யா ॥

अन्नं அன்னம் உணவை **न निन्द्यात्** ந நிந்த்$_3$யாத் அவமதிக்கக்கூடாது. **तत् व्रतं** தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். **प्राणः वै** ப்ராண: வை (உடலினால்) ப்ராணன் **अन्नं** அன்னம் சாப்பிடப்படுகிறது. **शरीरं** ச$_1$ரீரம் உடல் (ப்ராணனை) **अन्नादं** அன்னாத$_3$ம் சாப்பிடுகிறது. (அதுபோல் ப்ராணனால் உடல் சாப்பிடப்படுகிறது. ப்ராணன் உடலை

சாப்பிடுகிறது). **प्राणे** ப்ராணே ப்ராணனால் **शरीरं** ச₁ரீரம் உடல் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி₂தம் தாங்கப்படுகிறது. **शरीरे** ச₁ரீரே உடலினால் **प्राणः** ப்ராண: ப்ராணன் **प्रतिष्ठितः** ப்ரிதிஷ்டி₂த: தாங்கப்படுகிறது. **तत् एतत्** தத் ஏதத் இவ்விதம் **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி₂தம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது). **यः** ய: யார் **एतत्** ஏதத் இந்த **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி₂தம் தாங்கப்படுகிறது (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு) **वेद** வேத₃ த்யானிக்கிறானோ **सः** ஸ: அவன் (வாழ்வில்) **प्रतितिष्ठति** ப்ரதிதிஷ்ட₂தி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவனாகவும் **अन्नादः** அன்னாத₃: உணவை அனுபவிப்ப வனாகவும் **भवति** ப₄வதி ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பசு₁பி₄: பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்₃ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் ப₄வதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை அவமதிக்கக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். உடலினால் ப்ராணன் சாப்பிடப்படுகிறது. உடல் ப்ராணனை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் ப்ராணனால் உடல் சாப்பிடப்படுகிறது. ப்ராணன் உடலை சாப்பிடுகிறது. ப்ராண னால் உடல் தாங்கப்படுகிறது. உடலினால் ப்ராணன் தாங்கப் படுகிறது. இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப் படுகிறது. அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார் இந்த அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னா தத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக் கிறானோ அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

८. अन्नं न परिचक्षीत। तद् व्रतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥

8. அன்னம் ந பரிசக்ஷீத। தத்3 வ்ரதம்। ஆபோ வா அன்னம்। ஜ்யோதிரன்னாத3ம்। அப்ஸு ஜ்யோதி: ப்ரதிஷ்டி2தம்। ஜ்யோதிஷ்யாப: ப்ரதிஷ்டி2தா:। ததே3தத3ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி2தம்। ஸ ய ஏதத3ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி2தம் வேத3 ப்ரதிதிஷ்ட2தி। அன்னவானன்னாதோ3 ப4வதி। மஹான் ப4வதி ப்ரஜயா பசு1பி4ர்ப்3ரஹ்மவர்சஸேன। மஹான் கீர்த்யா॥

अन्नं அன்னம் உணவை **न परिचक्षीत** ந பரிசக்ஷீத வீண் செய்யக் கூடாது. **तत् व्रतं** தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். **आपः वै** ஆப: வை (நெருப்பினால்) நீர் **अन्नं** அன்னம் சாப்பிடப்படுகிறது. **ज्योतिः** ஜ்யோதி: நெருப்பு (நீரை) **अन्नादं** அன்னாத3ம் சாப்பிடுகிறது. (அதுபோல் நீரினால் நெருப்பு சாப்பிடப்படுகிறது. நீர் நெருப்பை சாப்பிடுகிறது). **अप्सु** அப்ஸு நீரினால் **ज्योतिः** ஜ்யோதி: நெருப்பு **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி2தம் தாங்கப்படுகிறது. **ज्योतिषु** ஜ்யோதிஷு நெருப்பினால் **आपः** ஆப: நீர் **प्रतिष्ठिताः** ப்ரதிஷ்டி2தா: தாங்கப் படுகிறது. **तत् एतत्** தத் ஏதத் இவ்விதம் **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி2தம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது). **यः** ய: யார் **एतत्** ஏதத் இந்த **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி2தம் தாங்கப்படுகிறது (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு) **वेद** வேத3 த்யானிக் கிறானோ **सः** ஸ: அவன் (வாழ்வில்) **प्रतितिष्ठति** ப்ரதிதிஷ்ட2தி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவனாகவும் **अन्नादः** அன்னாத3: உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் **भवति** ப4வதி

ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பஶு1பி4: பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்3ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் ப4வதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை வீண் செய்யக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். நெருப்பினால் நீர் சாப்பிடப்படுகிறது. நெருப்பு நீரை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் நீரினால் நெருப்பு சாப்பிடப் படுகிறது. நீர் நெருப்பை சாப்பிடுகிறது. நீரினால் நெருப்பு தாங்கப்படுகிறது. நெருப்பினால் நீர் தாங்கப்படுகிறது. இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது. அன்னா தத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார், இந்த அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக்கிறானோ அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவ னாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

९. अन्नं बहु कुर्वीत। तद् व्रतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान् भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान् कीर्त्या॥

9. அன்னம் ப3ஹு குர்வீத। தத்3 வ்ரதம்। ப்ருதி2வீ வா அன்னம்। ஆகாஶோ1ऽன்னாத3:। ப்ருதி2வ்யாமாகாஶ1: ப்ரதிஷ்டி2த:। ஆகாஶே1 ப்ருதி2வீ ப்ரதிஷ்டி2தா। ததே3தத3ன்னமன்னே ப்ரதி ஷ்டி2தம்। ஸ ய ஏதத3ன்னமன்னே ப்ரதிஷ்டி2தம் வேத3 ப்ரதிதி ஷ்ட2தி। அன்னவானன்னாதோ3 ப4வதி। மஹான் ப4வதி ப்ர ஜயா பஶு1பி4ர்ப்3ரஹ்மவர்சஸேன। மஹான் கீர்த்யா॥

अन्नं அன்னம் உணவை **बहु** ப₃ஹு அதிகம் **कुर्वीत** குர்வீத உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். **तत् व्रतं** தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். **पृथिवी वै** ப்ருதி₂வீ வை (ஆகாசத்தால்) பூமி **अन्नं** அன்னம் சாப்பிடப்படுகிறது. **आकाशः** ஆகாச₁: ஆகாசம் (பூமியை) **अन्नादः** அன்னாத₃: சாப்பிடுகிறது. (அதுபோல் பூமியினால் ஆகாசம் சாப்பிடப் படுகிறது. பூமி ஆகாசத்தை சாப்பிடுகிறது). **पृथिव्यां** ப்ருதி₂வ்யாம் பூமியினால் **आकाशः** ஆகாச₁: ஆகாசம் **प्रतिष्ठितः** ப்ரதிஷ்டி₂த: தாங்கப்படுகிறது. **आकाशे** ஆகாசே₁ ஆகாசத்தினால் **पृथिवी** ப்ருதி₂வீ பூமி **प्रतिष्ठिता** ப்ரதிஷ்டி₂தா தாங்கப்படுகிறது. **तत् एतत्** தத் ஏதத் இவ்விதம் **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி₂தம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது). **यः** ய: யார் **एतत्** ஏதத் இந்த **अन्ने** அன்னே அன்னத்தினால் **अन्नं** அன்னம் அன்னம் **प्रतिष्ठितं** ப்ரதிஷ்டி₂தம் தாங்கப்படுகிறது. (அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு) **वेद** வேத₃ த்யானிக்கிறானோ **सः** ஸ: அவன் (வாழ்வில்) **प्रतितिष्ठति** ப்ரதிதிஷ்ட₂தி நிலைபெறுகிறான். **अन्नवान्** அன்னவான் உணவை உடையவனாகவும் **अन्नादः** அன்னாத₃: உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் **भवति** ப₄வதி ஆகிறான். **प्रजया** ப்ரஜயா ஸந்ததியினாலும் **पशुभिः** பசு₁பி₄: பசுக்களாலும் **ब्रह्मवर्चसेन** ப்₃ரஹ்மவர்சஸேன தேஜஸாலும் **महान् भवति** மஹான் ப₄வதி மேன்மை அடைகிறான். **कीर्त्या** கீர்த்யா புகழினாலும் **महान्** மஹான் மேன்மை (அடைகிறான்).

உணவை அதிகம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். ஆகாசத்தால் பூமி சாப்பிடப்படுகிறது. ஆகாசம் பூமியை சாப்பிடுகிறது. அதுபோல் பூமியினால் ஆகாசம் சாப்பிடப்படுகிறது. பூமி ஆகாசத்தை சாப்பிடுகிறது. பூமியினால் ஆகாசம் தாங்கப்படுகிறது. ஆகாசத்தினால் பூமி தாங்கப்படுகிறது. இவ்விதம் அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப் படுகிறது. அன்னாதத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது. யார் இந்த அன்னத்தினால் அன்னம் தாங்கப்படுகிறது, அன்னா

தத்தினால் அன்னாதம் தாங்கப்படுகிறது என்றவாறு த்யானிக்கிறானோ அவன் வாழ்வில் நிலைபெறுகிறான். உணவை உடையவனாகவும் உணவை அனுபவிப்பவனாகவும் ஆகிறான். ஸந்ததியினாலும் பசுக்களாலும் தேஜஸாலும் மேன்மை அடைகிறான். புகழினாலும் மேன்மை அடைகிறான்.

१०. न कञ्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद् व्रतम्। तस्माद्यया कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै मुखतोऽन्नँराद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नँराध्यते। एतद्वै मध्यतोऽन्नँ राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नँराध्यते। एतद्वा अन्ततोऽन्नँराद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नँराध्यते। य एवं वेद।

10. ந கஞ்சன வஸதௌ ப்ரத்யாசக்ஷீத। தத்$_3$ வ்ரதம்। தஸ்மாத்$_3$யயா கயா ச வித$_4$யா ப$_3$ஹ்வன்னம் ப்ராப்னுயாத்। அராத்$_4$யஸ்மா அன்னமித்யாசக்ஷதே। ஏதத்$_3$வை முக$_2$தோऽன்னம் ராத்$_3$த$_4$ம்। முக$_2$தோऽஸ்மா அன்னம்ராத்$_4$யதே। ஏதத்$_3$வை மத்$_4$யதோऽன்னம்ராத்$_3$த$_4$ம்। மத்$_4$யதோऽஸ்மா அன்னம்ராத்$_4$யதே। ஏதத்$_3$வா அந்ததோऽன்னம்ராத்$_3$த$_4$ம்। அந்ததோऽஸ்மா அன்னம் ராத்$_4$யதே। ய ஏவம் வேத$_3$।

वसतौ வஸதௌ (இருக்க) இருப்பிடம் நாடி வந்த **कञ्चन** கஞ்சன யாரையும் **न प्रत्याचक्षीत** ந ப்ரத்யாசக்ஷீத மறுக்கக்கூடாது. **तत् व्रतं** தத் வ்ரதம் இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **यया कया च विधया** யயா கயா ச வித$_4$யா எப்படியாவது **बहु अन्नं** ப$_3$ஹு அன்னம் அதிக உணவை **प्राप्नुयात्** ப்ராப்னுயாத் சேகரிக்கவேண்டும். **अस्मै** அஸ்மை இவருக்கு **अन्नं** அன்னம் உணவு **अराधि** அராதி$_4$ தயாராக உள்ளது **इति** இதி என்று **आचक्षते** ஆசக்ஷதே (இல்லறத்தோர்) கூறுகிறார்கள். **एतत् वै** ஏதத் வை ஒருக்கால் **अन्नं** அன்னம் உணவானது **राद्धं** ராத்$_3$த$_4$ம் தயாரிக்கப்பட்டு **मुखतः** முக$_2$த: உயர்ந்த விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) **अस्मै** அஸ்மை

அவனுக்கு **अन्नं** அன்னம் உணவானது **मुखतः** முக₂த: உயர்ந்த விதத்தில் **राध्यते** ராத்₄யதே கிடைக்கிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை ஒருக்கால் **अन्नं** அன்னம் உணவானது **राद्धं** ராத்₃த₄ம் தயாரிக்கப்பட்டு **मध्यतः** மத்₄யத: இடைப்பட்ட விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) **अस्मै** அஸ்மை அவனுக்கு **अन्नं** அன்னம் உணவானது **मध्यतः** மத்₄யத: இடைப்பட்ட விதத்தில் **राध्यते** ராத்₄யதே கிடைக்கிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை ஒருக்கால் **अन्नं** அன்னம் உணவானது **राद्धं** ராத்₃த₄ம் தயாரிக்கப் பட்டு **अन्ततः** அந்தத: கீழ்மையான விதத்தில் (கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த) **अस्मै** அஸ்மை அவனுக்கு **अन्नं** அன்னம் உணவானது **अन्ततः** அந்தத: கீழ்மையான விதத்தில் **राध्यते** ராத்₄யதே கிடைக்கிறது. **यः** ய: யார் **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **वेद** வேத₃ அறிந்து (முறையாக உணவைக் கொடுக்கிறானோ அவன் நன்மையை அடைகிறான்).

இருக்க இருப்பிடம் நாடி வந்த யாரையும் மறுக்கக்கூடாது. இது ஒரு வ்ரதமாக வேண்டும். ஆகவே எப்படியாவது அதிக உணவை சேகரிக்கவேண்டும். இவருக்கு உணவு தயாராக உள்ளது என்று இல்லறத்தோர் கூறுகிறார்கள். ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு உயர்ந்த விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது உயர்ந்த விதத்தில் கிடைக்கிறது. ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு இடைப்பட்ட விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது இடைப்பட்ட விதத்தில் கிடைக்கிறது. ஒருக்கால் உணவானது தயாரிக்கப்பட்டு கீழ்மையான விதத்தில் கொடுத்தால் இவ்விதம் கொடுத்த அவனுக்கு உணவானது கீழ்மையான விதத்தில் கிடைக்கிறது. யார் இவ்விதம் அறிந்து முறையாக உணவைக் கொடுக்கிறானோ அவன் நன்மையை அடைகிறான்.

क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः।

க்ஷேம இதி வாசி । யோக$_3$க்ஷேம இதி ப்ராணாபானயோ: ।
கர்மேதி ஹஸ்தயோ: । க$_3$திரிதி பாத$_3$யோ: । விமுக்திரிதி
பாயௌ । இதி மானுஷீ: ஸமாஜ்ஞா: ।

वाचि வாசி (ப்ரஹ்மனை) வாக் இந்த்ரியத்தில் **क्षेम: इति** க்ஷேம: இதி மங்கள ரூபமாகவும் **प्राण-अपानयो:** ப்ராண-அபானயோ: ப்ராண அபானனிடத்தில் **योगक्षेम: इति** யோக$_3$க்ஷேம: இதி யோகக்ஷேம மாகவும் **हस्तयो:** ஹஸ்தயோ: கைகளில் **कर्म इति** கர்ம இதி செயலாகவும் **पादयो:** பாத$_3$யோ: கால்களில் **गति: इति** க$_3$தி: இதி அசைவாகவும் **पायौ** பாயௌ ஆசனவாயில் **विमुक्ति: इति** விமுக்தி: இதி வெளித்தள்ளுதலாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **इति मानुषी:** இதி மானுஷீ: இவை மனிதனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட **समाज्ञा:** ஸமாஜ்ஞா: த்யானங்கள்.

ப்ரஹ்மனை வாக் இந்த்ரியத்தில் மங்கள ரூபமாகவும் ப்ராண அபானனிடத்தில் யோகக்ஷேமமாகவும் கைகளில் செயலாகவும் கால்களில் அசைவாகவும் ஆசனவாயில் வெளித்தள்ளுதலாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். இவை மனிதனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட த்யானங்கள்.

अथ दैवी: । तृप्तिरिति वृष्टौ । बलमिति विद्युति । यश इति पशुषु । ज्योतिरिति नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे । सर्वमित्याकाशे ।

அத$_2$ தை$_3$வீ: । த்ருப்திரிதி வ்ருஷ்டௌ । ப$_3$லமிதி வித்$_3$யுதி ।
யச$_1$ இதி பசு$_1$ஷு । ஜ்யோதிரிதி நக்ஷத்ரேஷு । ப்ரஜாதிர
ம்ருதமானந்த$_3$ இத்யுபஸ்தே$_2$ । ஸர்வமித்யாகாசே$_1$ ।

उपस्थे உபஸ்தே$_2$ (ப்ரஹ்மனை) கருவாயில் **प्रजाति:** ப்ரஜாதி: உற்பத்தி செய்யும் சக்தியாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் அம்ருதமாகவும் **आनन्द: इति** ஆனந்த$_3$: இதி ஆனந்தமாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்). **अथ** அத$_2$

இப்பொழுது **दैवी:** தை₃வீ: தேவதா ஸம்பந்தமான (த்யானம் வருகிறது). **वृष्टौ** வ்ருஷ்டௌ (ப்ரஹ்மனை) மழையில் **तृप्ति: इति** த்ருப்தி: இதி த்ருப்தியாகவும் **विद्युति** வித்₃யுதி மின்னலில் **बलं इति** ப₃லம் இதி சக்தியாகவும் **पशुषु** பசு₁ஷு பசுக்களில் **यश: इति** யச₁: இதி புகழாகவும் **नक्षत्रेषु** நக்ஷத்ரேஷு நக்ஷத்ரங்களில் **ज्योति: इति** ஜ்யோதி: இதி ஒளியாகவும் **आकाशे** ஆகாசே₁ ஆகாசத்தில் **सर्वं इति** ஸர்வம் இதி அனைத்துமாகவும் (த்யானிக்க வேண்டும்).

ப்ரஹ்மனை, கருவாயில் உற்பத்தி செய்யும் சக்தியாகவும் அம்ருதமாகவும் ஆனந்தமாகவும் த்யானிக்க வேண்டும். இப்பொழுது தேவதா ஸம்பந்தமான த்யானம் வருகிறது. ப்ரஹ்மனை மழையில் த்ருப்தியாகவும் மின்னலில் சக்தி யாகவும் பசுக்களில் புகழாகவும் நக்ஷத்ரங்களில் ஒளியாகவும் ஆகாசத்தில் அனைத்துமாகவும் த்யானிக்க வேண்டும்.

तत् प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान् भवति। तन्मह इत्युपासीत। महान् भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान् भवति। तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामा:। तद् ब्रह्मेत्युपासीत। ब्रह्मवान् भवति। तद् ब्रह्मण: परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्त: सपत्ना:। परि येऽप्रिया भ्रातृव्या:।

தத் ப்ரதிஷ்டே₂த்யுபாஸீத। ப்ரதிஷ்டா₂வான் ப₄வதி। தந்மஹ இத்யுபாஸீத। மஹான் ப₄வதி। தந்மன இத்யுபாஸீத। மானவான் ப₄வதி। தந்நம இத்யுபாஸீத। நம்யந்தேऽஸ்மை காமா:। தத்₃ ப்₃ரஹ்மேத்யுபாஸீத। ப்₃ரஹ்மவான் ப₄வதி। தத்₃ ப்₃ரஹ்மண: பரிமர இத்யுபாஸீத। பர்யேணம் ம்ரியந்தே த்₃விஷந்த: ஸபத்நா:। பரி யேऽப்ரியா ப்₄ராத்ருவ்யா:।

तत् தத் அதை (ப்ரஹ்மனிடமிருந்து வேறாக இல்லாத ஆகாசத்தை) **प्रतिष्ठा इति** ப்ரதிஷ்டா₂ இதி ஆதாரமாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **प्रतिष्ठावान् भवति**

ப்ரதிஷ்டா$_{2}$வான் ப$_{4}$வதி ஆதாரத்தை அடைகிறான். **तत्** தத் அதை **महः इति** மஹ: இதி மேலானது என்று **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்கவேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **महान् भवति** மஹான் ப$_{4}$வதி மேலானவன் ஆகிறான். **तत्** தத் அதை **मनः इति** மன: இதி சிந்திக்கும் திறனாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **मानवान् भवति** மானவான் ப$_{4}$வதி சிந்திக்கும் திறனுடையவனாகிறான். **तत्** தத் அதை **नमः इति** நம: இதி வணங்கத்தக்கதாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். **अस्मै** அஸ்மை அவனை (அவ்வாறு த்யானிப்பவனை) **कामाः** காமா: இன்பங்கள் **नम्यन्ते** நம்யந்தே வணங்குகின்றன. **तत्** தத் அதை **ब्रह्म इति** ப்$_{3}$ரஹ்ம இதி பெரியதாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். (அவ்வாறு த்யானிப்பவன்) **ब्रह्मवान् भवति** ப்$_{3}$ரஹ்மவான் ப$_{4}$வதி பெரியவன் ஆகிறான். **तत्** தத் அதை **ब्रह्मणः** ப்$_{3}$ரஹ்மண: ப்ரஹ்மனின் **परिमरः इति** பரிமர: இதி அழிக்கும் கருவியாக **उपासीत** உபாஸீத த்யானிக்க வேண்டும். **एनं** ஏனம் இவனை (அவ்வாறு த்யானிப்பவனை) **द्विषन्तः** த்$_{3}$விஷந்த: வெறுக்கின்ற **सपत्नाः** ஸபத்னா: பகைவர்கள் **परिम्रियन्ते** பரிம்ரியந்தே அழிவார்கள். **ये अप्रियाः** யே அப்ரியா: (இவனால்) விரும்பப்படாத **भ्रातृव्याः** ப்$_{4}$ராத்ருவ்யா: பகைவர்கள் **परि(म्रियन्ते)** பரி(ம்ரியந்தே) அழிவார்கள்.

ப்ரஹ்மனிடமிருந்து வேறாக இல்லாத ஆகாசத்தை ஆதாரமாக த்யானிக்கவேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் ஆதாரத்தை அடைகிறான். அதை மேலானது என்று த்யானிக்கவேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் மேலானவன் ஆகிறான். அதை சிந்திக்கும் திறனாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் சிந்திக்கும் திறனுடையவனாகிறான். அதை வணங்கத்தக்கதாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவனை இன்பங்கள் வணங்குகின்றன. அதைப் பெரியதாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவன் பெரியவன் ஆகிறான். அதை ப்ரஹ்மனின் அழிக்கும் கருவியாக த்யானிக்க வேண்டும். அவ்வாறு த்யானிப்பவனை

வெறுக்கின்ற பகைவர்கள் அழிவார்கள். இவனால் விரும்பப் படாத பகைவர்கள் அழிவார்கள்.

स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात् प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतं प्राणमय मात्मानमुपसंक्रम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतं विज्ञान मयमात्मानमुपसंक्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य।

ஸ யச்₁சாயம் புருஷே। யச்₁சாஸாவாதி₃த்யே। ஸ ஏக:। ஸ ய ஏவம்வித்। அஸ்மால்லோகாத் ப்ரேத்ய। ஏதமன்னமயமாத் மானமுபஸங்க்ரம்ய। ஏதம் ப்ராணமயமாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய। ஏதம் மனோமயமாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய। ஏதம் விஞானமய மாத்மானமுபஸங்க்ரம்ய। ஏதமானந்த₃மயமாத்மானமுபஸங் க்ரம்ய।

यः च सः ய: ச ஸ: எந்த ஒரு **अयं** அயம் இது (ஆனந்தம்) **पुरुषे** புருஷே மனிதனிடத்தில் உண்டோ (அந்த ஆனந்தமும்) **यः च असौ** ய: ச அஸௌ எந்த ஒரு (ஆனந்தம்) **आदित्ये** ஆதி₃த்யே ஹிரண்ய கர்பரிடம் உண்டோ **सः एकः** ஸ: ஏக: (அந்த ஆனந்தமும்) ஒன்றே. **यः** ய: யார் **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **वित्** வித் அறிகிறானோ **सः** ஸ: அவன் **अस्मात् लोकात्** அஸ்மாத் லோகாத் இந்த லோகத்திலிருந்து **प्रेत्य** ப்ரேத்ய விடுபட்டு **एतं** ஏதம் இந்த **अन्नमयं** அன்னமயம் அன்ன மயமாக உள்ள **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **उपसङ्क्रम्य** உபஸங்க்ரம்ய கடந்து **एतं प्राणमयं आत्मानं** ஏதம் ப்ராண மயம் ஆத்மானம் இந்த ப்ராணமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रम्य** உபஸங்க்ரம்ய கடந்து **एतं मनोमयं आत्मानं** ஏதம் மனோமயம் ஆத்மானம் இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रम्य** உபஸங்க்ரம்ய கடந்து **एतं विज्ञानमयं आत्मानं** ஏதம் விஞானமயம் ஆத்மானம் இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவை **उपसङ्क्रम्य** உபஸங்க்ரம்ய கடந்து **एतं आनन्दमयं आत्मानं** ஏதம் ஆனந்த₃மயம்

ஆத்மானம் இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவை उपसङ्क्रम्य உபஸங்க்ரம்ய கடந்து...

எந்த ஒரு ஆனந்தம் மனிதனிடத்தில் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும், எந்த ஒரு ஆனந்தம் ஹிரண்யகர்பரிடம் உண்டோ அந்த ஆனந்தமும் ஒன்றே. யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் இந்த லோகத்திலிருந்து விடுபட்டு இந்த அன்னமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த ப்ராண மயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த மனோமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த விஞானமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து, இந்த ஆனந்தமயமாக உள்ள ஆத்மாவைக் கடந்து...

इमान् लोकान् कामान्नी कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा ३ वु हा ३ वु हा ३ वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो २ ऽहमन्नादो २ ऽहमन्नादः। अहँश्लोककृदहँ श्लोककृदहँ श्लोककृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता ३ स्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य ना ३ भायि। यो मा ददाति स इदेवमा ३ वाः। अहमन्नमन्नमदन्तमा ३ द्मि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्। सुवर्नज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥

இமான் லோகான் காமான்னீ காமரூப்யனுஸஞ்சரன் । ஏதத் ஸாமகா₃யன்னாஸ்தே । ஹா 3 வு ஹா 3 வு ஹா 3 வு । அஹமன்னமஹமன்னமஹமன்னம் । அஹமன்னாதோ₃ 2 ऽஹமன்னாதோ₃ 2 ऽஹமன்னாத₃: । அஹம்ச்₁லோகக்ருத₃ஹம் ச்₁லோகக்ருத₃ஹம் ச்₁லோகக்ருத் । அஹமஸ்மி ப்ரத₂மஜா ரிதா 3 ஸ்ய । பூர்வம் தே₃வேப்₄யோ அம்ருதஸ்ய நா 3 பா₄யி । யோ மா த₃தா₃தி ஸ இதே₃வமா 3 வா: । அஹமன்னமன்னமத₃ந்தமா 3 த்₃மி । அஹம் விச்₁வம் பு₄வனமப்₄யப₄வாம் । ஸுவர்ந ஜ்யோதீ: । ய ஏவம் வேத₃ । இத்யுபநிஷத் ॥

कामान्नी காமான்னீ விருப்பம் போல் சாப்பிட்டுக்கொண்டு **कामरूपी** காமரூபீ விரும்பிய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு **एतत् साम** ஏதத் ஸாம இந்தப் பாடலை **गायन्** கா₃யன் பாடிக்கொண்டு **इमान् लोकान्** இமான் லோகான் இந்த உலகங்களில் **अनुसञ्चरन्** அனுஸஞ்சரன் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு **आस्ते** ஆஸ்தே வாழ்கிறான். **हा वु** ஹா வு ஆச்சர்யம் **हा वु** ஹா வு ஆச்சர்யம் **हा वु** ஹா வு ஆச்சர்யம். **अहं अन्नं** அஹம் அன்னம் நானே உணவு **अहं अन्नं** அஹம் அன்னம் நானே உணவு **अहं अन्नं** அஹம் அன்னம் நானே உணவு. **अहं अन्नादः** அஹம் அன்னாத₃: நான் உணவை உண்பவன் **अहं अन्नादः** அஹம் அன்னாத₃: நான் உணவை உண்பவன் **अहं अन्नादः** அஹம் அன்னாத₃: நான் உணவை உண்பவன். **अहं श्लोककृत्** அஹம் ச்₁லோகக்ருத் நான் படைப்பவன் **अहं श्लोककृत्** அஹம் ச்₁லோகக்ருத் நான் படைப்பவன் **अहं श्लोककृत्** அஹம் ச்₁லோகக்ருத் நான் படைப்பவன். **अहं** அஹம் நான் **देवेभ्यः** தே₃வேப்₄ய: தேவர்களுக்கு **पूर्वं** பூர்வம் முன்னும் **ऋतस्य** ரிதஸ்ய இப்படைப்பின் **प्रथमजा** ப்ரத₂மஜா முதலில் தோன்றியவனாக **अस्मि** அஸ்மி உள்ளேன். **अमृतस्य** அம்ருதஸ்ய அம்ருதத்தின் **ना भायि (नाभिः)** நா பா₄யி (நாபி₄:) மையமாக உள்ளேன். **यः** ய: யார் **मा** மா (அன்னமாக உள்ள) என்னை **ददाति** த₃தா₃தி பகிர்ந்துகொள்கிறானோ **इत् एव** இத் ஏவ அவ்விதம் செய்வதனால் **सः** ஸ: அவன் **मा** மா என்னை **अवाः** அவா: காக்கிறான். **अन्नं अहं** அன்னம் அஹம் உணவாக இருக்கின்ற நான் **अन्नं** அன்னம் (பகிர்ந்துகொள்ளாமல்) உணவு **अदन्तं** அத₃ந்தம் உண்பவனை **अद्मि** அத்₃மி உண்ணுகிறேன். **अहं** அஹம் நான் **सुवः** ஸுவ: ஸூர்யனுடைய **ज्योतीः** ஜ்யோதீ: ஒளியை **न** ந போல **विश्वं** விச்₁வம் முழு **भुवनं** பு₄வனம் உலகையும் **अभ्यभवां** அப்₄யப₄வாம் வ்யாபிக்கிறேன். **यः** ய: யார் **एवं** ஏவம் இவ்விதம் **वेद** வேத₃ அறிகிறானோ (அவன் முக்தியடைகிறான்) **इति** இதி இவ்விதம் **उपनिषत्** உபநிஷத் உபநிஷத் (முடிவடைகிறது).

விருப்பம்போல் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, விரும்பிய உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பாடலைப் பாடிக் கொண்டு, இந்த

உலகங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு வாழ்கிறான். ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம். நானே உணவு, நானே உணவு, நானே உணவு. நான் உணவை உண்பவன், நான் உணவை உண்பவன், நான் உணவை உண்பவன். நான் படைப்பவன், நான் படைப்பவன், நான் படைப்பவன். நான் தேவர்களுக்கு முன்னும் இப்படைப்பின் முதலில் தோன்றியவனாக உள்ளேன். அம்ருதத்தின் மையமாக உள்ளேன். யார் அன்னமாக உள்ள என்னைப் பகிர்ந்துகொள்கிறானோ அவ்விதம் செய்வதனால் அவன் என்னைக் காக்கிறான். உணவாக இருக்கின்ற நான், பகிர்ந்துகொள்ளாமல் உணவு உண்பவனை உண்ணுகிறேன். நான், ஸூர்யனுடைய ஒளியைப்போல முழு உலகையும் வ்யாபிக்கிறேன். யார் இவ்விதம் அறிகிறானோ அவன் முக்தியடைகிறான். இவ்விதம் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

इति भृगुवल्ली

ப்ருகுவல்லி முடிவுற்றது.

।। तैत्तिरीयोपनिषत् समाप्ता ।।

தைத்திரீயோபநிஷத் முடிவுற்றது.

****